

Novice iz Moravške doline

Glasilo občine Moravče

2025

ŠTEVILKA 5
JUNIJ/JULIJ
LETNIK XXVI

Vse najboljše Slovenija / str. 10

Letošnje praznovanje 34-letnice samostojne Slovenije smo prvič praznovali v senci mogočnih dreves in ob prijetnem pihljanju vetra v parku Slovenske samostojnosti. Organizatorji proslave so letos pripravili zanimivo scenografijo in vsebinsko bogat program.

125-letnica PGD Moravče / str. 28

V soboto, 21. junija, se je pred gasilskim domom v Moravčah odvijala slovesnost ob praznovanju 125-letnice PGD Moravče. Ob tej priložnosti so bila podeljena odlikovanja 18 gasilskim tovarišem in tovarišicam.

Stoletja Dešna zapisana na 350 straneh / str. 40

Letos imajo Dešnani veliko razlogov za praznovanje. Med drugim so konec maja praznovali 600 let od prve pisne omembe vasi Dešen in se z izdajo knjige *Dešen skozi čas* poklonili svoji preteklosti.

Predstavljamo Učitelja leta 2025 / str. 44

Letošnji laskavi naziv »Učitelj leta« si je zaslužno pridobil učitelj GSŠRM Kamnik, naš domačin Milan Mandeljč. Predstavljamo izjemnega človeka, ki s svojo srčnostjo, predanostjo in ljubeznijo do poučevanja navdušuje mlade.

Julij

12

JULIJ
Sobota

7. memorial Borisa Zupančiča

ŠD Situla VAČE in družina

Zorko Zupančič

Nogometno igrišče Vače, 9.00

25

JULIJ
Petek

11. Moravška noč

DPM Moravče, Moravče

26

JULIJ
Sobota

45. Kmečki praznik

DPM Moravče

Novice iz Moravške doline

JUNIJ/JULIJ 2025

ŠTEVILKA 5

LETNIK XXVI

DATUM IZIDA 10. 7. 2025

Novice iz Moravške doline je informativno glasilo Občine Moravče, ki je tudi izdajateljica.

ISSN 2536-4057. Izhaja predvidoma desetkrat letno in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Sedež in naslov uredništva

Občina Moravče

Vegova ulica 9

1251 Moravče

01 724 71 40

E-poštni naslov

moravske.novice@moravce.si

Uredništvo

Novic iz Moravške doline:

Odgovorna urednica

Albina Močilnikar

Lektorica

Bernarda Mal

Likovni urednik in oblikovanje

mag. Blaž Slapar

Uredniški odbor

Irena Malovrh

Bojana Dorič

David Koprivšek

Klara Zupančič

Fotografija na naslovnici

Dan državnosti

Matej Pušnik

Tisk

SCHWARZ PRINT d.o.o.

Naklada

1880 izvodov

Naslednja številka izide

28. 8. 2025. Prispevke za objavo

pošljite na elektronski naslov

moravske.novice@moravce.si.

Rok za oddajo je 7. 8. 2025.

Pisci sami jamčijo za verodostojnost vsebine objav ter za avtorstvo besedil in slikovnega gradiva. Dolžina nenaročenih prispevkov in pisem bralcev je lahko največ 2200 znakov s presledki. Članki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom in oddani v formatih .doc brez oblikovanja. Fotografije z navedbo avtorja pošiljajte kot samostojne datoteke, priporočljivo v formatu .jpg. Za daljše prispevke se predhodno dogovorite z urednico ali člani uredniškega odbora. Uredništvo si pridružuje pravico do redakcijskega urejanja, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov, ki so predolgi ali vsebujejo neprimerno, žaljivo vsebino.

Novice iz Moravške doline so

vpisane v razvid medijev pri

Ministrstvu za kulturo RS pod

zaporedno številko 374.

Akcija »Pokloni zvezek«

BESEDILO in FOTOGRAFIJA: **MARJANCA CERAR**, organizatorica akcije na šoli

Slovenska Karitas je pozvala vse šole k sodelovanju zbiranja zvezkov za socialno ogrožene otroke. Naša šola je z veseljem pristopila k sodelovanju. Zbirali smo zvezke za več kot 13.000 otrok, ki jim Karitas preko poletja pomaga s šolskimi potrebščinami. Akcija zbiranja je trajala od 19. maja do 6. junija 2025.

Akcije »Pokloni zvezek« se je udeležilo 317 učencev od 1. pa do vključno 5. razreda, in sicer matična in podružnična šola. Vsi skupaj smo zbrali 178 zvezkov.

Vsak učenec je v šoli prejel razglednico, na katero je posameznik narisal risbo ali zapisal misel, pozdrav ... za sovrstnika, ki bo zvezek prejel. Razglednico je vložil v darovani zvezek. Zbirali smo nove, A4, črtane zvezke za osnovnošolce.

Zbrane zvezke sva s pomočnico ravnateljice Petro Peterko predali župniku Kancijanu Čižmanu, ki jih bo skupaj s svojimi sodelavci razdelil učencem naše župnije.

Iskrena zahvala vsem staršem in učencem ter učiteljem, ki so sodelovali pri zbiranju zvezkov za naslednje šolsko leto za otroke iz socialno šibkejših družin.

Dr. Milan Balazič
ŽUPAN OBČINE MORAVČE

Moravska je ponosna

Drage občanke in občani Občine Moravče.

Kar takoj k stvari. Čas pred poletjem in dopusti je vselej najbolj delovno in dogodkovno intenziven. Tudi tokrat je bilo tako. Poglejmo:

9. maj – z vencem pred spomenik v Parku slovenske samostojnosti smo se spomnili 80-letnice dokončne osvoboditve Moravč;

10. maj – skupaj z lovci smo obeležili 470-letnico prvega zapisa o lovu v Moravški dolini;

16. maj – s spominsko tablo na mestu, kjer bi morala biti končna postaja (upravna zgradba Termita) smo ohranili spomin na 150-letnico načrta za gradnjo moravške železnice;

19. maj – s skromno svečanostjo smo zaznamovali začetek gradnje kanalizacijskega omrežja v Češnjicah pri Moravčah;

21. maj – podpisali smo dogovor o prenovi Parka slovenske samostojnosti v središču Moravč – prvi del bo izveden letos, drugi prihodnje leto;

23. maj – v Hrastniku pod Limbarsko goro smo se družili ob 600-letnici prve pisne omembe tega kraja;

28. maj – tega dne sem opravil terenski pregled nekaterih gradbišč: začetka gradnje kanalizacije v Češnjicah, popravljene ceste v Gori pri Pečah za kolesarsko dirko po Sloveniji in gradnjo ceste na Rožek – na tem gradu se je pred 480 leti skrival Primož Trubar;

31. maj – pregled dobro opravljene gasilske vaje moravških gasilcev, zatem slavnostna prireditev ob 600. obletnici prve pisne omembe Dešna, pa še srednjeevropska avtokros dirka Kaps v Dvorjah;

3. junij – sprejel sem direktorja Termita Antona Serianza, ki mi je predstavil tehnološko-ekološki razvoj podjetja in veliko ponudbo delovnih mest za vse na Moravškem;

9. junij – rušenje velike Gospodičenske hiše v Moravčah, kjer bo v prihodnjih letih zgrajena vstopna cesta v zazidalno področje MO 16/18, v Nove Moravče;

12. junij – sestanek petih županov občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin v Moravčah, kjer

smo po opravljenih pripravah dorekli, da začnemo z gradnjo velikega prizidka našega skupnega Zdravstvenega doma Domžale sredi septembra letos – tudi Moravčani bomo prispevali svoj delež;

13. junij – odprta nova asfaltirana cesta in križišče na Selišah v Gori pri Pečah, valeta, dan moravske košarke in javna razgrnitev prostorskega načrta za Veliko vas;

17. junij – pet županov občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin nas je za vse občane in podjetja odprlo posodobljeni center za ravnanje z odpadki na Dobu – v njem je tudi moravški javni denar;

18. junij – seja Občinskega sveta: spremenjena sta Statut in Poslovnik Občine Moravče, sistemizirana delovna mesta na Osnovni šoli Jurija Vege in potrjene cene vrtca;

24. junij – obiskal sem gradbišče doma starejših občanov v Moravčah, kjer se začenjajo zaključna dela; v središču Moravč je sledila čudovita večerna prireditev ob dnevu državnosti;

28. junij – na območju moravškega trškega jedra (bivša banka) sem prerezal trak ob odprtju novega lokala, ki s svojo ponudbo in teraso dodatno oživlja središče našega glavnega občinskega mesta; veterani vojne za Slovenijo pa smo na svoj način obeležili 20-letnico postavitve spomenika v Parku slovenske samostojnosti.

Zakaj potrebujemo politiko

Vse zgoraj naštetu pa vse tisto, kar najdete o bogatem družabnem življenju v vsaki številki naših Novic, je lep prikaz tega, kako živi in diha naša lokalna družbena in politična skupnost, Moravska in Občina Moravče. Skoraj dve tisočletji in pol je od tega, ko je znameniti starogrški filozof Aristotel v svoji slavni knjigi Politika prvič jasno zapisal, kaj je politična skupnost (grško polis): »Govor ima človek, edini med živimi bitji. Glas je namreč sredstvo za kazanje bolečine in ugodja in zato je dan tudi drugim živim bitjem. Toda njihova narava seže samo do tod: občutijo bolečino in ugodje, ki ju lahko druga drugi kažejo. Govor pa rabi za izražanje koristnega in škodljivega, prav tako pa tudi pravičnega in nepravičnega. Ljudem je namreč glede na druga živa bitja lastno to, da so edina živa bitja, ki imajo občutek za dobro in zlo, za pravično in nepravično. Prav skupnost teh reči tvori družino in polis.«

Kar je torej v temelju naše družbene in politične skupnosti, je naslednje: smo skupnost govorečih bitij, ki imajo občutek za dobro in zlo, za pravično in nepravično. Ker pa ima vsak nekoliko svoje predstave in vrednote o tem, nastajajo politični konflikti. Da bi se izognili temu, da bi ti konflikti prerasli v nasilne spoprijeme, so si Stari Grki izmislili politiko. Kaj je politika drugega kot prevajanje možnega nasilnega

Proslava ob Dnevu državnosti,
24. 6. 2025

Polaganje venca

konflikta v medij besede, v pogovor, pogajanja, dogovor. Če konflikti med ljudmi niso politično urejeni, dobimo nasilje. V različnih interesih vselej najdemo tudi strasti nasprotovanja in kali sovraštva. Slednje je povezano s samoljubjem kot glavno strastjo človeškega življenja. Očaranost človeka nad samim seboj izključuje drugega kot sogovornika, partnerja, sodelavca. Zato imamo zakone, da uravnavajo medsebojne odnose, pravice in dolžnosti. Zakon, odlok, uredba začrtajo mejo med pravilnim in nepravilnim, dovoljenim in prepovedanim. Brez teh meja je vse dovoljeno, to pa pomeni propad družbene vezi, kolektivno norost in nasilje.

Z neba pada samo dež

Družbeno življenje skupnosti mora torej izhajati iz zakonov, ki jih vsi enako spoštujemo in so enaki za vse, toraj skupno dobro. Skupnost je skupnost enakih, kar velja tako za tistega, ki je močnejši, kot za onega, ki je šibkejši. Politika v naši skupnosti zato tudi pomeni to, da lahko kdorkoli razpravlja s komerkoli o čemerkoli, nihče ne sme biti izključen – razen če se sam odloči, da ga politika, se pravi, urejanje skupnih zadev, ne zanima. Za politiko smo v osnovi vsi enako pametni, važno je, da znamo razumeti problem, o katerem govorimo. In takšne probleme, kjer smo sami vpleteni, znamo še predobro razumeti. In kot ljudje iz lokalne moravške skupnosti, ki nimamo v rokah ne kopice denarja ne državne moči ne medijev imamo edino možnost za uspeh, ko delujemo skupaj.

Smo režiserji in igralci naše lastne drame in kjer je volja, je tudi pot; če pa poti še ni, potem si jo utiramo s hojo po njej. Na poti bomo vedno našli nove ovire in nove priložnosti. Ovire pa bomo znali z našo skupno voljo hitro preskakovati, če izkoristimo priložnosti, ki si jih ustvarimo. To smo doslej že večkrat dokazali – in bomo še. Zato ni dovolj, da župan v Moravčah na Vegovi sedi s prekrižanimi rokami, kot se je včasih dogajalo, in čaka, da bodo projekti in denar padli z neba. Z neba pada dež (sam

pravim, da je v Moravčah vse običajno, ko dež dežuje, delavci delamo, znani lažnivci pa lažejo); kdor čaka, da nam bo državni ali evropski denar padel v roke kot zrel sadež, ta nikoli ne bo nehal čakati. In zato grem večkrat na mesec v Ljubljano na razna ministrstva in tam potem od Poncija do Pilata. Brez tega bi Moravska razvojno spala naprej. Zdaj smo postavili visoke standarde razvoja, zato tudi hitro napredujemo – ne tako hitro, kot bi si sicer želel.

Samo naprej, ne nazaj

Skratka, na Moravškem bo razvoj tekkel naprej le, če si ga vzamemo, če hočemo – ob ohranjanju naravne in kulturne dediščine – postati razviti in za to tudi kaj storiti. Zato smo od začetka mojega prvega mandata naprej prestopili prag lokalne samozadovoljnosti, prag, ki ločuje nezrelost in pasivnost stare moravške politike od vsakodnevnega razvojnega hotenja in delovanja. Napredovali pa bomo dotlej, dokler bomo držali skupaj in ne nasedali prevaram stare nesposobne moravške politike, ki ima resne težave z dojemanjem stvarnosti in živi v svojem bolnem fantazijskem svetu. V nasprotju z njimi vabim vse, ki želijo sodelovati pri naših skupnih odločitvah, zastavljanju novih ciljev in ustvarjanju naše lastne zgodovine.

In prav za to gre: konec koncev ste vi, občanke in občani tisti, ki dajete moji ekipi moč, da vztrajamo na poti moravške svobode in razvoja. Prav tako se lahko naslednje leto znova odločite, da daste moč v roke stari moravški politiki, ki vam je dolga leta škodovala. Sam v vračanje nazaj v tiste slabe čase ne verjamem, saj smo zadnjih dobrih šest let zagnali pospešen razvoj Moravske in spet odkrili našo skupnost, ki svobodno diha pod moravškim soncem. To je sestavni del našega življenja. Dostojanstva si še enkrat ne bomo pustili vzeti. Moravska je ponosna: na svoje naravne lepote, na slavno zgodovino, na svoje ljudi, ki so njeno ime ponesli v svet, na to, kar smo v zadnjih letih skupaj naredili.

Od prve pisne omembe Hrastnika pod Limbarsko goro 600 let

Župan Občine Moravče dr. Milan Balažič je skupaj z občankami in občani Hrastnika pod Limbarsko goro v petek, 23. maja 2025, s skromno slovesnostjo obeležil 600-letnico prve pisne omembe tega kraja. Hrastnik je kot Crastnik omenjen leta 1425, ko je Ulrik Limbarski dobil od oglejske cerkve v fevd štiri kmetije v vasi. Hrastničani so ponosni na svojo dolgo tradicijo, prav tako pa se veselijo posodabljanja in rasti kraja v zadnjih letih. Uradnemu delu je sledilo prijetno druženje, ki sta ga pripravila Andrej in Boštjan Pustotnik.

Začetek gradnje kanalizacije v Češnjicah pri Moravčah

Župan Občine Moravče, dr. Milan Balažič, je 19. maja 2025 zasadil prvo lopato in s tem simbolično obeležil začetek gradnje kanalizacije v Češnjicah pri Moravčah. Zgrajeno novo kanalizacijsko omrežje bo odpadno komunalno vodo odvajalo do obstoječe javne kanalizacije in naprej do nove čistilne naprave v Moravčah. Za oba projekta je Občina Moravče pridobila evropska sredstva. Ker bo zaradi del vzpostavljena zapora ceste, je župan občanke in občane zaprosil za strpnost in razumevanje. Dela bodo predvidoma zaključena v maju 2026, ko bo na novo preplastena tudi cesta skozi Češnjice.

Župani petih občin odprli posodobljeni center za ravnanje z odpadki v Dobu

Župani občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče so 17. junija 2025, skupaj z direktorjem Javnega komunalnega podjetja Prodnik, odprli posodobljeni Center za ravnanje z odpadki Dob.

Občine Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče so v zadnjih letih postopno investirale v večje posodobitve Centra za ravnanje z odpadki Dob, ki omogočajo prijetnejšo uporabniško izkušnjo, boljše delovne razmere, lažje razvrščanje odpadkov in večjo zaščito začasno skladiščenih odpadkov pred vremenskimi vplivi. V okviru investicijskih del so bili tako postavljeni novi armirano betonski pregradni bloki za ločeno odlaganje in začasno skladiščenje ločeno zbranih odpadnih frakcij. Na zbirnem centru je bil postavljen kontejner, ki zaposlenim nudi zavetje pred vremenskimi nevarnostmi in prostor za shranjevanje. Urejena je bila preplastitev posedenega cestišča, sanirano pa je bilo tudi perišče za smetarska vozila in delovne stroje. Na spodnjem platoju je bil postavljen nadstrešek nad boksi za ločeno zbiranje in začasno skladiščenje odpadkov. Serija investicij pa se je zaključila v teh dneh s postavitvijo nadstreška z razsvetljava, videonadzorom in označevalnimi tablam na zbirnem centru, kjer odpadke predajajo uporabniki komunalnih storitev. Župani občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin, mag. Renata Kosec, mag. Olga Vrankar, Bogo Ropotar, dr. Milan Balažič in Peter Ložar so skupaj z direktorjem Javnega komunalnega podjetja Prodnik, Markom Faturjem, ob tej priložnosti slavnostno prerezali trak.

Center za ravnanje z odpadki Dob je namenjen ločenemu zbiranju in začasnemu skladiščenju odpadkov. Na spodnjem delu centra odpadke odlagajo smetarska vozila, od koder jih potem pooblaščen prevzemniki odpeljejo v nadaljnjo obdelavo in predelavo. Na zgornjem delu pa je urejen zbirni center za uporabnike komunalnih storitev. S tem so občanke in občani naštetih občin pridobili enega najsodobnejših centrov za ravnanje z odpadki, ki jim je odslej na voljo.

150-letnica moravške železnice

Župan Občine Moravče dr. Milan Balažič je 16. maja 2025 skupaj z direktorjem družbe Termit d. d. Antonom Serianzem odkril spominsko tablo nesojeni moravški železnici na upravni zgradbi tega podjetja. Pred 150 leti, leta 1875, je bila prvič načrtovana železniška proga do Moravč in naprej do velikih ležišč kremenčevega peska. Proga naj bi potekala od Domžal mimo Doba in Krtine do Rače. Traso so že umerili po desnem bregu Rače mimo Sela, Dvorij in Krašč. Potniška železniška postaja naj bi bila v Moravčah (Nad logom), tovorna pa na mestu, kjer danes deluje podjetje Termit. Pozneje je bila železnica še nekajkrat načrtovana, tudi iz doline Save skozi predor do Moravške doline, vendar nikoli ni prišlo do uresničitve.

Županov terenski pregled: kanalizacija v Češnjicah, trasa kolesarske dirke skozi Goro pri Pečah, 480 let od skrivanja Primoža Trubarja na Rožeku v Moravški dolini

Župan Občine Moravče dr. Milan Balažič je 28. maja 2025 opravil tri terenske preglede. Najprej je pregledal traso izgradnje kanalizacijskega omrežja v Češnjicah pri Moravčah in se dogovarjal o prometnem režimu v času gradnje, da bo čim manj motil običajne dejavnosti občank in občanov. Zatem si je ogledal traso kolesarske dirke skozi območje Gore pri Pečah in dogovoril dodatna popravila cest za nemoten potek dirke. Nazadnje si je ogledal pripravo del za rekonstrukcijo ceste na Rožek, ki bo

naslednje leto asfaltirana. Pri ruševinah gradu Rožek se je z nagovorom spomnil na čas izpred 480 let, ko se je bil Primož Trubar prisiljen skrivati tudi v Moravški dolini: »Primož Trubar, protestantski duhovnik in pisec, je bil osrednja osebnost reformacije na Kranjskem. Njegov *Katekizem* in *Abecednik* sta prvi tiskani knjigi v slovenskem jeziku. Leta 1542 je postal stolni kanonik v Ljubljani. Toda katoliški škof Textor se je odločil obračunati s protestanti. Trubar je bil o tem pravočasno obveščen, zato se je lahko skrival na varno. Leta 1545 se je po izročilu nekaj mesecev skrival tudi v Moravški dolini, ki je takrat imela 11 gradov, kjer je prevladala protestantska vera, medtem ko je kmečko prebivalstvo ostalo katoliško. Leta 1548 je Primož Trubar pred preganjanjem pobegnil v Nemčijo, kjer sta leta 1550 izšli prvi slovenski knjigi.«

Župani podpisali dokument za začetek gradnje novega prizidka k osrednjemu ZD Domžale

Župani občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin mag. Renata Kosec, mag. Olga Vrankar, Bogo Ropotar, dr. Milan Balažič in Peter Ložar so 12. junija 2025 v Moravčah podpisali sporazum, s katerim se v prihodnjem tednu odpira razpis za izvajalca gradnje novega velikega prizidka osrednjega Zdravstvenega doma v Domžalah. Župani so s tem potrdili svojo voljo, da se velika razširitev ZD Domžale, ki je centralni zdravstveni dom za vseh

pet občin, začne odvijati jeseni tega leta, s čimer bodo občanke in občani vseh petih navedenih občin končno dobili zdravstveno oskrbo na najvišji možni ravni. Župani so se zavezali k tvornemu skupnemu sodelovanju za to, da bo projekt prizidka zgrajen v najkrajšem možnem času in dan v uporabo občankam in občanom.

Župan občine Moravče dr. Milan Balažič sprejel direktorja Termita Antona Serianza: povabilo občanom k zaposlitvi

Župan Občine Moravče dr. Milan Balažič je 3. junija sprejel direktorja družbe Termit d. d. Antona Serianza. V pogovoru sta pregledala sodelovanje v zadnjem obdobju in ga ocenila kot zelo plodno: varovanje okolja s strani podjetja se nenehno izboljšuje, hkrati pa dobiva največje podjetje v Moravški dolini nove razvojne spodbude. Direktor je županu povedal, da podjetje vstopa v nov visoko-tehnološki razvojni cikel, zato vabi občanke in občane občine, pa tudi širše, da se zaposlijo v Termitu. Iščejo nove sodelavce, ki so pripravljeni na nove izzive, dinamično in ustvarjalno delo. Ponujajo varno delovno okolje, stimulatívno plačilo, poklicno napredovanje in dolgoročno zaposlitev. Župan je ob koncu direktorju zaželel novih poslovnih uspehov, saj ti nosijo napredek celotni Moravški dolini.

Gasilska vaja v Moravčah, 600-letnica prve pisne omembe Dešna in avto-kros dirka Kaps

Župan Občine Moravče dr. Milan Balažič se je v soboto, 31. maja 2025, po tem, ko je nagovoril udeležence gasilske vaje v Moravčah in podelil pokale najboljšim, udeležil praznovanja 600-letnice prve pisne omembe Dešna. Ta je prvič omenjen marca 1425, ko je plemič Urh pl. Limbarski prosil oglejskega patriarha Ludvika za podelitev fevdne desetine v Dešnu (*den Sen*). Pred kratkim pa se je našla listina, ki dokazuje, da je Dešen prvič omenjen že 79 let prej. Najprej je bil ob 25-letnici obnove na vrsti blagoslov vaške kapelice. Zatem pa je na igrišču v organizaciji Društva krajanov Dešen DŠN sledilo praznovanje 600-letnice prve omembe Dešna v pisanih virih. Društvo je ob tej priložnosti izdalo tudi posebno knjigo z zgodovino tega kraja. Naslednji dan je župan velikemu številu tekmovalcev in obiskovalcev izrazil dobrodošlico na Moravškem, po koncu dirke Kaps – srednjeevropskega pokala in slovenskega ter hrvaškega državnega prvenstva – je zmagovalcem izročil pokale.

14. redna seja Občinskega sveta Občine Moravče

Vsredo, 18. junija, je potekala 14. redna seja Občinskega sveta Občine Moravče. Svetniki so z dvotretjinsko večino glasov sprejeli spremembe Statuta in Poslovnika Občine Moravče ter oba dokumenta uskladili s spremenjeno državno zakonodajo. V drugi obravnavi je bil sprejet Odlok o spremembah občinskega prostorskega načrta za področji MO 16/18 v Moravčah.

Prav tako je Občinski svet sprejel sistemizacijo delovnih mest in spremembe cen programov predšolske vzgoje v vrtcu Vojke Napokoj, ki bodo veljale od 1. 9. 2025 dalje.

Župan obiskal gradbišče doma starejših občanov

Župan Občine Moravče dr. Milan Balažič je 24. junija 2025, pred prazničnim dnevom državnosti obiskal gradbišče doma starejših občanov v Moravčah. Dom se bo imenoval LILIJJA in za nove zaposlene v njem že poteka razpis. Delavci hitijo z urejanjem zunanje okolice: asfaltiranje parkirišč, dostavnih in sprehajalnih poti je zaključeno, zdaj se urejajo spremljajoče zelenice. V notranjosti doma se že montira notranja oprema, tudi nova lekarna je pripravljena za finalno montažo opreme. Župan je izrazil svoje zadovoljstvo nad videnim: gradnja poteka brez težav in stopa v fazo zaključnih del.

Nova asfaltirana cesta in križišče Seliše na Gori pri Pečah

Župan občine Moravče dr. Milan Balažič je v petek zvečer, 13. junija 2025, odprl novo asfaltirano cesto in križišče Seliše na Gori pri Pečah. Gre za pomembno pridobitev za ta del Moravške, hkrati pa tudi za izboljšanje prometne varnosti na zahtevnem cestnem odseku. Ob odprtju se je zbralo lepo število ljudi s tega konca in po tem, ko je bil prerezan trak, je sledilo druženje z ljudmi z Gore.

Rušenje Gosposkičenske hiše na Marokovi ulici v Moravčah

Gradbeno podjetje Hribar d. o. o. je 9. junija 2025 pričelo z rušenjem hiše na Marokovi cesti 35, bolj znane kot Gosposkičenske. Objekt je bilo potrebno odstraniti zaradi propadanja zgradbe in ker se bo v prihodnosti na tem mestu začela vstopna cesta na območje gradnje novih hiš MO 16/18, imenovano tudi Nove Moravče.

BREZPLAČNI PREVOZI ZA STAROSTNIKE V OBČINI MORAVČE - S SRCEM NA POTI

Brezplačni prevozi starejšim omogočajo lažjo dostopnost do zdravniške oskrbe (npr. v zdravstveni dom, bolnišnice), javnih ustanov (občine, upravne enote), trgovinskih centrov ipd.

Kaj je potrebno storiti, če se želite dogovoriti za brezplačni prevoz?

Uporabnik, ki potrebuje brezplačni prevoz, naredi naslednje:

1. Pokliče na **brezplačno številko 080 10 10**.
2. V komunikacijskem centru zabeleži njegove podatke in lokacijo prevoza. Klicni center nato obvesti prostovoljnega voznika o prevozu in to sporoči uporabniku, za katerega se opravi prevoz.
3. Vozilo zagotovi OBČINA MORAVČE, poskrbljeno je tudi za zavarovanje tako voznika kot sopotnikov.
4. **Klicni center je na voljo za rezervacije prevozov uporabnikov vsak delovnik med 8. in 18. uro, rezervacijo prevoza pa je potrebno najaviti vsaj tri dni pred izvedbo storitve.**
5. Vozniki prostovoljci bodo prevoze opravljali od ponedeljka do petka med 8. in 16. uro, izjemoma pa se lahko dnevi in ure tudi prilagodijo potrebam.

Govor župana dr. Milana Balažica ob Dnevu državnosti, junij 2025

Drage Slovenke in Slovenci,

Nocoj smo se – tako kot vsako leto na ta dan – spet zbrali na predvečer državnega praznika v Parku slovenske samostojnosti. Dan državnosti. Ta večer nas letos ponosno spominja na 34. obletnico veličastnega zgodovinskega trenutka. Spominja nas na dan, ko je bila razglašena samostojnost in neodvisnost naše države.

Demokratizacija Slovenije in njeno osamosvajanje predstavlja prvovrsten in enkratni dogodek, ki mu v vsej naši zgodovini ni primerjave. Enotnost slovenskega naroda ni bila nikoli prej in nikoli pozneje tako visoka, kot je bila v času plebiscita in vojne za Slovenijo.

Čeprav smo poskušali na vse načine preprečiti vojno, se nismo mogli izogniti pretečemu nasilju. Tu je svojo vlogo odvrčanja in obrambe komaj rojene samostojne države z odliko opravila slovenska Teritorialna obramba. Možje in žene so tvegali in izborili našo državo. Tudi Moravčani. Samostojna Slovenija je samorastniško delo slovenskega naroda – peresa in meča.

Spoštovane Moravčanke in Moravčani,

Lahko smo srečni, da imamo svojo Slovenijo. In ponosni na naš prispevek, ki ga je dala Moravska dolina. Brez samostojne Slovenije ne bi bilo izgle-

dov za boljšo prihodnost. Brez lastne države bi bili odvisni od volje drugih. V preteklih 34 letih smo sebi in drugim dokazali, da zmoremo. Zato smo samozavestni in nas prihodnosti ni strah.

Dokler bo med nami prevladoval duh strpnosti in povezanosti, nam nihče ne more do živega. Če bomo enotni, bomo rešili vse težave. Če bomo držali skupaj, bomo sposobni uresničiti naše sanje. Naj nas povezujejo medsebojno spoštovanje, sodelovanje, solidarnost, zaupanje in človeška dobrot.

Znani smo po tem, da ne hvalimo vsega, kar smo dosegli – čeprav smo v tem času dosegli veliko. Vsaj enkrat na leto pa lahko na glas povemo, da smo srečni, ker imamo svojo Slovenijo. In da smo ponosni na naš prispevek, ki ga je k temu dala Moravska dolina. Enotni smo sposobni zavarovati vse naše nacionalne in državne interese v prid miru, varnosti in blaginje naših ljudi.

Ne vemo, kakšna prihodnost čaka nas in naše otroke. Toda odločeni smo storiti vse, kar je v naši moči, da v miru odrastejo v svobodne in ustvarjalne osebnosti.

Spoštovane državljanke in državljani,

Ponosni smo na to, da smo Moravčani, da smo Slovenci. Lepe Slovenije ne damo. In zelena Moravska dolina je samo naša. Tu smo doma. Za vse večne čase. Samostojni! Številni narodi, med njimi številčnejši od slovenskega, nimajo svoje države. Mi smo sanje o svoji državi uresničili!

Morda se vsi ne strinjamo v oceni, ali je država izpolnila vsa pričakovanja, ali smo uspešni ali nismo. In morda prevečkrat pozabljamo, da imamo vrhunske znanstvenike, športnike – kot je naš Lovro Kos - na svetovnih trgih uspešna podjetja, ki postajajo gonilo gospodarskega razvoja Slovenije, da gremo v veselje, da smo na številnih lestvicah v samem svetovnem vrhu in da smo v skupnosti najbolj razvitih držav sveta.

Zato velja: kadar smo soočeni z izzivi časa – tako kot danes - moramo stopiti skupaj. Stopiti skupaj prav zato, ker smo vsi malo drugačni. Drugačnost nas bogati, izzivi pa od nas terjajo, da se pogovarjamo. Le pripravljenost na odprt in strpen dialog, ki zagotavlja široko vključenost, prinaša dobre odločitve pri reševanju javnih zadev.

Čeprav je Slovenija ena najbolj varnih držav na svetu, nam je ruska vojaška invazija na Ukrajino v osrčju Evrope pokazala, da svoboda, mir in demokracija niso nekaj samoumevnega. Zanje se je treba boriti vsak dan. Nikoli ne bomo največji. Nikoli ne bomo najmočnejši. Lahko pa smo najboljši. In solidarni – nikogar ne smemo pustiti samega. Skupaj gremo naprej!

Naj živi ponosna Moravska!

Naj živi samostojna Slovenija!

Dan državnosti praznovali pod krošnjami mogočnih dreves

BESEDILO: BOJANA DORIČ
FOTOGRAFIJE: MATEJ PUŠNIK

Občina Moravče je na svoji spletni strani in z letaki v dnevih pred državnim praznikom povabila vse občane in občanke na prireditev ob dnevu državnosti, ki je bila v torek, 24. 6. 2025 na novi lokaciji – v PARKU SLOVENSKE SAMOSTOJNOSTI ob cerkvi sv. Martina.

Prireditve se je kljub vročemu dnevu udeležilo veliko obiskovalcev. V senci mogočnih dreves in ob prijetnem pihljanju vetra je bilo vzdušje praznično. Letos praznujemo 34-letnico samostojne Slovenije. Takratna slovenska skupščina je 25. junija 1991, sprejela ključne dokumente za odcepitev Slovenije od takratne Socialistične federativne republike Jugoslavije in za nastanek samostojne države Republike Slovenije.

V zvoniku cerkve sv. Martina je ob 21. uri zadonelo zvonjenje. Vsi prisotni so se v pričakovanju začetka prireditve umirili.

V uvodu je o protokolarnem postroju **veteranov vojne za Slovenijo, lovcev Lovske družine Moravče, gasilcev GD Moravče in častnikov Slovenije, Janez Povirk** raportiral županu Občine Moravče **dr. Milanu Balažicu**. Sledila je himna Republike Slovenije, ki jo je zapela **Sara Cerar**, na klavirju jo je spremljala **Ana Vavpetič**.

Program je nadaljeval **Peški oktet**, ki je zapel »našo moravško himno« Moravska dolina.

Povezovalc **Tadej Uršič** je z izbranimi besedami vodil prireditev in napovedoval nastopajoče.

Dr. Milan Balazič,
župan

Ob zvokih žalne koračnice **Emila Stolca**, ki jo je igrala **godba Moravče**, postroju in špalirju učencev z lučkami, so k pomniku osamosvojitvene vojne za Slovenijo položili venec župan občine Moravče, podžupan in član Združenja vojnih veteranov za Slovenijo, območnega združenja Moravče. Špalir otrok s svečkami pa ni bil le ganljiv prizor. Bil je simbol, saj gre prihodnost vedno skozi roke otrok.

Domovina ni samoumevna. In tudi mir ni. Peški oktet nas je s pesmijo *Videl dežele sem tuje* popeljal v tuje kraje, a se kot lastovke vračamo tja, kjer sta mir in svoboda, v našo Moravško dolino. Sledil je slavnostni govor župana **dr. Milana Balaziča**.

Po domoljubnem županovem govoru je sledil nastop **učiteljic OŠ Jurij Vega Moravče**. S pesmijo *Rož, Podjuna, Zila* so nas spomnile, da nekatere doline slovenske besede niso nikoli zadihale v polni svobodi. Z milino in čudovitimi glasovi so nas popeljale med rojake onstran Karavank. Na klavirju jih je spremljal **Tomaž Pirnat**.

Na oder za nastopajoče je stopila magistra **Katarina Peterc** bibliotekarka Knjižnice Daneta Zajca in prisotne nagovorila s temi besedami: »26. oktober 1929 – dan, ko se je v Zgornji Javoršici prvič oglasil glas, ki o bolečini sveta ni utihnil vse do smrti. Njegov priimek sicer ne pomeni poguma – a vse, kar je rekel in napisal, je bilo pogumno. Kot deček je pošiljal ptice v svet – in te so morale leteti.«

Spomnila nas je, da pesnik ne živi le v knjigah – ampak v jeziku, ki ga govorimo, in v mislih, ki si jih morda ne upamo povedati na glas.

Sledili sta recitaciji **Zajčeve** pesmi *Ta roža je zate*, ki jo je predstavil **Tadej Uršič** in pesem *Moja zavest, moja domovina*, ki jo je s prisotnimi delila avtorica **Rahela Kerin**.

Večer se je nadaljeval s pesmijo o prelepi Sloveniji – *Tvoje ime, Slovenija*, ki so jo zapele učiteljice ob spremljavi Tomaža Pirnata. Za židano voljo sta nato poskrbela Godba Moravče in moravške **mažoretke Lilije** z melodijo *Židana marela*.

Mladi iz MPZ Limbar so v nadaljevanju zapeli pomenljivo pesem *Z roko v roki za mir* in pesem s kapljico upanja – tisto pravo, ki ne mine z večerom: *Jutri bo boljše*.

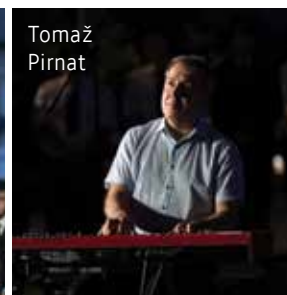
Preden so se prisotni razšli v poletni večer, so godbeniki zaigral in zapeli skladbo *Moravska pesem*, ki jo je napisal **Milan Mandeljč** ter *Pozdravljena, Slovenija*.

Scenarij letošnje prireditve je pripravil Milan Mandeljč. Povezovalc Tadej se je z zaključnimi besedami: »Če sta Mir in Svoboda nocoj znova našla pot v našo dolino, če smo pokramljali s spomini, se poklonili prihodnosti in dali glas srcu – potem je bil ta večer več kot le praznovanje« zahvalil vsem nastopajočim in vsem, ki so iz ozadja ustvarili ospredje.

Praznovanje se je nadaljevalo ob prijetnem druženju nastopajočih, gostov in obiskovalcev do poznih večernih ur.

Tadej
Uršič

Tomaž
Pirnat

Peški oktet

Nataša Lipovec,
podžupanja

Marko Kladnik,
podžupan

Ivan Vidic,
predstavnik
gasilcev

Miha Žavbi,
član Združenja
vojnih veteranov
za Slovenijo

Katarina
Peterc

Rahela
Kerin

Sara
Cerar

Mažoretke
Lilije

Pihalna godba
Moravče

Svetišča narave z Ireno Cerar

Literarni večer ob zaključku sezone srečanj bralnih klubov
Knjižnice Domžale in njenih enot

BESEDILO: mag. KATARINA PETERC, FOTOGRAFIJE: JOŽA ŽUNA

Bralke in bralci se radi zbirajo v bralnih klubih. V četrtek, 5. junija, so se ob zaključku sezone srečanj zbrali v čarobnem ambientu Gradu Tuštanj, sredi Moravške doline, kjer so gostili izjemno Ireno Cerar. Je avtorica izletniških vodnikov za družine, pripovedovalka in raziskovalka ljudskih pravljic ter dolgoletna urednica revije National Geographic Junior. Za knjigo Potepuški okruški je 2022 prejela krilato želvo, nagrado za najboljši slovenski potopis preteklega leta, ki jo podeljuje Lirikonfest. Njena najnovejša knjiga z naslovom Svetišča narave – sedem tednov vseživosti je prejela veliko nagrado Slovenskega knjižnega sejma.

Večer se je začel z zgodbo o treh kronah, ki jo najdemo v njenem vodniku Pravljične poti Slovenije, in bralce popeljal v svet mitov, legend in naravnih skrivnosti. Zgodba vabi k iskanju

skritega zaklada. Ko bo najden, se bo Moravska dolina preimenovala v Dolino treh kron.

Irena Cerar je predstavila svojo bogato ustvarjalno pot, od izletniških vodnikov za družine, esejev v knjigi Popotni okruški, do najnovejše nagrajene knjige Svetišča narave – sedem tednov vseživosti. V pogovoru so poslušalci izvedeli več o njenem otroštvu, ljubezni do narave in knjig ter o tem, kako je postala "globinska raziskovalka" sveta okoli sebe. Dotaknili so se tudi njenega "habitatnega eksperimenta", bivanja v različnih naravnih okoljih, od kočevskih gozdov, reke Mure, planine v Lazu, Sečoveljskih solin, Škocjanskih jam, do kulturne krajine Kozjanskega. Vsako svetišče narave je avtorica v knjigi prepletla z osebnimi doživetji, mitologijo, literaturo in naravoslovjem.

Večer je popestrila in vse prisotne nasmejela Joža Žuna s kamišibaj predstavo v moravškem narečju z naslovom Kuko je putka kuhava čaj.

Večer se je zaključil ob prijetnem klepetu in v pričakovanju nove sezone srečanj bralnih klubov. V bralne klube vabimo tudi nove bralke in bralce. Glede srečanj bralnih klubov povprašajte v Knjižnici Domžale ali v kateri od njenih enot.

Mirjam in Julija zaigrali na orgle v Mengšu

BESEDILO in FOTOGRAFIJA: DRAGO JUTERŠEK

V zadnjih dveh letih so v cerkvi v Mengšu temeljito obnovili orgle mojstra Franca Goršiča in to tako na zunaj kot znotraj kot glasovno in nanje so v sredo, 4. junija, v cerkvi svetega Mihaela v Mengšu zaigrali učenci glasbenih šol Kranj, Jesenice in Domžale. Učenci in učenke orgel iz GŠ Domžale so zaigrali pod mentorstvom prof. Veronike Šarec, učenci orgel GŠ Kranj in Jesenice pa pod mentorstvom prof. Barbare Theissen Pibernik. Orgle v cerkvi je Franc Goršič izdelal leta 1890 kot svoj opus 54. Preko 130 let so bile v stalni uporabi in čas je na inštrumentu pustil svoje sledi tako, da so bile potrebne obnove in restavriranja. Dela so se zavlekla zaradi poplav, v katerih so orgle utrpeli veliko škodo – voda je namreč zalila tudi delavnico Orglarstva Močnik v Cerkljah na Gorenjskem, kjer so orgle popravljali. Zaradi prizadevnosti mojstra Tomaža Močnika in njegove ekipe, so na obnovljenih Goršičevih orglah zaigrali učenci orgel iz zgoraj navedenih glasbenih šol. Sicer pa so med tem časom obnovili tudi kor, da so orgle našle mesto na sijočem koru. Med mladimi glasbeniki sta bili tudi učenki prvega razreda orgel v GŠ Domžale **Mirjam Klopčič** in **Julija Mežnar** iz Moravč, ki sta štiriročno zaigrali Schubertov *Ländler*. Zahvala za pomoč in

gostoljubje je bila tokrat izrečena župniku Marku Koširju in organistu Urošu Urbaniju ter vsem ostalim, ki so prišli na koncert in s tem podprli mlade organiste na njihovi glasbeni poti. Še posebna zahvala ter želja, da mlade upe podprejo in spodbujajo tudi v novem šolskem letu. Zahvalam je sledilo druženje ob pogostitvi pred cerkvijo.

Kulturno
umetniško
društvo

Vrhpolje

Poletje ujeto v strune 2025

BESEDILO in FOTOGRAFIJE: NATALIJA BRODAR

Kot vsako leto nas tudi letos vrhpoljski tamburaši niso razočarali. Na lep, nedeljski večer, 1. 6. 2025, so nas povabili na letni koncert z gosti. Na odru Kulturnega doma Moravče so se jim pridružili še: Moška vokalna skupina Lipa iz Litije, ženska Klapa Kamelije ter Stiški kvartet. S prvimi gosti tamburaši še niso sodelovali, ostali pa so stari znanci.

Dvorana ni bila polna obiskovalcev, kot bi želeli in pričakovali. Najbrž je lepo vreme domačine odpeljalo na izlet drugam, a vzdušje v dvorani in aplavzi so govorili o tem, da smo prisotni obiskovalci resnično zadovoljni. Slabi dve uri dalmatinske glasbe izpod not glasbenikov in pevcev sta bili čudoviti. Stare, znane, dalmatinske klasike, ki jih lahko slišimo po radijskih valovih ali koncertih, ki jih vsi radi poslušamo in si ob njih prepevamo – smo slišali na odru Kulturnega doma Moravče. Pestro glasbeno paleto znanih in neznanih pesmi, ritma, not in glasov, ki so odmevali še dolgo potem, ko so nastopajoči že zapustili oder. Celoten program je v lepo celoto povezala **Jelka Lebar**. Manjkala niso niti presenečenja. Na ta dan sta praznovala dva nastopajoča svoja okrogla jubileja in tako so vrhpoljski tamburaši z razkritjem tega pripravili dodatno veselje in aplavze tudi s strani publike.

Na koncu so vsi nastopajoči združili moči in skupaj zapeli in zaigrali nekaj skladb z obljubo, da jih še kdaj v prihodnosti slišimo in vidimo skupaj.

Mladinski pevski zbor Limbar navdušil na Regijskem tekmovanju Otroških pevskih zborov in Mladinskih pevskih zborov Gorenjske

BESEDILO: PATRICIJA GABRŠEK, FOTOGRAFIJA: ARHIV MPZ LIMBAR

Četrtek, 22. maja 2025, je bil za pevke in pevce, zborovodkinji ter korepetitorja Mladinskega pevskega zbor Limbar prav poseben dan. Prvič so se namreč udeležili zborovskega tekmovanja. Kljub zdravi tremi pred nastopom in poznejšemu popoldanskemu terminu so bili dobro razpoloženi in odločni, da na odru Osnovne šole Bistrica pri Tržiču pokažejo, kaj znajo.

Pred strokovno komisijo, ki so jo sestavljali priznani zborovodje Katja Gruber, David Bandelj in Nadja Janežič, in občinstvom so se predstavili s štirimi skladbami: Ptičja svatba Slavka Mihelčiča, Življenje Damijana Močnika, slovensko ljudsko Po jezeru bliz' Triglava ter popevko Letalovlak izpod peresa Jožeta Privška.

Občinstvo, med katerim so na naše veliko veselje sedeli tudi starši in drugi podporniki zbor, je ob zaključku nastopa Mladinski pevski zbor Limbar

nagradilo z močnim aplavzom. Sledilo je napeto čakanje na rezultate, ki pa so ga pevke in pevci krajšali z navdušenim prepevanjem različnih pesmi.

Ob razglasitvi rezultatov so bili veseli in ponosni že na to, da so se uvrstili na tekmovanje in se uspešno predstavili. Njihov nastop pa je prepričal tudi strokovno komisijo, ki je MPZ Limbar podelila kar štiri priznanja:

- **Zlato priznanje z odliko in 90 točk**
- **Priznanje za najboljši zbor regijskega tekmovanja Gorenjske**
- **Priznanje za odličen nastop zbora in zborovodkinj ob prvi udeležbi na tekmovanju**
- **Priznanje za najboljšo izvedbo slovenske ljudske pesmi**

Lahko si predstavljate, kakšno nepopisno veselje in navdušenje je ob razglasitvi rezultatov preplavilo pevke in pevce, zborovodkinji Elizabeto in Patricijo ter korepetitorja Tomaža. Doseženi uspeh je bil zaslužena nagrada za njihovo predanost, trud in ljubezen do glasbe. Dan smo zaključili s pesmijo in nasmehi na obrazu na poti domov v

Moravče. Veselje z nami je delil tudi naš šofer, g. Koderman, ki je bil ponosen na svoje Moravčane.

Iskrena hvala staršem za vso podporo ter JSKD Območni izpostavi Domžale, ki nam je pomagala pri kritju stroškov prevoza na tekmovanje.

Hvaležni, ponosni in polni lepih spominov na skoraj zaključeno pevsko sezono se že veselimo novih izzivov, ki jih bo prinesla jesen.

naslov večera spodobi, so bili pogledi v nebo v skladbah programa pogosti: *bodisi proti luni, na katero se ni zanesiti* (Igor in zlati zvoki), ali *planetom, s katerimi ne zamenjamo naše Zemlje* (Avsenik). S široko poznano *Lunco* in dovršeno interpretacijo je navzoče navdušila **Maša**, ki je na oder prihitela naravnost s porodniške. V daljave je nato ponesla ganljiva zimzelena *Vrača se pomlad* v **Milanovi** izvedbi.

Posebna zvezda večera je bil **Mladinski zbor Limbar**. Zlati zbor z odliko z regijskega tekmovanja je svoj zasluženi velik uspeh dokazal tudi ta večer: z bučnimi in dolgimi aplavzi je občinstvo nagradilo vse tri njihove (Smolarjeve) pesmi. Veselje je videti na odru takšno zagnanost, sproščeno vedrino in koreografijo ter poslušati odlično petje. Zato čestitke tudi za osvojene nagrade zborovodkinjama **Patriciji Gabršek** in **Elizabeti Pirnat**.

Ko si v najdaljših junijskih dneh lahko šele na svežem večernem zraku dobro oddahnemo po vročem dnevu, pride kot naročen glasbeni dogodek, ki na krilih slovensko glasbo ponese poletju naproti.

Čeprav si predstavljamo, da priprava koncerta tik pred poletjem ob obilici drugih obveznosti ni enostavna, je v celoti napolnjen atrij gradu Tuštanj z zadovoljnim občinstvom zahvala za vse prostovoljsko delo, vloženo v četrti Limbarjev večer popevk. Veselo razpoloženi pevci, razširjen instrumentalni sestav, mladinski zbor in presenečenj poln voditelj so ustvarili sproščeno vzdušje številčnega občinstva. V čudovito urejenem in bogato ocvetličnem grajskem atriju smo uživali v glasbi, besedi in razgledih proti nebu – ki se je tekom koncerta s sinjemodrega preko smaragdno zelenega prelevilo v pravo nočno zvezdnato nebo.

Program se je tokrat začel s skupno mnogoglasno *Močnikovo Zarjo*, v kateri so pevci za izvajanje izkoristili tudi nadstropne arkade. Poseben pozdrav voditelja je bil namenjen županu **dr. Milanu Balažicu**, podžupanji **Nataši Lipovec** in župniku **Kancijanu Čizmanu**, s pozdravom **vodji izpostave JSKD** pa je nastal manjši zaplet, ki se je do konca večera k sreči uspešno razrešil:) **Elizabeta** in **Marija** sta s skladbo *Čakala bom ubrano* popeljali v Avsenikovo glasbo. Kot se za

Navzoče je očarala **Polona** z navdušujočo izvedbo *Oriona* Gregorja Strniše in spremljevalnim **Limbandom**, ki so se mu letos pridružili še Rok, Benjamin in Martin.

Ne gre pozabiti omeniti, da je bilo zanimiva dodana vrednost večera za občinstvo nekaj koristnih dihalnih vaj, pa poleg ploskanja rekreacija tudi z iskanjem listkov v nagradnih igrah. No, nagradi sta bili z malce truda uspešno podeljeni. Povezovalac večera je domiselno krmaril med točkami, med drugim je na praktičnem primeru »so pingvini« pred a capella Avsenikovo (*Gozdovi v mesečini*) zabavno ponazoril pomen izgovorjave pri pevcih.

Poleg drugih je bil posebnost tega večera reklamni avizo v živo, pa posebni gost s prepričljivo izvedbo skladbe *Prisluhni školjki*. Na koncu se je zagonetka rešila in z aplavzom občinstva se je v zaključnem govoru predsednica društva **Elizabeta Pirnat** zahvalila povezovalcu večera **Mateju Primožiču**, sicer tudi vodji Območne izpostave JSKD

Domžale, za vse odigrane vloge večera. Posebna zahvala je bila namenjena sponzorjem in donatorjem večera **Audio BM, Občini Moravče, Gradu Tuštanj in SPC Škoda Škerjanec**. Za zaključek so veselo vzdušje nadgradili še **Andrej** z interpretacijo Magnificove *Sonce posijalo* in solisti v skladbi *Zemlja pleše*. Poletni večer se zaključil pač s *Poletno nočjo*. Tudi tokrat, v čudoviti **Evini** izvedbi. Pripadnost in ljubezen do domačega kraja pa je pika na i, zato ob slovesu kot zadnji dodatek *Moravska dolina* v izvedbi vseh navzočih, pod zanesljivo zborovodsko roko **Tomaža Pirnata**, ki mu je publika zvesto sledila ves večer.

Domala na vsakem koraku lahko opazamo in spremljamo, kako umetna inteligenca skokovito prehaja v vse pore družbe in življenja. A srčnosti ljudi in osebnih srečanj, tudi ob glasbi, ne bo mogla nadomestiti. Zato so tovrstna glasbena doživetja v živo tako dragocena: **Limbarju** hvala in ob letu spet nasvidenje!

Zatrepetalo je srce

Peški oktet izvedel tradicionalni koncert ob kresnem večeru v opuščnem peskokopu nad vasjo Peče

BESEDILO: BERNARDA MAL
FOTOGRAFIJA: ARHIV PEŠKEGA OKTETA

Vnedeljo, 22. junija, na dan pred kresom so obiskovalci iz vasi in okolice uživali v toploti poletne noči, vonju narave in najkrajših nočeh poletja.

Vse pa je vztrepetal ob prvih izvedbah in tudi nadaljevanju slovenske

narodne pesmi. Na odru so kraljevali pevci Peškega okteta, spodbujeni z dolgimi aplavzi in žarečimi pogledi obiskovalcev. Kot gost večera je nastopila klapa Kamelije, znana po dveh tradicionalnih samostojnih koncertih *Pušeljci dalmatinskih* in *Za starimi*

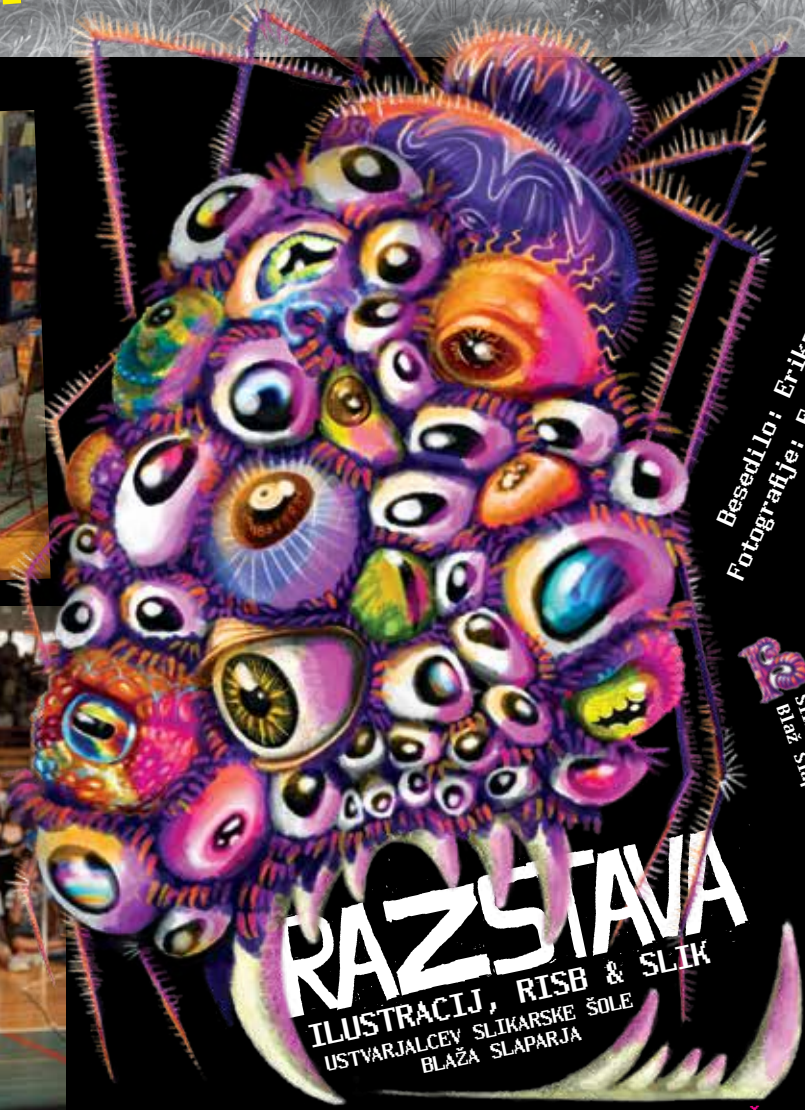
zidovi. Z dvema slovenskima pesmima so pritegnile smelo publiko. Ko pa so, kar klape prepevajo, zapele dalmatinske pesmi, je morski melos naraščal do zadnje njihove pesmi in se prelil v izvajanje dalmatinskih tudi na Peški oktet. Koncert se je zaključil s skupnim nastopom, v katerem so izvedli pesem Ruža. Z inštrumenti so petje spremljali Rok Grad (tamburica), Gašper Barlič (kitara) Miha Gabršek (kahon) in Andrej Gaberšek (bas). Med pesmi se je naselila beseda Bernarde Mal, da je dopolnila dogodek iz srca za srce.

Kot vsako leto so se pevci zahvalili gostujoči klapi Kamelije, svojemu umetniškemu vodji Petru Pirnatu, sodelavcem in gostom, med katerimi so bili župnik Kancijan Čižman, dr. Bogdan Dolenc in župan dr. Milan Balažič. Gostoljubje, izkazano ob prihodu na koncert s kozarčkom dobrodošlice, se je po koncu nadaljevalo v naslednji dan ob bogato obloženi mizi, zanimivih srečanjih in pogovorih v starem peskokopu.

To je večer, ki ga ne pozabiš. Večer, ki ga želiš ponovno doživeti. Večer, ki povezuje.

Sergej
UrankarŠpela
Novak

"Vsako oko ima
svojega malarja"

Besedilo: Erika Slapar
Fotografije: Emira Gazibera

Slikarska šola
Blaž Slapar

RAZSTAVA
ILUSTRACIJ, RISB & SLIK
USTVARJALCEV SLIKARSKE ŠOLE
BLAŽA SLAPARJA

Na petkov večer, 20. junija 2025, se je za ljubitelje ilustracij, risb in slik v Športni dvorani Kamnik, otvorila tradicionalna že 14. razstava tečajnikov Slikarske šole Blaža Slaparja. Otvoritev je dinamično in simpatično vodila Lucija Vrankar, glasbeni gost Gašper Orehek pa je navdušil s svojim žametnim glasom in suverenim nastopom.

Eva
Korošec

Na ogled je bilo postavljeno preko 700 likovnih del, ki so jih ustvarili tečajniki v šolskem letu 2024/25. Uporabljene so bile vse vrste tehnike od akrila, pastela, oglja, olja in svinčnika do ročno izdelanih maket mlajših tečajnikov. Razstavo si je bilo mogoče ogledati še v soboto in nedeljo.

Vodilo in želja slikarske šole je, da bi ljubiteljski ustvarjalci našli svoj prostor - poligon, kjer lahko raziskujejo in širijo meje svoje kreativnosti. Pregovor pravi: »Vsako oko ima svojega malarja.« Ta misel nakazuje, da vsak posameznik umetnost dojema na svoj način, prav tako pa je tudi njegova podoba plakata v motivu "slikarskega pajka" zato je tudi letošnja celostna grafična podoba zasnova je delo Nie Sešek Markič, upodobljenega z različnimi očesi. Idejna zasnova je delo Nie Sešek Markič, dijakinje Srednje šole za oblikovanje in fotografijo.

Pomembnejši projekt letošnjega leta je bilo tudi ilustriranje knjige Tuštanske pripovedke avtorja Iztoka Urbanije, ki je izšla v samozaložbi. Gre za pripovedi po izročilu domačinov, ki so jih likovno opremili tečajniki slikarske šole in dijaki SŠOF. Njihova raznolika dela, so še dodatno obogatila že tako zanimive zgodbe. Na željo tečajnikov smo letos izvedli tudi več ur risanja po živem modelu. Tečajniki so se tudi letos pogosto odločali za upodabljanje živali, veliko je portretov in krajin. Izbor motiva je kot vedno prepuščen vsakemu posamezniku, kar vsako leto znova prinese izjemno raznolike in presenetljive izdelke. Bodisi z izvirno idejo bodisi s tehnično izvedbo. Med ustvarjalci je bilo kar nekaj takih, ki prihajajo iz Moravške doline.

Vztrajnost, raznoliki pristopi in ustvarjalni pogum tečajnikov dajejo mentorju navdih in energijo za nadaljevanje skupnega poslanstva - ustvarjati. V pričakovanju naslednjega šolskega leta se Blaž zahvaljuje vsem podpornikom, pomočnikom, staršem otrok in ustvarjalcem, ter vabi vse, ki v sebi čutijo kreativni nemir, da se v oktobru pridružijo slikarski šoli.

Ana
RogličIza
VilarFotografske
portrete je
naredila
Manca Borštnar.
Na sliki je
Žan Brlec.Iva
SoršakGašper
OrehekLucija
VrankarRok Vrenjak
LazičEma
BarličPetra
Kunaver

Jurčkov dan – dan petja, veselja in razigranosti v vrtcu

BESEDILO: PETRA ŠTEFAN, MOJCA VOZEL, FOTOGRAFIJA: MANCA PODMILJŠAK

Vsako leto v vrtcu pripravimo zaključno prireditev ob koncu vrtčevskega leta. Tako smo v četrtek, 29. 5. 2025, ob 17. uri na vrtčevskem igrišču zaposleni vrtca pripravili prav posebno doživetje za naše otroke in obiskovalce. Prireditev sta s pristrčnim in sproščenim vodenjem povezovala Anica in Tomaž. Veste, kdo sta to? To sta bratec in sestra, ki sta najboljša prijatelja Pike Nogavičke. Poskrbela sta, da je dogodek potekal v razigranem vzdušju in prikazala, kako rada se igrata. Prireditev smo pričeli s koračnico mini maturantov, ki so s

ponosom prikorakali z maturantskimi kapami. Nato se je predstavil pevski zbor vrtca, ki je s svojim petjem in srčnostjo navdušil obiskovalce. Sledili so mini maturanti, ki so s ponosom in navdušenjem zapeli pesem Mini maturanti in Prvič v šolo. Njihov nastop je bil poln čustev in ponosa, kako veliki so že, da bodo lahko kmalu zakorakali v šolske klopi. Za zaključek kulturnega programa smo vzgojitelji pripravili prav poseben venček pesmi, ki smo ga zapeli in zaplesali skupaj z otroki. A naše prireditve še ni bilo konec. Skupaj z Anico in Tomažem smo poiskali njuno najboljšo prijateljico "Piko Nogavičko". Z velikim navdušenjem smo jima sledili in tako prišli do "Pike Nogavičke", ki je s svojo animacijo pričarala pravo razigrano doživetje. Smeh, ples in igra so napolnili naš prostor, otroški obrazi pa so žareli od navdušenja. Čas pa smo namenili tudi prijetnemu druženju in klepetu. Iskrena hvala vsem, ki ste pripomogli k nepozabnemu dogodku – otrokom, staršem, zaposlenim vrtca in seveda vsem, ki skupaj z nami soustvarjate čudovite trenutke v našem vrtcu. Lepo vas pozdravljamo vsi zaposleni v vrtcu Moravče.

Vesele Račke zaključujejo vrtčevsko leto

BESEDILO in FOTOGRAFIJI: NINA PUC

Skupina Račke smo z velikim nasmehom in ponosom zaključile še eno nepozabno vrtčevsko leto, polno smeha, učenja in novih prijateljstev. V teh mesecih so otroci skupaj raziskovali svet okoli sebe, ustvarjali pisane umetnine, peli, plesali in se igrali – vsak dan je bil nova dogodivščina! Posebej ponosni smo na vse, kar so se otroci naučili – predvsem o pomembnih vrednotah, kot so prijateljstvo, sodelovanje in medsebojno spoštovanje. Ob koncu leta smo starše razveselili še s pristrčno zaključno prireditvijo, kjer so otroci pogumno nastopili pred vsemi, ter pokazali, kako zelo so zrasli – tako v višino kot v srčnosti.

Zdaj pa Račke čakajo zaslužene poletne počitnice! Čas za igro na prostem, raziskovanje narave, morske dogodivščine in počitek v zavetju domače sence. Nina in Martina vsem želiva varno, sproščeno in razigrano poletje – naj bodo počitnice polne sonca, smeha in toplih spominov, ki jih bodo otroci prinesli s seboj v novo vrtčevsko leto.

Se vidimo jeseni – spočiti, nasmejani in pripravljeni na nove izzive!

Spoznali smo poklic astronoma

BESEDILO: TADEJA OCEPEK, FOTOGRAFIJE: NADA IHANEC, TADEJA OCEPEK

V četrtek, 12. 6. 2025, smo pri uri geografije v 6. b razredu imeli prav posebno gostjo, astronomko Nado Ihanec. Preko videokonferenčnega klica smo jo poklicali v Španijo, na otok La Palma, kjer živi in dela na observatoriju Roque de los Muchachos (Isaac Newton Group of Telescopes). Najprej nam je predstavila poklic astronoma, nato pa odgovarjala na vprašanja učencev o vesolju, delu astronomov, raziskovanju vesolja, črnih luknjah, potapljanju, vesoljcih in še čem.

Med poletjem vas vabimo, da se tudi vi ozrete v nočno nebo in si kaj zaželite. Najugodnejši čas za opazovanje zvezdnih utrinkov (meteorjev) bo 12.–13. 8. 2025, ko bosta na nebu vidna meteorski dež Perzeidov in konjunkcija Venere in Jupitra.

Ali ste vedeli, da:

- delo nekaterih astronomov poteka 5 dni ponoči, 10 dni v pisarni, 15 dni pa je prostih?
- se zvezde najlepše vidijo sredi puščav ali gorovij, kjer ni svetlobnega onesnaženja?
- ogledala teleskopa čistijo s čistilom za konje?
- imajo na otoku La Palma tudi McDonald's?
- je otok La Palma vulkanskega izvora in da se tam še vedno pojavljajo vulkanski izbruhi?
- imajo astronomi poleg nekaterih observatorijev tudi nastanitve s savno, fitnessom in bazenom?

POŠ Vrhpolje gre na počitnice

BESEDILO in FOTOGRAFIJE: UČITELJICE POŠ VRHPOLJE

V ponedeljek in torek tik pred koncem šolskega leta smo se učenci z Vrhpolj odpravili v Ljubljano. Akcija zbiranja starega papirja je bila tako uspešna, da smo si zadnji šolski ponedeljek z zbranim denarjem popestrili v bazenih in na toboganih Atlantisa.

Medtem ko so se doma kopalke in brisače osamljene sušile, pa smo v našo hladno telovadnico povabili svoje družine. Ob petju in plesu smo šolskemu letu pomahali v slovo. Nato smo starše poslali nazaj domov (preverit, če so brisače že suhe), mi pa smo ostali kar v šoli. Na širni zelenici za šolo nas je čakalo prvo presenečenje – napihljivi grad, na katerem smo pokurili še tiste atomčke moči, ki so nam še ostali po dolgem dnevu. S pomočjo učiteljic smo spretno postavili šotore, v katerih smo prenočili le najpogumnejši šolarji – in učiteljice. Po večerji s picami smo šli na kratek sprehod po okoliških vaseh preverit, če so brisače že ..., če starši že spijo, prisluhnili pa smo tudi večernemu gozdu in si ogledali čudovit sončni zahod. Učiteljice pravijo, da smo skoraj neuničljivi, saj smo kljub vsem dnevnim in večernim aktivnostim zvečer zelo težko zaspali. Tako je to, ko je zadnja noč v šoli – treba jo je izkoristiti do ranega jutra! Rano jutro je prišlo prehitro, prineslo pa je zajtrk, pospravljanje šotorov in še nekaj časa za druženje in igro. Pripravili smo tudi proslavo ob dnevu državnosti ter ponosno zaploskali vsem prejemnikom priznanj. Učiteljice so nam razdelile spričevala, priznanja in nekaj modrih besed v slovo.

Zadnja dva šolska dneva si bomo učenci in učiteljice POŠ Vrhpolje zapomnili po športnih aktivnostih, druženju, zabavi in kakšni solzici ob slovesu.

Tedni vseživljenjskega učenja na Osnovni šoli Jurija Vege Moravče

BESEDILO in FOTOGRAFIJE: MARTINA RAZORŠEK

Tedni vseživljenjskega učenja so najvidnejša promocijska kampanja na področju izobraževanja in učenja v Sloveniji. Projekt usklajuje Andragoški center Slovenije. Z njim opozarjamo na vseprisotnost in pomembnost učenja, v vseh življenjskih obdobjih in za vse vloge, ki jih posameznik v svojem življenju prevzema. Tudi naša šola se vključuje v Tedne vseživljenjskega učenja. Tako na matični kot na podružnični šoli smo od 12. 5. 2025 do 15. 6. 2025 organizirali raznolike dejavnosti, v katerih smo povezovali različne generacije in spodbujali sodelovanje med šolo in društvi v našem kraju.

Pouk malo drugače ali spletno zapestnico

Všolo smo povabili rokodelki iz Društva rokodelcev Moravške doline, Branko Bizjan in Bojano Dorič. Učencem 5. razredov sta pokazali nekaj svojih izdelkov in jim predstavili delo v društvu. Naučili sta jih splesti zapestnico iz raznobarnih niti. Delo so si olajšali s kartonasto osnovo in nastale so čudovite zapestnice.

Zopet se je izkazalo, da učenci radi delajo z rokami in tako urijo svoje spretnosti. Dobrodošlo pa je tudi spoznavanje lokalnih društev, ki s svojo dejavnostjo zares obogatijo domači kraj.

Spoznavamo rastline

Naši četrtošolci so se odzvali na povabilo članic zeliščarske sekcije Društva upokojencev Moravče. Na dan pouka, ko so obravnavali rastline, so si ogledali tudi njihov zeliščni vrt. Na njem so rastline poimenovane in tako nudijo zanimivo učno okolje. Prisluhnili smo razlagi o nekaterih zeliščih, še posebej pa o pravilni pripravi domačega čaja. Vsak od nas je prejel dragoceno darilo, mešanico čaja, ki nam bo zagotovo lajšal težave s slabšim počutjem in zdravjem.

Zavedamo se, da je z rastlinami veliko dela, zato smo še posebej hvaležni

Jožici, Metki, Štefki, Joži, Nadi, Olgi, Martini in Urški, da so nas sprejele, naučile nekaj novega in nas res lepo pogostile.

Predstavitve poklica

Na naše vabilo se je odzvala Nina Dorič Majdič, ki opravlja poklic konservatorke – restavradorke. Predstavila nam je svoje delo, ki vključuje skrb za upočasnitev propadanja in obnavljanje kulturne dediščine, predvsem slik in kipov.

Petošolci so izvedeli, kje poteka šolanje za ta poklic in tudi možnosti zaposlitve. Nina jim je predstavila posamezne postopke restavratorskega dela, najbolj zgovorne pa so bile fotografije različnih del pred in po posegu. Učence je opozorila tudi na nekaj primerov neprimerne ravnanja z umetninami.

Rdeči križ znak humanitarnosti

Vanessa Benak Cvijanović in Majda Mernik sta našim petošolcem predstavili organizacijo Rdečega križa.

Spoznali so nastanek in glavne dejavnosti te humanitarne organizacije.

Skupaj so preko delavnic razmišljali o tem, kako je prav vsak od nas v nečem dober in spreten. Vsak lahko na svoj način širi dobro med ljudi in s tem prispeva k lepšemu in boljšemu svetu. Čas je ob spročenem klepetu hitro minil, zato so učenci v okviru popoldanskih dejavnosti skupaj z učiteljico Klaro Zupančič izdelali še plakat in na njem strnili ideje, kaj lahko sami naredijo za boljši jutri.

Moravče so najlepše – Na sprehod z (ne)znanim Moravčanom

Obisk Lipice in srebrno priznanje na 39. festivalu Turizmu pomaga lastna glava

BESEDILO: LIZA PRIMOŽIČ in SIMONA VIDIC, FOTOGRAFIJA: SIMONA VIDIC

Učenci Osnovne šole Jurija Vege smo se tudi letos tradicionalno udeležili državnega festivala Turizmu pomaga lastna glava, ki ga organizira Turistična zveza Slovenije. Letošnja, 39. izvedba festivala, je potekala na temo Tradicija v trendu.

Od septembra smo se člani turističnega krožka – Lina, Rebeka, Antea, Karin, Bina, Liza, Tiana, Alen, Ajda, Ota in Eva – pod mentorstvom obeh mentorjev Simone Vidic in Harisa Ljubijankiča – srečevali ob četrtkih zjutraj. Za temo smo si izbrali »Moravče so najlepše – Na sprehod z (ne)znanim Moravčanom«, s čimer smo želeli poudariti bogato kulturo in zgodovino našega kraja.

Raziskovali smo moravško trško jedro in pomembne Moravčane, ki so zaznamovali naš prostor: Frana Detelo, Jurija Vege, Daneta Zajca, čitalniško gibanje, kulturno življenje v Moravčah ... V projektni nalogi smo predstavili krožno pot po središču Moravč z Detelovo rojstno hišo, Vegovim spomenikom, legendo o moravškem mačku in Knjižnico Daneta Zajca. Skupaj smo pripravili projektno nalogo, promocijski spot in turistični izdelek: zgibanko s kvizom in QR-kodami, ki obiskovalce vodijo po izbranih točkah v Moravčah. Zgibanko, kviz in promocijski spot si je mogoče ogledati na spletni strani šole.

Nestrpno smo pričakovali 15. maj, ko smo se zgodaj zjutraj odpravili v Lipico, kjer je potekala letošnja turistična tržnica, in tam predstavili naše celoletno delo. Zjutraj smo se zbrali pred šolo, naložili vso opremo v kombi in se odpeljali proti Primorski. Ob prihodu smo hitro uredili stojnico in si razdelili naloge. Posebno vzdušje je ustvaril Alen, ki je kot pravi Fran Detela v suknjiču in cilindru sprejemal obiskovalce v Kavarni Pri Deteli. Na stojnici smo obiskovalcem ponudili Franovo ječmenovo kavo in piškote, se z njimi pogovarjali ter jih povabili k reševanju kviza in ogledu promocijskega spota na naših tablicah. Obiskala nas je tudi ocenjevalna komisija, ki je z zanimanjem prisluhnila naši predstavitvi. Ob zaključku dneva smo bili nagradjeni s srebrnim priznanjem, na kar smo zelo ponosni.

Sredstva za pripravo stojnice smo zbirali na božično-novoletnem sejmu, kjer smo prodajali piškote, zapestnice in gumice za lase. Vsak evro smo namenili za izvedbo in okrasitev stojnice ter izdelavo gradiva.

Imeli smo idejo in skupaj smo jo tudi uresničili. Iskrena hvala vsem, ki so nam pri tem pomagali. Hvala Šolskemu skladu, ki nam je kril stroške prevoza, Nastji Grad za razlago o Franu Deteli, Joži Žuna za branje legende o moravškem

mačku, Inge Ivartnik za pomoč pri izdelavi scene, Joži Zaveršnik za pomoč pri idejni zasnovi in podjetju Spina d. o. o. za sestavine za pogostitev.

Letni koncert pevskih zborov OŠ Jurija Vege in razglasitev rezultatov 28. slikarskega tekmovanja

BESEDILO: SIMONA VIDIC, FOTOGRAFIJE: UČITELJI OŠ JURIJA VEGE MORAVČE

U sredo, 28. maja, smo do zadnjega upali, da bo mogoče koncert izvesti na gradu Tuštanj, a vreme je imelo drugačne načrte. Z enako mero prisrčnosti in topline smo tradicionalni pomladni koncert pevskih zborov OŠ Jurija Vege izvedli v Športni dvorani Primoža Peterke. Koncert sta tako kot lani sproščeno povezovala učitelj **Dušan Tomc** in učenka **Mirjam Klopčič** in spretno pletla niti med pesmimi. Skoraj 200 nastopajočih, ki so res zavzeto vadili celo leto, je komaj čakalo, da se koncert začne in glasba je znova napolnila srca vseh prisotnih.

Prireditev so začeli najmlajši, a najbolj korajžni, **Mali zborček** pod vodstvom **Barbare Fale** s pesmi *Kamenček na kamenček*, *Klobučki sreče* in *Mamica*. Vsak mali pevec je s seboj na oder kot rekvizit prinesel poletni klobuk. Ob klavirski spremljavi **Nastje Grad**, ritmih cajona **Alexa Burkeljce Bučarja** in nežni flavti **Anje Pirnat** je vsaka pesem tudi odlično zazvenela.

Za njimi so na oder pribrenčale vrhpoljske **Pojoče čebelice**, zborček s podružnične šole, ki je s pesmimi *Slika*, *Izštevanika* in *Po cest' sem špinciral* poskrbel za veselo brenčanje v srcih poslušalcev. Vodila jih je Barbara Fale, na klavirju je zborček spremljala Nastja Grad in pri eni od pesmi Mirjam Klopčič, pridružili pa sta se še flavtistka **Anja Pirnat** in violinistka **Neža Fale**.

V naslednji pesmi sta združena zborčka Mali zborček in Pojoče čebelice z izvedbo pesmi *Moja Slovenija* budila naša domoljubna čustva in na klavirju ju je spremljala Nastja Grad.

Občinstvo je s pesmimi *Oj, lepo je res na deželi*, *Lepa je dežela moja*, *Mamici* pobožal Otroški zbor in z zadnjo pesmijo prisotne ganil do solz. Med spremljevalnimi glasbeniki so se izmenjale **Ajda Urbanija** na klavirju in **Neža Rotar** na flavti ter **Julija Mežnar** in **Ana Vavpetič** na klavirju.

Poseben trenutek večera je bila podelitev priznanj mladim umetnikom. Učiteljica **Inge Ivartnik** je skupaj z gospo ravnateljico **Suzano Cvirn Guček** podelila zlata, srebrna in bronasta priznanja za likovne stvaritve, nastale na 28. mednarodnem slikarskem tekmovanju ExTempore. Sedmega maja

je na OŠ Jurija Vege na temo »Moja šola, moj dom« ustvarjalo več kot 160 otrok in njihovih mentorjev iz 25 slovenskih šol, svoje izdelke pa je prispevalo tudi 17 šol iz tujine. Prejemniki nagrad so se združili na odru, kjer so pozirali za skupinsko fotografijo.

Sledil je nastop **Mladinskega zbora** pod vodstvom Nastje Grad, spremljali pa so jih glasbeniki, ki obiskujejo izbirni predmet Glasbeni projekt. Kot solistka se je v pesmi *I Have a Dream* predstavila **Sara Cerar** in po poti sanj smo odpotovali skupaj z našimi mladimi ustvarjalci. Še malo in šolske počitnice bodo tu. Da pa bomo lažje počakali nanje, smo ob zvokih pesmi *Otroci morja* z ladjo želja odpluli med daljne otoke in zalive in vnaprej okusili počitniške večere in poletje. Mladinski zbor je dodal še pesem *Žitni klas* in koncert se je zaključeval.

Prišlo je slovo. Pevci so večer zaključili s prav posebnim sporočilom in vsi skupaj zapeli *Daj se nasmej*. Hvala vsem obiskovalcem, nastopajočim, organizatorjem. *Naslednje leto pa se vidimo ponovno.*

Ko zadiši po knjigi - POLETJE 2025

ZAPISE ZBRALA mag. KATARINA PETERC

Bralci bralnih skupin Krajevne knjižnice Daneta Zajca vam priporočajo v branje naslednje knjige:

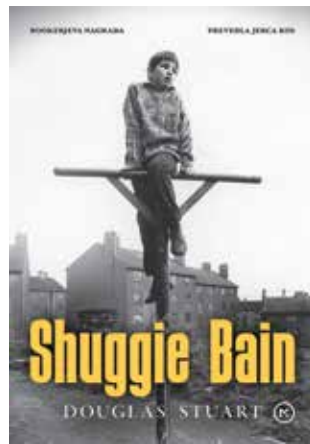
Irena Štaudohar Fižolozofija

Fižolozofija je zbirka kratkih, toplih in razmišljujočih esejev novinarka Irene Štaudohar, v katerih skozi vsakdanje prizore povezuje filozofijo, umetnost in življenje. Vrtnarjenje ni samo fizično delo, je veliko več. Avtorica nas nagovarja k opazovanju narave z vsemi čutili, povezanosti z zemljo, ki je v današnjem času pogosto spregledana. Med delom na vrtu se čas ustavi, misli zbistrijo, telo sprosti. Pisateljica spretno vpleta zgodbe filozofov, umetnikov in pisateljev ter dragocenih spominov svoje mladosti. Bralca spodbuja k razmisleku in mu pokaže, da se modrost in smisel življenja skriva v vsakdanjih drobnih stvareh.

Andreja Savnik
Bralni klub *Eleganca besed*

Douglas Stuart Shuggie Bain

Roman se dogaja v Glasgowu v delavskem okolju, ki se spopada z vedno večjo revščino. V njej se znajde tudi Agnes, ki ji je življenje vse prej kot prizanašalo, vendar se z dvignjeno glavo vselej nekako spet postavi na noge. Mož jo je zapustil, zato se je sama spopadala z vzgojo treh otrok, od katerih je bil najmlajši prav Shuggie. Njegova rahločutna in nežna narava, pa tudi drugačna spolna usmerjenost so vir

posmeha drugih otrok, zato je vedno bolj osamljen. Ko pa se pod težo revščine in brezizhodnosti zlomi tudi Agnes in začne piti, je Shuggiejevega otroštva konec. Prevzame skrb in nego za mamo, odvisno od alkohola, ki traja kar nekaj let.

Kot bralci smo se zagotovo že srečali z romanom, ki je slonel na junaku, odvisnem od alkohola. Toda to so bile drugačne zgodbe, navadno pa so bili ti odvisniki moški. Roman Shuggie Bain pa pokaže, da so še kako ranljive tudi ženske, matere, ki niso vedno le herojske, pač pa se lahko pod težo življenja tudi zlomijo, tako kot se je Agnes. In kakšno možnost ima Shuggie, da se iz tega primeža revščine, pijače, drugačnosti in obupa sploh lahko izvleče?

Zgodba ima še posebno težo, ker je avtor črpal iz izkušenj lastnega odrasčanja. Škotski pisatelj Douglas Stuart je za svoj prvenec dobil Bookerjevo nagrado, britansko nagrado za najboljši prvenec in britansko nagrado za knjigo leta. V slovenščini pa imamo tudi že prevod njegovega drugega dela z naslovom Mladi Mungo, v katerem se podaja v svet ljubezni, prežetih s predsodki in nasiljem.

»Tole je po mojem najboljša knjiga, ki sem jo prebral v zadnjih letih.« (Karl Ove Knausgard)

Darka Hlaj
Bralni klub *Drevored besed*

Irena Cerar Svetišča narave

Najnovejša knjiga Irene Cerar - sedem tednov vseživosti in je prejela veliko nagrado Slovenskega knjižnega sejma.

V knjigi Svetišča narave bralec lahko uživa v izjemnem prepletu terenske izkušnje, osebne refleksije, naravoslovnih zanimivosti, mitologije in odlomkov iz knjig, ki so avtorico spremljale na poti skozi svetišča narave. Avtorica je obiskala različne habitate Slovenije. Bivala je v samotni koči brez elektrike in vode sredi gozdov Kočevskega Roga. Dnevi sredi gozda niso tekli čisto po načrtu. Srečala se je z grozljivo roparjevo, preživela hude nevihte, a spoznala izjemne ljudi, ki so z njo delili znanje o gozdnem habitatu. Iz gozda se je podala raziskovati reko. Izbrala je Muro, saj je najmanj z jezovi regulirana reka v Sloveniji. Bivala je v čebelnjaku v neposredni bližini reke ravno v času velikih poplav. Raziskala je tudi Danetu Zajcu ljubo Planino v Lazu, morsko obalo s Sečoveljskimi solinami, Škocjanske jame in Kozjansko, kot primer kulturne krajine. Na poti skozi svetišča narave so jo vedno spremljali tudi izjemni ljudje, strokovnjaki različnih področij in ljubitelji narave.

Knjiga na izjemen način doda vsebino opisanim svetiščem narave in vabi, da jih obiščete tudi sami. Hkrati uči doživljati naravo na pristen in čuječ način, da lahko najdemo svoja svetišča narave.

mag. Katarina Peterc
Bralni klub *Eleganca besed*

Drago Jančar Ob nastanku sveta

Roman Ob nastanku sveta ne pripoveduje o nastanku sveta v bibličnem smislu, pač pa razume nastanek sveta z vsakim posameznikom, ki se rodi v ta svet v nekem določenem času in prostoru.

Dogajanje romana je postavljeno v Maribor leta 1960. Zgodbo pripoveduje mladi petnajstletni Daniel. Živi v času, ki je še ves prežet z vojno, čeprav je dejansko ni več. Tako razmišlja o tistih, ki so bili na pravi strani zgodovine in tistih, ki na njej niso bili, in si sedaj skušajo najti mesto v družbi. Posebej pa Danielov svet pretrese prihod nove sosedice, lepe Korošice Lene. Skrivaj opazuje njeno življenje, njeno ljubezen in razpetost med dvema moškima. Spremlja jo vse do njenega tragičnega konca. Vmes pa se srečuje z mnogimi odraslimi, ki so vsak na svoj način zaznamovani s polpreteklo zgodovino: oče, ki je goreč član Zveze borcev, pa župnik s svojimi vrednotami (marsikje so vključeni tudi biblični citati), učitelj, ki je poučeval tudi v času okupacije in so ga zato zaprli ...

Usode ljudi, o katerih razmišlja Daniel, in o katerih razmišljajo bralci še dolgo potem, ko so prebrali zadnji stavek.

Darka Hlaj
Bralni klub *Sprehod besed*

Dva dneva med planinskimi cvetlicami in razgledi: Mladi planinci na pustolovščini pod Košuto

Pod Košuto smo našli svobodo, smeh in modrost gora

BESEDILO: VANDA URBANIJA, mentorica RAP Planinstvo
FOTOGRAFIJE: VANDA URBANIJA, STANE SOKLIČ

Na praznični dan, 25. junija, smo mladi planinci OŠ Jurija Vege z nahrbtniki na ramenih in z nasmehi na obrazih zakorakali novim doživetjem naproti. S parkirišča Matizovec, kjer sta nas v sončnem popoldnevu pozdravila vodnika Vanda in Stane, smo se poslovili od staršev in se podali proti planini.

Pot nas je vodila po makadamski cesti in gozdu mimo kmetije Matizovec, kjer smo si pri izviru hladne studenčnice odžejali suha grla in pomolili roke v osvežujočo vodo. Sledil je vzpon proti planini Kofca, kjer smo v prijetni senci na travniku zajeli sapo, nato pa nadaljevali pot pod vznožjem Košute vse do Taborniškega doma na planini Šija. Tam sta nas pričakala prijazna oskrbnika Miha in Simona, ki sta nas razveselila s toplim sprejemom.

Popoldne smo raziskovali okolico, se igrali skrivalnice in metali obroče, dokler nas niso opomnili želočki, da je čas za večerjo. Zunaj nas je pričakala Simona z okusno obaro in marmeladnimi buhteljmi, a dan se s tem še zdaleč ni zaključil – večer smo nadaljevali z igrami, smehom in zgodbami, dokler nismo utrujeni popadali v postelje, se poskušali še malo pogovarjati in nato hitro zaspali. Naslednje jutro smo po zajtrku krenili proti planini Pungrat, vmes pa osvojili tudi vrh Šije, od koder se je odprl

veličasten pogled na greben Košute, Kamniško-Savinjske Alpe, planine in melišča, kjer v juniju cvetijo dišeči nageljčki. Na Pungratu smo si privoščili malico in se naužili tišine, nato pa se po brezpotju in markirani poti vrnili na Šijo, kjer nas je čakalo okusno kosilo. Popoldne smo se preizkusili še v streljanju z lokom, se smejali zadetim in zgrešenim tarčam ter naredili skupinsko fotografijo, ki bo ostala spomin na dneve, ko smo dihali s planino in spoznavali, kako malo je treba, da človek začuti srečo pod modrim nebom.

Ko smo se spustili nazaj v dolino, kjer so nas že pričakali starši, smo v sebi nosili utrinke sonca, smeha in razgledov, ki bodo z nami ostali še dolgo.

Vodnikoma Vandi in Stanetu smo hvaležni, da sta z nami delila svoje znanje in izkušnje, Mihu in Simoni pa za prijaznost in dobro voljo, s katero sta poskrbela, da smo se mladi planinci med kravami na planini in pod zvezdami na Šiji počutili kot doma.

Preživeli smo dva čudovita dneva, polna narave, smeha in planinskih dogodivščin, ki jih bomo nosili s seboj še dolgo po tem, ko se bo poletje že prevesilo v jesen.

MOJ OTROK – SREČEN ŠOLAR

BESEDILLO in FOTOGRAFIJE: MATEJA ANDREJKA

Zakorakali smo v poletje, čas dopustov in brezskrbnih počitnic. Za nekatere otroke so to zadnje počitnice pred vstopom v prvi razred. Prvič prestopiti šolski prag pomeni za otroke vznemirljiva občutja, radovednost, hkrati pa tudi nekaj strahu pred neznanim. Vstop v šolo je velika prelomnica tudi za družino, zato je še toliko pomembneje, da se tudi starši nanjo dobro pripravite. V članku vam ponujam nekaj idej in predlogov, kako svojega otroka pripraviti na vstop v šolo, da bo prijeten in spodbuden za celo družino.

BESEDE GRADIJO SVET: KAKO RAZVIJATI OTROKOVO GOVORNO-JEZIKOVNO PODROČJE

Eno najpomembnejših področij, kjer velja krepiti otroka, je govorno jezikovno področje. V zadnjih letih opažamo pri otrocih porast težav s tega področja. Veliko na tem področju lahko otrokom pomagata tudi starši sami. Preko igre in sproščenega pogovora spodbujajte otrokovo besedno komunikacijo, z družinskim branjem širite otrokovo besedišče. Če otrok ne kaže zanimanja za knjige, pojdite z njim večkrat na obisk v knjižnico, naj si sam izbere knjige, ki ga zanimajo. Otroku redno berite, da postane o rutina, otroka naj pri branju sodeluje, obrača strani, opisuje ilustracije, pove svoje mnenje. Naj bodo vsebine čim krajše, z veliko ilustracijami, ki otroke privabljajo. Spodbujajte otroka, da opazuje svet

okrog sebe in potem o tem pripoveduje. Ne pozabite biti otroku dober govorni zgled, govorite počasi, razumljivo, brez uporabe neprimernih besed, popačenk in pomanjševalnic. Če otrok besed ne izgovarja pravilno, ga ne opozarjajte, za njim pravilno ponovite besedo, da otrok sliši pravilno izreko. Če vaš otrok obiskuje logopeda, je zelo pomembno, da z njim vsakodnevno izvajate vaje, ki ste jih dobili. Veliko vaj lahko poiščete tudi na spletu, od logopedskih pravljic, pa do raznih drugih vaj za krepitev motorike govoril, slušne pozornosti in besedišča. Ker je govor pomemben način komunikacije, s katerim otrok vstopa v šolo, je pomembno, da je otrokov govor razumljiv, da zna izraziti svoje želje in potrebe.

USPEŠEN OTROK:

- ima zdravo prehrano,
- je veliko v naravi,
- ima dovolj proste igre,
- je samoiniciativen in samostojen,
- opremljen s socialnimi in čustvenimi veščinami,
- je ustvarjalen ...

MOTORIKA – TEMELJ OTROKOVEGA RAZVOJA, SAMOZAVESTI IN UČENJA

Zelo pomembno področje je tudi motorika. Z vsakodnevnimi gibalnimi aktivnostmi, kot so hoja, tek, vožnja s kolesom ..., krepimo otrokovo grobo motoriko, ta je predpogoj, da se pri otroku dobro razvijata finomotorika in grafomotorika. Dobro razvita motorika otroka pozitivno vpliva na razvoj in zdravje kosti, sklepov in mišic, krepi zavedanje lastnega telesa, identitete in samozavesti. Po mnenju Svetovne zdravstvene

organizacije naj bi se otrok na dan gibal vsaj 60 minut. Otroku pri razvoju fine in grafomotorike ponudimo različne dejavnosti, pri katerih uporablja zlasti prste obeh rok. To seveda ni nujno le pisanje, risanje, ampak tudi sestavljanje kock, trganje papirja in oblikovanje kroglic, prepogibanje papirja, prebiranje semen, oblikovanje glin, piškotov ... Ko ima otrok v roki pisalo, je zlasti pred vstopom v šolo, pomembna tudi pravilna drža pisala. Če

Odnos do šole naj bo pozitiven, tudi pri starših.

Po mnenju Svetovne zdravstvene organizacije naj bi se otrok na dan gibal vsaj 60 minut.

ima otrok pri tem težave, mu lahko pomagate z različnimi nastavki, z debelejših pisal postopno prehajajte na tanjša. Otrok naj zna uporabljati tudi lepilo in škarje. Striže, razvršča in lepi lahko tudi slike iz reklam, ki pridejo po pošti, da nimate dodatnih stroškov. Dobro je, da zna otrok že narisati osnovne figure (človek, roža, hiša, sonce, žival ...).

Že v vrtcu in seveda tudi v šoli je otrok član skupine, kar pomeni, da mora znati spoštovati pravila, ki veljajo v skupini, se prilagajati in znati poslušati ter počakati na besedo. Otrok naj zmore slediti usmeritvam in navodilom odraslih. Skrbi naj za svojo lastnino in spoštuje lastnino drugih. Naučite ga uporabljati besede prosim, hvala, dober dan, nasvidenje ... Za zdrav razvoj otrok potrebuje tudi frustracije, kdaj pa kdaj stisko, poraz, neuspeh, iz lastnih izkušenj otrok raste in pridobiva dragoceno znanje. Ne prikrajšajte ga za te izkušnje. Običajno imajo z doživljanjem otrokovih stisk več težav starši kot pa otroci sami.

Ob vstopu v šolo naj se otrok zna samostojno obleči, preobuti, pospraviti za seboj, pa naj bodo to otrokova oblačila in obutev ali pa igrače v učilnici. Prav tako se pričakuje, da so otroci samostojni na stranišču in pri prehranjevanju. Naj si zna tudi sam izpihati nos.

Spodbujajte otroka, da opazuje svet okoli sebe in potem o tem pripoveduje.

PRVOŠOLČEK SE UČI SKOZI IGRO – KLJUČNI VPLIVI PREHRANE IN UPORABE ZASLONOV

Z izpostavljenostjo ekranom otroka prikrajšate za pogovore, prosto igro in ustvarjalnost.

Otrokova osnovna dejavnost je v prvem razredu še vedno igra, zato na tak način seveda poteka tudi šolsko učenje. Ne drži, da mora otrok v 1. razredu 45 minut sedeti za mizo, vendar se kljub temu pričakuje, da otrok zmore vsaj 5 minut mirno sedeti, slediti dejavnostim s čim manj prekinitvami, da med dejavnostjo ne moti ostalih otrok. Na otrokovo pozornost in zmožnost koncentracije vpliva tudi njegova prehrana, ta naj vsebuje čim manj sladkorjev, saj je znanstveno dokazano, da več kot otrok zaužije sladkorjev, manjša je njegova sposobnost koncentracije in učenja. Žal pa v članku ne moremo mimo dejstva, da otroci že tudi v predšolskem obdobju preživijo preveč časa pred zasloni. O tem ste

lahko prebrali že v aprilski izdaji Novic iz Moravške doline, kjer smo vam predstavili smernice za uporabo zaslonov pri otrocih. Skladno s smernicami pediatrov naj bi bil otrok med 2. in 5. letom starosti pred zaslonom manj kot 1 uro na dan. Več časa kot otrok preživi pred zasloni, toliko manj časa ima za druženje in igro, kar pa je bistveno za njegov razvoj. Prav tako ni ustrezno tolaženje ali nagrajevanje otroka z zaslonom. Zaradi izpostavljenosti ekranom imajo namreč otroci več govorno jezikovnih težav, zmanjšane sposobnosti učenja, manj interakcij z vrstniki, slabše spijo in so manj ustvarjalni.

POZITIVEN ZAČETEK: PRIPRAVE NA ŠOLO Z VESELJEM IN BREZ STRAHU

Dva meseca do vstopa v šolo sta za marsikoga prekratek čas, a spet ne tako kratek, da ne bi mogli na igriv način s spodbudami in usmerjanjem pri otroku še česa nadoknaditi. Potrudite se, da bodo priprave na šolo nekaj odgovornega in hkrati zabavnega. Ob tem ne pozabite, da ste otroku ves čas zgled, še najbolj takrat, ko se tega sploh ne zavedate. Ne strašite otrok s šolo, češ »boš že videl, kako bo v šoli«, saj tako pri otroku vzbujate strah in odpor. Odnos do šole naj bo pozitiven že pri vas starših, saj otroci doživljajo svet tudi preko doživljanja staršev. Povejte otroku, da je šola pozitivna, da bo spoznal veliko novih prijateljev, da se bo veliko novega naučil in predvsem, da bo zmogel.

Z upoštevanjem vseh priporočil in nasvetov v članku sicer ne moremo zagotoviti, da bo vaš otrok res »srečen šolar«, kot pravi naslov članka, lahko pa skupaj pripomoremo, da bo otrok res dobro pripravljen na vstop v šolo, (z)gradimo temelje otrokovega uspešnega šolanja in nenazadnje njegove prihodnosti. Uspešen in srečen šolar je skupen cilj tako staršev kot učiteljev.

Počastitev 125-letnice delovanja PGD Moravče

BESEDILO: **BERNARDA MAL**, **ALBINA MOČILNIKAR**, FOTOGRAFIJE: **ALBINA MOČILNIKAR**

Ob postroju gasilcev in zvokih slovenske himne se je v soboto, 21. junija, pred gasilskim domom v Moravčah odvijala slovesnost ob 125-letnici PGD Moravče. Praznovanje 120-letnice boste v svojem spominu težko priklicali. Pred petimi leti, skoraj že davnega leta 2020, so omejitve, ki jih je prinesel Covid, odpihnile vse prireditve in tudi predvideno praznovanje moravških gasilcev.

Na letošnji slovesnosti so navzoče gasilske tovariše in obiskovalce po uvodni državni himni, ki jo je zagrala moravška godba pozdravili predsednik PGD Moravče **Marko Gibičar**, predsednik GZ Moravče **Jure Božjak** ter župan Občine Moravče **dr. Milan Balažic**. **Bernarda Mal** je ustvarila scenarij, režirala dogajanje in poskrbela za vezno besedilo.

V okviru slavnostne podelitve gasilskih odlikovanj se je PGD Moravče zahvalilo 18 posameznikom. Priznanja so bila podeljena gasilskim tovarišicam in tovarišem, ki:

- svoje poslanstvo opravljajo predano in zavzeto,
- jih odlikuje visoka odgovornost, vztrajnost in pripravljenost za učenje novih veščin,
- pomembno prispevajo k ohranjanju tradicije in povezovanju z lokalno skupnostjo,
- so uspešni operativni gasilci in skrbni gospodarji,
- težko, nevarno, odgovorno in častno delo opravljajo z nasmehom na obrazu,
- svojim zgledom, srčnostjo in zanesljivostjo poosebljajo vrednote gasilstva ter so vzor v gasilskih vrstah.

To so možje in žene, ki so se v preteklosti dokazali s svojim operativnim delom, so sodelovali pri večini intervencij in med drugim bili tudi aktivno vključeni v reševanja pri poplavih leta 2023 in pri požaru na Krasu.

Podelitev so izvedli poveljnik **Blaž Jaksetič** in predsednik **Marko Gibičar** ob pomoči tovarišice gasilke **Lidije Medic**.

Bronasta odlikovanja so prejeli: **Lidija Medic, Joži Šlibar, Aleš Kokalj, Blaž Lavrač, Matevž Povirk, Ambrož Šimenc, Matej Gabrovec** in **Marko Gibičar**.

Srebrna odlikovanja so prejeli: **Ana Perce, Stanka Klopčič, Marija Gotar, Martin Jaksetič, Mihael Šlibar, Milan Peterc, Uroš Pestotnik, Franci Malin, Blaž Jaksetič** in **Janez Povirk**.

V imenu vseh prejemnikov priznanj se je za izkazano zaupanje in prepoznavanje prizadevnosti zahvalil poveljnik GZ Moravče **Janez Povirk**.

Ob svojem 125. jubileju pa se je PGD Moravče zahvalilo tudi tovarišem gasilcem iz GZ Moravče, Občini Moravče in pihalni godbi Moravče. Hvaležni so za vzajemno sodelovanje, podporo, izkušnje in druženja, v izjemnih in družabnih dogodkih.

Prejemniki bronastih odlikovanj

Veseli so v Moravče v nadaljevanju prinesli člani ansambla **Vzrock**, da se je na plesišču vrtelo staro in mlado. **Člani PGD Moravče** pa so na veseličnem prostoru poskrbeli za jedajočo in pijačo.

Prejemniki zahval

Srečno in na pomoč, tovariši gasilci, tudi v nadaljnjih letih.

Prejemniki srebrnih odlikovanj

Pomladno dogajanje z mladino PGD Moravče

BESEDILO in FOTOGRAFIJE: LIDIJA MEDIC

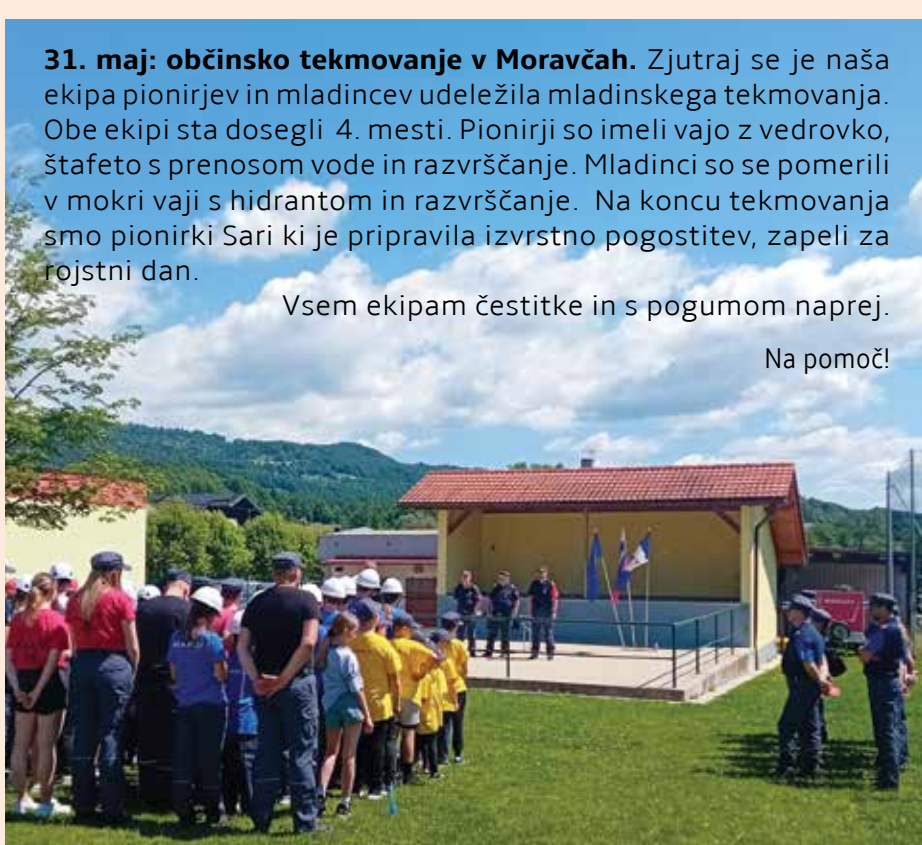
2. maj: sveta maša pri sv. Mohorju in Fortunatu na Mohorju. Mladi gasilci smo se v delovni obleki na Mohor podali peš.

10. maj: v Ihanu je potekalo občinsko tekmovanje v orientaciji v sodelovanju štirih gasilskih zvez in sicer GZ Domžale, GZ Lukovica, GZ Mengeš in GZ Moravče. Ekipe so se med seboj pomerile v praktičnih vajah ter orientacijskem teku. Praktični del je potekal na igrišču OŠ Ihan. Tekmovalci so v naravi iskali točke, ki so bile označene na zemljevidu in tako urili svoje orientacijske spretnosti. Ekipe z najboljšimi rezultati so se uvrstile na regijsko tekmovanje, ki je bilo 24. maja v Lukovici. Od 8 moravških ekip je 7 ekip osvojilo odličja. Dosegli smo: 3 x 1. mesto, 2 x 2. mesto in 2 x 3. mesto. Tako se je 5 ekip uvrstilo na regijsko tekmovanje. Čestitke tekmovalcem in mentorjem ter. Hvala organizatorju Gasilski zvezi Domžale za pripravo in izvedbo tekmovanja.

24. maj: regijsko tekmovanje v gasilski orientaciji regije Ljubljana III je potekalo v Lukovici. Tekmovanja na Brdu pri Lukovici smo se udeležili s petimi ekipami. Ekipa mladink z mentorjem Simonom je dosegla odlično 3. mesto in s tem za las zgrešila ponovno uvrstitev na državno tekmovanje. Mladinci 4. mesto, pionirji 9. mesto, pionirke 13. mesto, pripravniki 11. mesto. Čestitke tekmovalcem in mentorjem Simonu, Tilnu in Lidiji.

31. maj: občinsko tekmovanje v Moravčah. Zjutraj se je naša ekipa pionirjev in mladincev udeležila mladinskega tekmovanja. Obe ekipi sta dosegli 4. mesti. Pionirji so imeli vajo z vedrovko, štafeto s prenosom vode in razvrščanje. Mladinci so se pomerili v mokri vaji s hidrantom in razvrščanje. Na koncu tekmovanja smo pionirki Sari ki je pripravila izvrstno pogostitev, zapeli za rojstni dan.

Vsem ekipam čestitke in s pogumom naprej.

Na pomoč!

Dan mladosti

BESEDILO in FOTOGRAFIJA: VOJKA REBOLJ

Ob dnevu mladosti, 25. maja, smo se že šestnajstič zbrali člani Društva upokojencev Moravče in obujali spomine na Titovo štafeto, proslave, športne dogodke ter vrednote, ki so takrat veljale. Praznovanje smo začeli s pohodom od Lovske kočice skozi Moravče, Pogled, na Mohor in Podstran. Večji del poti nas je pred soncem varoval gozd. Po dveh urah hoje smo se na cilju pridružili ostalim, ki se pohoda niso udeležili in so nas že veselo pričakovali. Obujali smo čase, ko je bilo za vse dobro poskrbljeno; službe, stanovanja ... Izrazili pa tudi skrb, ali bo današnji svet znal poskrbeti za prihodnost naše mladine.

Obisk pobratenega društva

BESEDILO: VOJKA REBOLJ, FOTOGRAFIJA: ARHIV DRUŠTVA

Društvo upokojencev Zagorje je letos povabilo nas, Moravčane, saj so bili oni na vrsti. Izbrali so relacije izven Zagorja. Sprejeli so nas v Zasavskem gasilskem muzeju v Kandršah. Lahko povemo, da je ogled stare, iz zgodovine ohranjene gasilske opreme, orodja in črpalke izredno zanimiv. Da so lahko razstavili gasilsko opremo v muzeju, so jo morali pridobiti iz bližnjih gasilskih društev, npr. tudi iz PGD Peče. Na ogled je film, ki prikazuje, kako so reševali ob požarih nekoč, ko so imeli le ta skromna sredstva, a veliko srce, ki ga imajo gasilci vsekakor še danes. In hvala, da jim imamo. Iz Kandrš smo se na ogled preselili v Eti, Elektroelement Izlake. Njihov proizvodni program vključuje celovite rešitve za tokovno zaščito električnih sistemov in naprav. Najbolj so nam bile znane varovalke vseh vrst. Peljali so nas skozi vse proizvodne hale. Lahko smo videli zelo robotizirano podjetje in sploh nekaj malega človeške sile. Če tega ne vidiš, si težko predstavljaš. 95 odstotkov proizvodnje prodajo na tujih trgih. Na koncu tokratnega obiska so nas peljali v kapelo Janeza Vajkarda Valvasorja na Izlakah, ki jo je leta 1637 dal zgraditi njegov oče Jernej, v njej pa so v tem času razni glasbeni večeri. Na Izlakah v gostišču pri skakalnici smo pomalicali. Tam smo se tudi razšli. Zagorjani so se izkazali s svojimi domiselnimi predstavitvami. Nas, Moravčane, pa je kar malo zaskrbelo, kaj bomo naslednje leto, ko smo na vrsti, pokazali mi.

PGD Vrhpolje na državnem gasilskem tekmovanju pionirjev v Gorišnici

BESEDILO in FOTOGRAFIJA: TANJA BRLEC

V soboto, 14. junija, je v Gorišnici potekalo državno gasilsko tekmovanje za pionirje, ki je združilo najboljše mlade ekipe iz vse Slovenije. Med njimi so ponosno nastopili tudi pionirji PGD Vrhpolje, ki so s svojo predanostjo, zagnanostjo in ekipnim duhom dokazali, da se uvrstitev na državno raven ne zgodi po naključju.

Kljub dobri pripravljenosti in trudu pa tokrat sreča ni bila na njihovi strani. Drobne napake in nekaj neugodnih trenutkov so jim preprečili doseg višje uvrstitve. A to ne zmanjšuje pomena njihovega nastopa – prav nasprotno. Že sama prisotnost na tako pomembnem tekmovanju je rezultat vztrajnosti in trdega dela skozi vso sezono. PGD Vrhpolje se ima kljub vsemu za marsikaj zahvaliti – predvsem za izkušnjo, ki bo mladim gasilcem ostala v spominu kot pomembna stopnička na poti njihovega gasilskega razvoja. Znova so dokazali, da v njihovem društvu raste srčna in predana gasilska prihodnost.

Rokodelska letna ekskurzija po Prekmurju

BESEDILO: BOJANA DORIČ, TATJANA ČOP, FOTOGRAFIJE: BOJANA DORIČ

Rokodelci Moravške doline smo dejavni tekom celega leta. Redno pripravljamo, vodimo in obiskujemo redne rokodelske delavnice, se udeležujemo sejmov in razstav, kot mentorji sodelujemo na delavnicah za otroke in odrasle ter se udeležujemo različnih izobraževanj po Sloveniji.

Prvo junijsko soboto se že tradicionalno podamo na ekskurzijo. Organizira jih naša predsednica Tatjana, ki nam vedno pripravi bogat in pester program. Odločitev za Prekmurje in Goričko je »padla«, kot je to v navadi, na poti domov z lanske ekskurzije. Tako smo se iz Moravč vzhajajočemu soncu nasproti odpeljali prvo junijsko soboto ob 6. uri. Tokratno ekskurzijo smo žal začeli z minuto molka za našega prijatelja in zvestega šoferja na ekskurzijah Franca Kodermana, ki nas je mnogo prezgodaj in nepričakovano zapustil. Prepričana sem, da smo vsi v tej minuti tišine podoživljali lepe poti, po katerih nas je varno in z veliko dobre volje in humorja peljal Frenk. Za volanom je tokrat sedel mladi Aljoša, ki se je izkazal kot odličen šofer prijetnega značaja.

Jutranja kava v senčnem vrtu v Petanjcih

Prvi postanek smo imeli v Vrtu spominov in tovarštva v Petanjcih pri Tišini. Vrt je spominski kraj in botanična zbirka številnih dreves, grmovnic in številnih skulptur. Ureditve vrta se je začela po drugi svetovni vojni, ko je Apolonija Šiftar posadila dve vrbi žalujki ob vhodu na dvorišče domačije v spomin na njena dva sinova, ki sta padla v vojni. Njen sin Vanek je nato v naslednjih desetletjih osnoval in razvijal Vrt spominov v sadovnjaku, ki obdaja domačijo. Vrt so mu pomagali zasaditi številni prijatelji, znanci in visoki gostje. Osrednje poslanstvo vrta je spomin na žrtve fašizma in nacizma ter opomin živim, da se takšna morija ne bi ponovila. Po vrtu nas je vodil Marjan Šiftar, ob koncu pa smo

se usedli na teraso k jutranji kavi in pecivu, ki ju je za nas pripravila Amalija Šiftar.

Nekaj slanega in nekaj sladkega

Pot nas je v nadaljevanju ekskurzije vodila proti Markiševcem, kjer smo si ogledali šunkarno Kodila. Zaposleni so nam predstavili postopke sušenja prekmurske in drugih vrst šunke ter ostalih mesnin. Popeljali so nas skozi zorilnice, katerih zidovi so ometani z glino, ki naravno uravnava vlago in temperaturo. Na degustaciji smo se prepričali, da so njihovi izdelki odlične kakovosti in izjemnega okusa. Pred odhodom smo dokazali, da res podpiramo lokalno, saj smo opravili »poštenek« nakupe v trgovinici Kodila.

Obisk Čokoladnice Passero v Tešanovcih je bil naš naslednji postanek. Na kmetiji sta v prejšnjih desetletjih zakonca Passero razvila turistično ponudbo v vinotoču na Goričkem, oddajo dveh apartmajev v stari hiši v Tešanovcih, predelavo mesa v tradicionalne suhomesne izdelke in peko kruha. Priimek Passero je italijanskega izvora in pomeni vrabec. Vrabec je obenem znak kmetije in je lično vključen v blagovno znamko, ki se pojavlja na vseh izdelkih kmetije. Čokoladnica pa ima skoraj pravljico zgodbo o njenem nastanku: mladi Tomaž je za svojo izvoljenko, Jasmino (Passero) izdelal praline v obliki srčkov. Jasmini so bile praline tako všeč, da mu je predlagala, da bi skupaj ustanovila čokoladnico in izdelovala čokolade, in praline, ki bi vsebovali domače dodatke in okuse Prekmurja.

V Bogojini smo obiskali eno največjih znamenitosti Prekmurja – Plečnikovo cerkev, ki ji zaradi bleščeče bele zunanosti domačini pravijo kar bela golobica.

Po okolici Bukovniškega jezera nas je popeljal župan Dobrovnika gospod Marjan Kardinar.

Delavnica barvanja prekmurskih pisanic

Skupinska slika moravskih rokodelk in rokodelcev pred dobrovniško Hišo rokodelstva.

Tomaž in Jasmina sta diplomirana živilska tehnologa in nova čokoladna linija ponudbe kmetije je bila za oba izziv. Pravljičica se nadaljuje in obiskovalcev, ki imajo radi čokolado z različnimi naravnimi dodatki, je vedno več. Svojo ponudbo so nadgradili z lično kavarnico na dvorišču kmetije, kjer ponujajo doma spečene dobrote in domač sladoleđ.

Bogojinska bela golobica

Dan je bil zelo vroč in veselili smo se naslednjega postanka v hladu najznamenitejše cerkve v Prekmurju. Cerkev v Bogojini je en v nizu biserov del našega genialnega arhitekta Jožeta Plečnika. Zaradi bele zunanosti ji domačini pravijo kar bela golobica. Plečnik je sprejel pripravo načrtov za novo cerkev v Bogojini a le pod pogojem, da stare cerkve ne bodo rušili. Staro cerkev je vključil v svoj načrt in tako danes bogojinska cerkev združuje po streho dve cerkvi – prvotna cerkev je obrnjena v smeri vzhod – zahod, nova pa pravokotno na staro. Obema pa je skupen prijeten, domač interier, ki ga sestavljajo ročna dela prekmurskih rokodelk in rokodelcev. Vse to in še kaj nam je razložil bogojinski župnik dr. Andrej Lažeta.

Energijske točke, izvir sv. Vida in prijeten ambijent

Med vasjo Bukovnica na jugovzhodnem delu Goriškega in Dobrovnikom se nahaja Bukovniško jezero. To znamenito akumulacijsko jezero, obdano s prečudovitim gozdom, ki nudi obiskovalcem prostor za počitek, piknike, sprehode, kolesarjenje in druge dejavnosti, je bil naš naslednji cilj. Pričakal nas je župan občine Dobrovnik Marjan Kardinar. Po prisrčnem sprejemu in pozdravu nas je povabil na kratek sprehod po bukovniškem gozdu. Pot nas je vodila mimo energijskih točk, ki se nagajajo tik ob jezeru. Zdravilne energijske točke že zaradi lokacije v miru bukovniškega gozda ugodno vplivajo na počutje in človeka napolnijo z novo energijo. Po prehodu čez most ljubezni, o katerem kroži marsikatera anekdota in zgodba, smo kmalu prispeli do znamenite kapelice svetega Vida, in nato nedaleč stran še do Vidovega izvira. Po starodavnem izročilu ima voda iz izvira sv. Vida zdravilno moč oz. se po umivanju oči z njo izboljša vid. Tu smo si vzeli čas za kavo in osvežitev, preden smo se odpravili naprej, v Dobrovnik. Tam smo se ustavili v Hiši rokodelstva. Pred hišo nas je pozdravila lokalna rokodelka in nas povabila na delavnico barvanja prekmurskih pisanic. Tehniko poslikave jajc z voskom in barvo smo kar hitro osvojili. Po končani delavnici smo si ogledali še stalno razstavo njihovih izdelkov iz koruznega ličja, vrbovih šib in drugih materialov.

Po Vrtu spominov in tovarištva v Petanjcih pri Tišini smo se sprehodili v spremstvu Marjana Šiftarja.

Poleg rokodelskega dela stoji tudi muzejski del, to je stanovanjski prostor, ki je ohranil svojo podobo iz nekih davnih časov. Nekaj takega si srčno želimo tudi v Moravčah. V dobrovniškem primeru je občina odkupila staro domačijo in jo z lastnimi in evropskimi sredstvi uredila v namen postavitve etnološke zbirke in izvajanja rokodelskih delavnic in razstav.

Po odlični večerji živahna pot domov

Čeprav smo šli zgodaj od doma, je čas ob zanimivih ogledih in rokodelski delavnici hitro minil in dan se je že prevesil v večer, ko smo prispeli v gostilno Zorko v Borecih, kjer nas je čakala zgodnja večerja. Ponudba gostilne Zorko in njihova prijaznost sta nam ostali v lepem spominu.

Pot domov je potekala tako kot vedno – pričakovali bi tišino in mir po napornem dnevu, temu nikoli ni tako. Vožnja domov vedno pomeni veselo in živahno kramljanje o videnem in o vsem, kar bi lahko videli prihodnje leto. Sledilo je zbiranje predlogov za naslednjo rokodelsko ekskurzijo in med številnimi in zelo različnimi predlogi smo izglasovali destinacijo prve junijske sobote leta 2026. To je Kozjansko. Torej gremo ob letu osorej spet na pot, kjer se bomo seznanjali z novo pokrajino ter z življenjem in delom prebivalcev, ki jih bomo obiskali.

Za lep kraj

BESEDILO in FOTOGRAFIJA: VOJKA REBOLJ

Pri posloplju Društva upokojencev Moravče imamo zeliščni vrt in zelenico, na kateri rastejo velika magnolija in dva cvetoča grma. Rasli sta tudi dve visoki tisi, ki sta zavzemali veliko prostora in pod njima se je vse bolj razraščal mah. Na upravnem odboru smo se odločili, da ju odstranimo in omogočimo travi, da zadira na zelenici. Tudi zeliščni vrt je zdaj bolj pregleden, zelenica pa okras. Če lahko kaj pripomoremo k lepšem izgledu kraja, bomo to tudi storili.

Polzela, grad Žovnek in gora Oljka

BESEDILO: VOJKA REBOLJ, FOTOGRAFIJA: ARHIV DRUŠTVA

Izlet je odvisen tudi od vremena. V Društvu upokojencev Moravče v tem zelo vročem poletju izberemo destinacije, ki so v hladnih notranjih prostorih gradov ali pod krošnjami dreves. Tokrat smo se odpravili v Polzelo, deželo hmelja z reko Savinjo. Vsi mesto poznamo po tovarni nogavic, ki pa je, kot mnoge znane tovarne, odšla v zgodovino. Zanimivosti o samem mestu so nam razložili v njihovem gradu Komenda. Največ pa o malteškem redu, ki je mesto zaznamovalo po eni strani z napredkom, po drugi pa z žalostjo, ko so družine morale k malteškemu redu oddati svoje sinove. Na ogled je soba Neže Maurer. Ogledali smo si filme iz zgodovine in današnjega časa. Druga destinacija je bil ta dan grad Žovnek. Grad stoji v občini Braslovče, nekoč pa so ga, med drugimi podobnimi imeni, naslavljali grad Sounek, kar se je nedvomno naslavljalo po reki Savinji. Prvič je bil v listinah omenjen v letu 1130. Lastniki so se menjavali, stavba pa je postopoma propadala. Obnova ruševin na pobudo

Kulturno zgodovinskega društva iz Braslovč poteka od leta 1993. Danes je pogled na grad in vstop v obnovljen prostor še posebno zanimiv zaradi truda ljudi, ne samo domačinov, ki se vsako nedeljo ob 8. uri zberejo in kamen po kamen obnavljajo grad. Polni novih znanj smo se že malo lačni odpeljali na goro Oljko in v gostišču najprej pojedli okusno kosilo. Če nismo bili preveč utrujeni, kajti sonce je pripekalo tudi pod krošnjami, smo si posamezno ogledali cerkev na vrhu gore. Zgrajena je bila na željo romarjev, ki jo še vedno radi obiskujejo. Na ogled je tudi podzemno svetišče z Božjim grobom.

Skupaj smo članice in člani DU Moravče preživeli en dan in obogatili znanje s prijetnim druženjem. Lušno. Prav kmalu se vidimo na naslednjem izletu.

Ekскурzija članov zeliščarske sekcije DU Moravče

BESEDILO in FOTOGRAFIJI: JOŽICA SMOLE PETERKA

Letos smo člani zeliščarske sekcije DU Moravče obiskali Deželo zelišč v Polhovem Gradcu. Polhov Gradec je naselje z bogato kulturno zgodovino, leži v osrčju Polhograjskega hribovja, kjer se rečici Božna in Mala voda zlijeta v reko Gradaščico.

V tem naselju ima svoj zeliščni vrt Margita Vehar, ki nas je prijazno sprejela in popeljala skozi nasad

dišečih zelišč. Zelišča nemo pričajo zgodbe davnih dni, ko so jih naše mame in babice uporabljale za vse tegobe, ki so se pojavljale skozi leto. Danes pa, žal, v večini posegamo po »zdravilih«, ki nam hitro pomagajo, vendar redko pomislimo na stranske učinke, na katere nismo pripravljeni. V naravi in naših vrtovih rastejo rastline, ki delujejo na dolgi rok in krepijo naš imunski sistem, če jih le pravilno uživamo. Zeliščarka Margita nam je veliko zelišč ponovno predstavila v vsej njihovi razsežnosti, razložila njih uporabo in učinke, ki so tudi njej pomagale, ko si je zaradi raznih bolezni krepila svoje zdravje. Lepo je, ko te nekdo objame z besedami, polnimi sočutja in lepote do narave. Zeliščni čaji so že od nekdaj podpora zdravju v vseh letnih časih, zato je priporočljivo, da jih skrbno nabiramo vse leto. Pravilno hranimo in uživamo. Povedala nam je tudi, kako zeliščarstvo ter zdrav način življenja, vzgoja in predelava zdravilnih rastlin, zelišč in začimbni vpliva na naše počutje in zdravje. V istem naselju smo obiskali tudi Hišo medu Božnar. Tudi oni niso skoparili z razlago dolgoletnih izkušenj s področja pridelave in predelave čebeljih izdelkov. Že od nekdaj so bili ljudje prepričani, da so čebelji izdelki zdravila in da njihova uporaba koristi zdravju. Vedno več je tudi sodobnih raziskav, ki potrjujejo

vsestransko uporabnost čebeljih izdelkov tako v prehrani kot tudi medicini.

Naš zadnji postanek je bil v gostilni Pograjski dom. Rečica, ki se vije neposredno ob gostilni, nam je nudila prijeten hlad, saj smo ob njej posedeli in se okrepčali, malo odpočili ob njenem prijetnem žuborenju in spremljavi ptičjega petja.

Za konec smo se sprehodili po grajskem parku, kjer stoji hiša, znana kot perica, saj so tam včasih zaradi vode, ki priteče izpod Lovrenca, prali perilo. Poleg pralnice sta danes ohranjeni tudi služabniška hiša in lipa, ki stojita v grajskem parku. Prijetno utrujeni in z novimi znanji smo se odpeljali proti domu.

Romarji upanja (šmarnice 2025)

BESEDILO in FOTOGRAFIJI: ALBINA MOČILNIKAR

V letošnjem šmarničnem branju so otroci spremljali zgodbo družine Medved, po knjigi "Romarji upanja" avtorice Sare Jagrič Munič.

Družina s štirimi otroki se v svetem letu odpravi na romanje v Rim na pobudo mame Sonje, ki je do potankosti načrtovala in sproti popravljala seznam vseh potrebnih stvari. No, vsaj tako je mislila. Za romanje so izbrali maj, Marijin mesec, in ga

Šmarnično branje, 31. 5. 2025, ob zaključku šmarnic in blagoslovu kapelice ob praznovanju 25 - letnice njene prenove

Eva Babnik izreka zahvalo Ivici Zupančič, ki je skupaj z Darinko Arsič vodila šmarnice v Dešnu

posvetili njej v zahvalo in varstvo. Potovali so z avtodomom, pri čemer so obiskovalci šmarnic spoznavali otroke Hano, ki se pripravljajo na birmo, Emanuela ter dvojčka Frana in Karlo, ki bosta prejela prvo sveto obhajilo.

Šmarnice so tudi letos potekale po celotni Moravški dolini; v Moravčah, Češnjicah, v Dešnu, Limbarski Gori, na Dolah, Pogledu in v Negastrnu. Veseli smo, da ste se jih tako pridno udeleževali. Ob tem gre posebna zahvala vsem voditeljem letošnjih šmarnic: Ivici Zupančič in Darinki Arsič; Lidiji Vesel in Ervinu Rupena in družini Rokavec; Petri Capuder in Smrekarjevem; Simoni Kos in družini Burja; Mancini in Milanu Brodar; Alenki Capuder; Jožetu Zupančiču in Jožetu Kerinu. Hvala tudi patru Dragu Lavriču, ki je maševal vse majniške nedelje popoldne pri sv. Valentinu na Limbarski gori.

Iskrena hvala vsem, ki ste s svojo prisotnostjo in pomočjo pomagali, da so šmarnice tudi letos potekale lepo, domače in povezovalno.

Praznik Svete Birme

BESEDILO: NATAŠA RUPENA, FOTOGRAFIJA: ROK MAJHENIČ

» **P**ridi, pridi Sveti Duh!« smo peli in klicali v nedeljo, 11. 5. 2025, ko je 34 naših mladih prejelo dar Svetega Duha.

*Panis angelicus
fit panis hominum;
Dat panis coelicus
figuris terminum.
O res mirabilis:
manducat Dominum
pauper, servus et humilis.
(sv. Tomaž Akvinski)*

**Angelski kruh
postane kruh ljudi;
kruh iz nebes
konča vse predpodobe.
O čudež:
Gospoda zaužije
ubogi in ponižni služabnik.
(sv. Tomaž Akvinski)**

Po letih obiskovanja verouka in intenzivnih pripravah v devetem razredu so bili naši mladi končno pripravljani. Vse leto je zanje skrbel in jih nagovarjal naš župnik Kancijan Čižman s sodelavci in animatorji, ki so želeli mladim sporočiti, da je življenje v veri mogoče. Na nedeljsko jutro so med zvonjenjem zvonov v spremstvu botrov vstopili v našo cerkev, kjer so med čudovito mašo, polno spodbudnih nagovorov končno prejeli potrditev svoje vere. Nanje je položil roke opat **Maksimilijan File** in naši mladi so postali odrasli kristjani. V spodbudah Svetega Duha in po darovih, ki so jih prejeli, bodo lahko v polnosti pričevali za Jezusa.

Veseli in hvaležni smo, da je vera v našem kraju tako močna in da imamo vsako leto toliko birmancev. Mladi so upanje sveta – toliko bolj, če so zgled in vanj prinašajo veselo oznanilo!

Na zadnjo majsko nedeljo, 25. 5., smo se v naši župniji veselili s 27 prvoobhajanci, ki so prvič prejeli zakrament svetega obhajila. Na ta velik praznik so se prvoobhajanci intenzivno pripravljali skozi vse veroučno leto – z veliko mero zagnanosti in navdušenja pa so na sončno nedeljo le dočakali veliki dan.

Oblečeni v bela oblačila in s svečami v rokah so prvoobhajanci v spremstvu staršev vstopili v cerkev in simbolično spomnili na njihov sveti krst, ki jim je odprl vrata za pot vere. Sveto mašo je daroval župnik **Kancijan Čižman**, na koru pa je prepeval otroški cerkveni pevski zbor **Zvončki**.

Tudi prvoobhajanci so s svojim sodelovanjem pri sveti maši dali pečat temu lepemu dogodku. Poleg branja prošenj in zahval ter prinašanja darov so skupaj zapeli še prvoobhajilno pesem, ki je bila zahvala, da so prvič v svoje srce v podobi hostije prejeli Jezusa.

Po zaključeni slovesnosti smo se ob pecivu, ki so ga pripravili starši prvoobhajancev, in pijači zadržali pred župnijsko cerkvijo, prvoobhajanci pa so praznovanje nadaljevali v krogu

BESEDILO:
KATARINA UČAKAR
FOTOGRAFIJA:
LAURA UČAKAR

družine in sorodnikov. Hvala vsem, ki ste na kakršen koli način pripomogli k temu, da je bilo praznovanje prvega svetega obhajila tako doživeto in lepo. Še posebej pa velika zahvala župniku Kancijanu Čižmanu, s. Darjani Toman in Fani Capuder, ki so pripravljali prvoobhajance na prejem zakramenta prvega svetega obhajila. Našim otrokom ste poklonili velik zaklad. Želimo si, da bi se jim ta dan globoko vtisnil v srce in bi jih spomin nanj vse življenje navdajal z veseljem in hrepenenjem po Jezusu.

Praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi

BESEDILO in FOTO.: ŽUPNIJA MORAVČE

V nedeljo, 22. junija 2025, smo s slovesno zunanjo procesijo obeležili praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi.

Letos se je sveta maša začela že ob 6.30, praznično vzdušje pa so že malo po 6. uri zjutraj naznanili pritrkovalski zvonovi. Po sveti maši smo se v procesiji odpravili po ulicah Moravč, tja do Zaloga in imeli blagoslove pri bližnjih kapelicah. Slovesnosti se je pridružila tudi Moravška godba, ki je s svojo prisotnostjo in igranjem pripomogla k še bolj svečanemu vzdušju. Poleg pomena samega praznika je dogodek obogatila tudi številčna udeležba vernikov, med katerimi so bili tudi otroci, ki so posipali kapelice s cvetjem.

Sedemtisočkrat na najvišjem moravškem vrhu

BESEDILO: BRANKA BIZJAN, FOTOGRAFIJE: SEAD ČURAK OSEBNI ARHIV

V večkrat slišimo, da je nara-va najboljša zdravnica, ki zdravi veliko bolezní. Vse to dokazuje naš sokrajan Sead Čurak, ki je po težki operaciji glave našel terapijo v vsakodnevni pohodih na najvišji vrh občine Moravče Pivkelj turn (880 m).

V zadnjih dvajsetih letih je sedemtisočkrat odšel na Pivkelj turn. V svojih pohodih je prehodil sedemdeset tisoč (70 000) kilometrov in naredil dva tisoč štiristo petdeset (2 450) kilometrov vzpona.

Ob deseti obletnici občine Moravče 23. marca 2005 je Sead s prijatelji in sovaščani iz Dešna na Pivkelj turnu obesil zvon sreče, tako ga zvon sreče

vsak dan vabi, da naslednji dan ponovno pride na ta čudoviti vrh, poln dobre energije in uživanja v lepotah narave, ki je vidna daleč naokrog.

Na Pivkelj turnu je vpisna točka in žig za več planinski poti, med drugimi za Zasavsko in Moravško planinsko pot ter Badjurovo krožno pot.

Naš sogovornik in ljubitelj Pivkelj turna z žalostjo ugotavlja, da Planinsko društvo in Občina Moravče premalo storita za popularizacijo najvišjega vrha v občini, saj še vedno tiskajo turistične

in planinske karte, kjer namesto Pivkelj turna in Moravškega hribovja piše Slivna. Slivna je v občini Litija in nima nič skupnega z Moravškim hribovjem. Vsi moravški šolarji bi se morali v teku šolanja vsaj enkrat povzpeti na najvišji vrh Pivkelj turn in se sprehoditi po Moravškem hribovju.

Društvo DŠN ob občinskem prazniku in prazniku Dešna vsako leto organizira pohod na naš najvišji vrh. Sead je sovaščane povabil, da gredo vsako nedeljo skupaj na pohod. Pohodniki tako nedeljski dopoldan preživijo skupaj na pohodu in druženju.

Bila je razstava – prava paša za oči

BESEDILO: FRANCKA TOMAN, KOLAŽ IZ DELOV VSEH PLAKATOV: ERIKA MLAKAR

Obiskovalci Knjižnice Daneta Zajca Moravče pa tudi mimoidoči, smo bili priče že mnogim razstavam, ki si jih ogledujemo skozi stekla tega kulturnega hrama.

Včasih te bolj pritegnejo, drugič manj. Včasih si lahko vzameš več časa, drugič manj. Vsekakor pa je vsaka vredna pozornosti in delčka našega časa, saj se je nekdo za to zelo potrudil.

Obnova oltarne slike in okrasnega okvirja Nadangela Mihaela iz cerkve sv. Valentina z Limbarske gore

BESEDILO in FOTOGRAFIJE: NINA DORIČ MAJDIČ

V cerkvi sv. Valentina z Limbarske gore je bila obnovljena oltarna slika Nadangela Mihaela. V knjigi *Moravska dolina Staneta Stražarja* (str. 258) je slika zavedena kot delo neznanega avtorja, slika sv. Valentina pa kot delo slikarja Janeza Potočnika (Potschnig). Žal pri restavriranju slike sv. Valentina ni bilo vidnega podpisa slikarja, pri sliki Nadangela Mihaela pa se je pokazal pri čiščenju površinske umazanije, desno ob spodnjem robu in potrjuje avtorja. Slika je verjetno nastala v prvi polovici 19. stoletja in prikazuje motiv Nadangela Mihaela z otrokom.

Slika je bila v slabem stanju, površina barvne plasti je bila obledela, močno razpokana in je odpadala. Po čiščenju slike je bila

Slika in okrasni okvir pred konservatorsko – restavratorskim posegom.

Slika in okrasni okvir po konservatorsko – restavratorskim posegom.

utrjena z utrjevalcem, ki je hkrati bil tudi vezivo v barvni plasti in barva je ponovno oživila. Manjkajoča mesta barvne plasti so bila pokitana in oslajeno originalno platno, podlepljeno z novim lanenim za boljšo oporo. Slika je

Tudi v Društvu krajanov Limbarska Gora smo imeli idejo, da bi lahko dali na ogled naš bogat arhiv in predstavili naše delovanje skozi 30 let obstoja društva. Res imamo kaj pokazati in se z marsičem pohvaliti.

Pri prijaznih knjižničarkah smo zvedeli, da se razstave menjajo mesečno in je potrebno rezervirati enega od redkih prostih terminov.

Naši mladi članici Erika in Karmen sta bili navdušeni nad idejo in se zelo potrudili na velikih plakatih predstaviti naše 30-letno delovanje po tematskih sklopih. Obiskovalci so lahko listali po albumih, po kronologiji vsega dogajanja in bogati zbirki člankov o društvu in naših dogodkih.

Plakati, ki so cel mesec april vabili izza oken, kakor tudi vse ostalo arhivsko gradivo je bilo res prava paša za oči. Tak je bil tudi Rahelin zapis v imenu knjižnice v našo Knjigo vtisov.

Hvala vsem zaposlenim v knjižnici, ki ste spodbujali obiskovalce k ogledu. Hvala vsem, ki ste si vzeli delček dragocenega časa za ogled in tako pokazali, da cenite naše delo. Morda pa si boste vzeli še več časa in se aktivno vključili v delovanje našega društva. Dobrodošli.

bila napeta na nov lesen podokvir. Po napenjanju na nov podokvir je bila slika lakirana in kitana mesta zapolnjena z barvo – retuširana ter ponovno lakirana z zaključnim lakom. Hrbet slike je bil dodatno zaščiten z vezano ploščo in slika nato umeščena v oltar z zlatim okvirjem. Očiščena, pobrušena in pokitana sta bila tudi stebra ob sliki.

Konserviran – restavriran je bil tudi okrasni okvir. Površina okvirja je bila očiščena, nato utrjena, pokitana in ponovno pozlačena. Restavratorsko delo okrasnega okvirja je izvedla restavratorska delavnica Mincina Popravljalnica iz Kranja.

Konservirana – restavrirana slika in okrasni okvir sta bila blagoslovljena tretjo nedeljo v maju.

Vrhpolje v počastitvi spomina

BESEDILO: VOJKA REBOLJ, FOTOGRAFIJE: KARMEN LEVAČIČ, VOJKA REBOLJ

Martin Rebolj

Sredi Vrhpolj stoji spomenik 35 padlim borcem in žrtvam fašističnega nasilja z območja te krajevne skupnosti. Spomenik je bil postavljen pred 50 leti, pa tudi danes ne sameva. **ZB za vrednote NOB Moravče** je iz svojega dvoletnega načrta pripravilo prireditev pri spomeniku. Poleg spominske svečanosti padlim partizanom, smo počastili tudi praznovanje **80. obletnice konca II. svetovne vojne, osvoboditve in zmage**. Ko smo bili Slovenci tako kot še nekaj 'manjvrednih' obsojeni na iztrebljenje, smo se uprli, tudi za ceno svojih življenj, za ceno največjega nasilja, izseljevanja, ubijanja, zapiranja, mučenja. Padlo je na deset tisoče žrtev.

Prireditev je potekala v soboto, 21. junija, ob 10. uri. S pozdravnim govorom je obiskovalce nagovoril predsednik moravškega združenja ZB **Martin Rebolj**. Poleg spomina na žrtve je naglasil nesmiselne vojne in žrtve med civilisti ter predvsem otroci v Gazi, na Bližnjem vzhodu, v Evropi. Žal mednarodna dogajanja v svetu usmerjajo predvsem interesi velikih. In dejal, da je žal opomin iz govora predsednika ZZB Slovenije **Marjana Križmana** še posebej na mestu, in sicer: da zlo nikoli ne nastane iz sile, ampak iz molka. Zahvalil se je vsem prisotnim.

Slavnostni govornik poslanec Državnega zbora, gospod **Predrag Baković** je dejal, da bi pričakovali, da bo tudi teh 35 žrtev, ki so za svobodo plačali najvišjo ceno v poduk vsemu človeštvu, da ne bo več počila puška, ki je uperjena v človeka. »Zdi se, da je naše vsakdanje življenje znova zajel val sovražnosti, ki je zadušil duh solidarnosti. Svet preplavlja občutek negotovosti, ki resno ogroža njegove temeljne vrednote in človeško dostojanstvo. Žel tudi v naši oazi miru venejo cvetovi socialne pravičnosti, usiha potok kolektivne zavesti in krči se osvežujoče senca medsebojnega spoštovanja.« Ta poglobljen, lep govor bi najraje objavili v celoti. Slavnostni govornik ga je zaključil z besedami: »Tovarišice in tovariši, priklicati moramo vrednote, ki so nas jih učile nosilke in nosilci narodnoosvobodilnega boja. Kot naše prednamce pred 80 leti je danes pogum k dolžnosti vpoklical nas. Upor proti slabemu sodobnega časa je ukazano nam. Smo na razpotju preslišanja ali uslišanja tega ukaza. Prvo nas vodi v poraz in drugo v boj. Dovolj nas je, da boj dobimo. Le odločiti se moramo zanj, kot so se odločili padli borci, ki se jih spominjamo in jih častimo danes.«

V kulturnem programu prireditve so nastopili: **Kvartet Krt** najprej s slovensko himno, med posameznimi točkami programa pa še s pesmimi: *Naglo puške smo zgrabili*, *Bilečanka*, *Po dolinah in po gorah*, *Padel je, padel mlad partizan*, *Za vasjo je čredo pasla*, *Svobodna Slovenija* in za konec *Domovina naša je svobodna*. Skupaj sta zaigrala violinist **Karl Žužek** in harmonikar **Dominik Krt**: *Ko v ranem jutru ptički so zapeli in V temnem gozdu ob tabornem ognju*. **Natalija Brodar** je nastopila z recitacijami Karla Destovnika Kajuha in Mateja Bora. Povezoval je **Lovro Levačič**. Prireditev so pospremili **praporščaki**.

Zaključna misel se je navezovala na zadnjo pesem v programu: »Spoštujmo seme, ki so ga naši predniki sejali, tudi teh 35 junakov, katerih imena so vklesana na tem spomeniku, ker so padli za svobodo, in tudi mi recimo: Mi ponosni smo čuvarji naše svobodne rasti, brez plevela v novi zarji, seme žlahtno najkali!« Za klopi v hladni senci pri spomeniku in prostoru za druženje so poskrbeli člani **PGD Vrhpolje**, za kar se jim združenje najlepše zahvaljuje.

Predrag Baković

»Jaz, Jackel Powtel, in jaz, Traut, njegova žena, s tem javno izjavljava, da sva z dobrim premislekom, prostovoljno in s soglasjem vseh svojih dedičev ter iz lastne volje prodala in predala svoje posestvo, štiri hube, ki se nahajajo v Deschu, kjer prebivajo Geori (Jurij), Chünrat (Konrad) in Geori (Jurij) ob cesti in ob Haertwegu (težka pot ali potek ceste). Te hube sva prodala gospodu Wilhelmu iz Gallenberga in gospe Traut, njegovi ženi, ter vsem njunim dedičem, sinovom in hčeram, za 48 mark srebrnikov, ki sva jih že prejela ... Pogodba je bila sklenjena v letu 1346, v sredo pred dnevom sv. Jurija.«

18. april 1346

Dešen skozi čas

BESEDILO in FOTOGRAFIJE: ALBINA MOČILNIKAR

Z zapisom, ki je pred vami, se ime Dešen trajno vpisuje v zgodovino. In prav s tem zapisom se odpira 350 strani obsežna kronika, ki hrani zgodbo vasi Dešen – zgodbo ljudi, povezanosti in sodelovanja.

Letos imajo Dešnani še posebej veliko razlogov za praznovanje. Obeležujejo 25 let temeljite obnove vaške kapelice, 20 let tradicionalnih pohodov na Pivkelj turn, marca je minilo 15 let od ustanovitve Društva DŠN, konec maja pa so praznovali častitljivih **600 let od prve pisne omembe vasi Dešen**. Kar štirje pomembni mejniki, ki pričajo o bogati preteklosti in živahni sedanjosti skupnosti.

Dešen je ena tistih slovenskih vasi, kjer prebivalci še vedno pozdravljajo drug drugega – znance in neznance, mlade in starejše. Vas, obdana s travniki, polji in gozdovi, nosi s seboj tudi nešteto spominov. Dešen ni le kraj – je način življenja, kjer toplina domačije še vedno šteje.

Toda kdo zbere dovolj poguma, energije in predanosti, da za majhno vasico s stotnijo prebivalcev zbere gradivo za celotno knjigo? V Dešnu je to uspelo trem srčnim ženskam.

Praznovanje 600-letnice Dešna

Vsoboto, 31. maja, je Dešen praznoval velik dan. Na zadnji dan šmarničnega branja je po zaključku šmarnic Kancijan Čižman s ponovnim blagoslovom obeležil 25-letnico temeljite prenove vaške

kapelice. Šmarničnega bogoslužja in blagoslova so se udeležili ne samo domačini temveč tudi župan **dr. Milan Balazič**. Blagoslov kapelice je bil uvod v slavnostno praznovanje 600-letnice omembe vasi Dešna, ki se je nadaljevala na društvenem prostoru.

Le dan pred tem je iz tiskarne Gostič prišla knjiga – sveže natisnjenih 250 izvodov obsežne monografije, ki na 350 straneh razkriva srce in dušo vasi.

Predsednica Društva krajanov Dešen in soavtorica knjige, **Irena Rotar**, je ob praznovanju goste in domačine popeljala skozi glavne zgodovinske mejnike vasi. Zahvalila se je vsem sponzorjem, sovaščanom, ki so prispevali gradivo in fotografije, ter mlademu oblikovalcu **Marcelu Boru**, ki je knjigi dal podobo.

Svoj pogled na vas je predstavil tudi **Aleš Zupančič**: »Ko danes hodimo po vasi, se zdi, kot da vsaka lipa, vsaka hiša in vsak dom pripoveduje svojo zgodbo in prav sobivanje preteklosti in prihodnosti je tisto, kar posebej navdušuje. Ostaja kraj, kjer otroci bosí tečejo po travnikih, kjer se ljudje pozdravljajo, ker je sodelovanje med ljudmi nekaj naravnega,« je pohvalil svojo vas.

Program so z recitacijami sooblikovali mladi Dešnani: **Simona, Lucija, Hana** in **Alexia**, Dešnanski žar mojsti pa so poskrbeli, da se je ob praznovanju 600- oz. 679-letnice Dešna tudi praznovalo, kot se spodobi.

Kako je knjiga nastajala

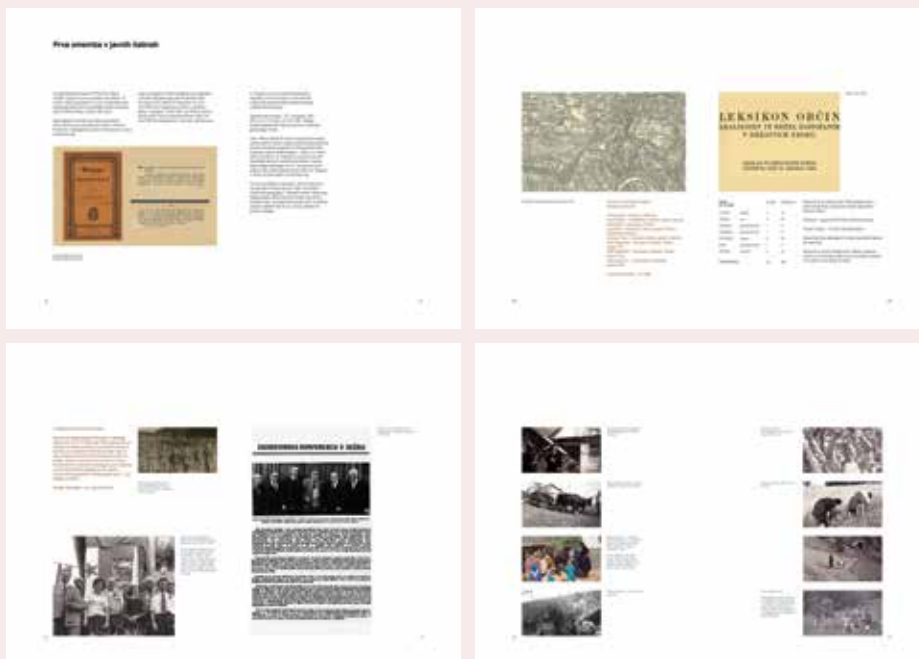
Na začetku junija smo se pogovarjali z avtoricami knjige – **Branko Bizjan, Ireno Rotar** in **Sonjo Jančar**. Tri izjemne, zavzete ženske, ki so s skupnimi močmi in pomočjo vaščanov ustvarile knjigo, vredno zgodovine Dešna.

Kako se je projekt začel?

"Najprej je upravni odbor društva sprejel odločitev, da se lotimo projekta," pove Branka, ki je bila tudi glavna pobudnica – o knjigi je sanjala dolga leta.

»Sprva smo načrtovali brošuro s 50 stranmi, nato 100, a ob zbiranju materiala je obseg naraščal. Branka

je zbirala archive in časopise, Irena se je poglobila v zgodovino, Sonja pa obdelala temo lokalne samouprave," je razložila Irena.

Je bilo težko zbrati gradivo?

"Vsak je sprva rekel, da nima ničesar. A ko so pobrskali po predalih in omarah, se je nabralo ogromno. Fotografij imamo več, kot smo jih lahko vključile. Lahko bi izdali novo knjigo samo z dodatnim slikovnim gradivom!"

Najstarejša fotografija?

"Fotografija iz leta 1908 – štirje moški v avstroogrski uniformi. Imamo tudi sliko Feliksa, ki je kot 16-letnik odšel v prvo svetovno vojno, fotografijo lanovih teric z Ušt. Slike lepih in žalostnih trenutkov iz zgodovine vasi. Stare črno-bele fotografije krasijo celotno knjigo."

Irena, med iskanjem zgodovinskih virov ste našli na informacijo, ki je bila v nasprotju z do sedaj znanimi podatki?

"V knjigi Moravska dolina sem zasledila, da naj bi bil kraj Dešen prvič omenjen leta 1425. Zanimalo me je, od kod avtorju ta podatek, saj me je zmotilo, da je bilo zapisano 'Den Sen' – kar se mi ni zdelo povsem pravilno. O tem sem se pogovarjala s sinom, ki mi je svetoval, naj pogledam še angleško Wikipedijo. Tam sem odkrila nove informacije, povezave in vire, ki so me pripeljali do novega dokumenta – originalne pogodbe iz leta 1346. S sinom sva jo nato prevedla s pomočjo umetne inteligence." Kar pomeni, da bomo že čez 21 let praznovali 700-letnico.

Kako se življenje prebivalcev Dešna prepleta s kamnolomom?

»Kamnolom je del Dešna zadnjih 60 let. Barola, ki je ustanovil firmo, je bil najprej v Zagorju, nato pa je ugotovil, da je naš kamen 98 % suh, ne vleče vlage in se je prestavil v Kresnice. In tudi Dešnani so službovali v večini primerov v »apnenci« oz. »u pruh«, kot domačini imenujemo kamnolom, nekaj malega tudi na železnici in na pošti,« pove Branka. Kar nekaj slik s tega obdobja je zbranih v knjigi in priča o težkih delovnih pogojih in garaškem, ročnem delu kopačev kamnov. Slike tudi zgovorno razkrivajo, kako se je iz naslova izkopavanja kamnin Dešenski hrib zniževal. Fotografije posnete iz aviona razkrivajo rano, ki jo je kamnolom pustil na hribovju.

Od šrang do potic: srce Dešna v običajih in ljudeh

Svoj prostor v knjigi so v rubriki Dediščina našli tudi stari dešenski običaji, zanimivi lokalni dogodki, postavitve skale »Srce Dešna«, kako je Dešen postal svoja krajevna skupnost in se je ločil od Velike vasi itd.

Zgodba, ki ostaja – zahvala ustvarjalkam kronike

Aktivno društvo Dešen še vedno skrbi za živahno kulturno in športno udejstvovanje vaščanov, od kostanjevih piknikov, šrang, nogometnih turnirjev, otroških živžavov, pozdravov poletju. Med njimi so mojstrice potic, medenih kruhov, vsestranske rokodelke in mojstri obrti.

Zgodba Dešna, vtkana v 350 strani monografije, ni le poklon preteklosti, temveč tudi spodbuda prihodnjim rodovom, da spoštujejo, negujejo in ustvarjajo skupnost. Dešen ni pozabljen kotiček sveta – je živa vas z bogato dediščino, povezanimi ljudmi in jasnim občutkom pripadnosti. Naj knjiga ostane kot trajen dokaz, da se vrednote, kot so sodelovanje, srčnost in vztrajnost, tudi v današnjem času ne le ohranjajo, temveč živijo. Naj bo Dešen še naprej vas, kjer se preteklost prepleta s prihodnostjo, in kjer dom pomeni več kot le kraj – pomeni skupnost.

Iskrena hvala trem srčnim avtoricam – Branki Bizjan, Ireni Rotar in Sonji Jančar – ki so s svojo predanostjo, vztrajnostjo in ljubeznijo do domačega kraja zapisale zgodbo, ki bo živela še dolgo. S tem delom so postale ne le kronistke vasi, temveč tudi varuhinje njenega spomina.

Če vas zanima utrip Dešna skozi stoletja, si svoj izvod monografije lahko še vedno zagotovite pri Društvu krajanov Dešen. Knjiga ni le dragoceno branje – je tudi darilo prihodnosti.

Člani Sveta Knjižnice Domžale v Krajevni knjižnici Daneta Zajca

Člani Sveta Knjižnice Domžale so se odločili, da bodo seje Sveta zavoda potekale v krajevnih knjižnicah Knjižnice Domžale, z namenom da približe spoznajo krajevne knjižnice same, njeno umeščenost v lokalno okolje, se seznanijo s problematiko posamezne krajevne knjižnice in izvejo več o samem delovanju le teh.

V torek, 27. maja 2025, ob 19. uri, je 10. redno sejo gostila Krajevna knjižnica Daneta Zajca Moravče. Na seji so bili prisotni dr. Tomaž Lavrič (Občina Domžale), Irena Malovrh (Občina Moravče), Anton Peršak (Občina Trzin), mag. Katarina Peterc (Knjižnica Domžale), Martina Pogačar (Občina Domžale), Ema Meden (Občina Lukovica), mag. Barbara Zupanc Oberwalder (direktorica Knjižnice Domžale), Barbara Osterman, vodja izposoje in knjižnične mreže Knjižnice Domžale. Opravičeno odsotni so bili Gorazd Jesihar, Ajda Vodlan, Petja Orehek Jerman (Občina Domžale), Nataša Vrhovnik Jerič (Občina Mengeš) in Janez Dolinšek (predstavniki sindikata Glosa).

Uvodoma je **mag. Katarina Peterc** predstavila Krajevno knjižnico Daneta Zajca. Knjižnica Daneta Zajca je v novih prostorih od septembra 2012. V knjižnici zelo dobro sodelujejo z OŠ Jurija Vege Moravče, POŠ Vrhpolje pri Moravčah in Vrtcem Vojke Napokoj Moravče. Prav tako knjižnica veliko sodeluje z lokalnimi društvi in društvi iz okoliških občin. Bralci lahko uživajo, ustvarjajo in se izobražujejo na različnih delavnicah, dogodkih in predavanjih. Otroci knjižnico velikokrat obiščejo kot skupina iz bližnjega vrtca in šole, bodisi v okviru projektov, ki so del učnega načrta bodisi kot obiskovalci številnih prireditev in dogodkov, ki se tu odvijajo in s katerimi želi knjižnica spodbujati bralno kulturo. Tudi za odrasle obiskovalce knjižnica pripravlja dogodke in projekte, kot so bralni klubi, literarni večer ob Noči Knjige, Grajski Kamišibaj, ustvarjalne delavnice, tematska predavanja ... V knjižnici deluje tudi Knjižnica semen, ki je lepo obiskana. Knjižnica ima bogat nabor didaktičnih iger in igrač, s katerimi se uporabniki lahko igrajo v prijetnem otroškem kotičku ali si jih izposodijo za domov. V času, ko knjižnica ni odprta, lahko uporabniki prevzamejo knjige iz paketnika. Knjižnica Daneta Zajca razpolaga s kar nekaj premičnimi zbirkami, ki se nahajajo v podružnični šoli, v vrtcu in župniščih v okolici. V moravški občini si lahko knjige izmenjate tudi v knjigobeznicah, ki se nahajajo pri ribiški koči pri ribnikih, v planinskem domu, v predverju Knjižnice Daneta Zajca in pri Gradu Tuštanj. V knjižnici redno organizirajo razstave, v organizacijo katerih vključujejo lokalno skupnost. Največji problem ima knjižnica z internetno povezavo. Zaposleni upajo, da bo tudi knjižnica kmalu povezana na optično omrežje, ki bi omogočilo nemoteno delo z izposojno knjižničnega gradiva.

Seja se je nadaljevala po dnevnem redu, ki je zajemal obravnavo in sprejem finančnega načrta Knjižnice Domžale za leto 2025, Kadrovskega načrta Knjižnice Domžale za leto 2025 in Programa dela Knjižnice Domžale za leto 2025. Člani Sveta zavoda so se pogovarjali tudi o spremembi in dopolnitvi Pravilnika o splošnih pogojih poslovanja Knjižnice Domžale. Seznanili so se s spremembo finančnega načrta za leto 2025. Dogovorili so se tudi o spremembi in dopolnitvi Pravilnika o splošnih pogojih poslovanja Knjižnice Domžale, ki utemeljuje terjatve nevrnjenega knjižničnega gradiva in finančne izterjave.

Direktorica Knjižnice Domžale je predstavila poletne dejavnosti in projekte, natečaje in razstave Knjižnice Domžale. Informacije o dejavnostih knjižnice si uporabniki lahko preberejo tudi na spletni strani Knjižnice Domžale. Direktorica knjižnice je pozvala vse udeležence seje za predloge za digitalizacijo gradiva, starejšega od 70 let, obenem pa povabila organizacije, javne ustanove in društva, naj kontaktirajo Knjižnico Domžale, v primeru, da bi gostili premično zbirko knjižnice. Ob tej priložnosti lepo vabimo tudi bralce, da knjižnici posredujejo gradivo, ki bi ga knjižnica arhivirala in ob priložnosti predstavila na spletnem portalu **Kamra** ali tematskih razstavah.

Seja je potekala v delovnem, a prijetnem vzdušju, z upanjem na konstruktiven pristop k reševanju izzivov knjižnice in uspešnem nadaljnjem razvoju knjižničarske dejavnosti.

Učitelj,
ki
presega
meje
učilnice
– s srcem
za dijake
in svetom
kot odrom
Milan
Mandeljc

– Učitelj
leta 2025

V Sloveniji je letos že peto leto zapored potekal izbor za učitelja oziroma učiteljico leta in v letošnjem letu smo zadnja dva meseca tudi Moravčani držali pesti, navijali in oddajali glasove za našega, domačega kandidata. Laskavi naziv je namreč letos pripadel učitelju Gimnazije in srednje šole Rudolfa Maistra Kamnik, našemu domačinu Milanu Mandeljcu, ki z ženo Andrejo in tremi otroki zadnjih nekaj let stanuje na Dolah pri Krašcah. Starši, ki imamo ta privilegij, da je učil naše otroke, vemo, kako srčno, predano in s kakšno ljubeznijo do svojega poslanstva učitelja je svoje znanje angleškega jezika predajal svojim učencem. Zato lahko trdim, da je prejem naziva Učitelj leta 2025 prišel v prave roke. In tudi vam, dragi bralci, želim v tokratni številki predstaviti tega izjemnega človeka, ki s svojo srčnostjo, predanostjo in ljubeznijo do poučevanja navdušuje mlade ter dokazuje, da lahko učitelj pusti močan pečat tako v šoli kot tudi v naši lokalni skupnosti, kjer ga vedno pogosteje srečujemo.

Kaj je projekt »Učitelj sem! Učiteljica sem!«

Projekt, ki je nastal leta 2019 v okviru nacionalne platforme Partnerstvo za spremembe in AmCham Slovenija z željo po večji prepoznavnosti učiteljev in učiteljic, ki svoje delo razumejo kot poslanstvo in v vsakem otroku vidijo potencial. Učitelji, ki so zaradi svojega dela prepoznani kot primerni kandidati, dobijo poziv k nominaciji h kandidaturi. V zaključno glasovanje so uvrščeni trije superfinalisti. V okviru glasovanja se glasovi zbirajo po tretjinskih deležih: strokovne komisije, učiteljev v iniciativi in javnosti preko javnega glasovanja. Letošnjega zmagovalca so 21. maja razglasili na AmCham Poslovnem zajtrku v Grand Hotelu Plaza.

Učitelj, ki dokazuje, da je znanje brez meja

Milan ni samo profesor angleščine in ruščine, ki dokazuje, da lahko učitelj s predanim delom postane vplien tudi na mednarodni ravni. S svojim delom, energijo in pristopom širi meje poučevanja ter odpira vrata sodobnim oblikam učenja in ustvarjanja. Soustvarja državna tekmovanja in na šoli z dijaki ustvarja glasbeno odrske prireditve (tudi angleške muzikale). **Pogosto ga vabijo na mednarodne konference in v letu 2024 se je uvrstil med 16 najboljših učiteljev angleškega jezika na svetu!**

Kljub laskavim priznanjem je ostal skromen in predan svojemu delu. Ko sva se sredi junija dobila na njegovem domu, je dišalo po cvetočem bezgu. Narava, ki mu je v naši dolini tako blizu, ga napolnjuje, navdihuje in sprošča.

Milan, ko si prejel prvo povabilo k nominaciji, si sprva okleval, nato pa si ob ponovnem vabilu vseeno sprejel odločitev za kandidacijo - kaj te je prepričalo, da si v drugo pristopil drugače in kako si doživel celoten proces od nominacije do razglasitve?

Ko sem prvič prejel e-mail o nominaciji, sem to vabilo razumel kot nekaj, kar je bolj namenjeno starejšim profesorjem z daljšo kariero, zato nisem odreagirал. Ko pa se je povabilo ponovilo, sem se odločil, da vseeno preverim, za kaj gre. Pogovoril sem se z ravnateljem in nekaterimi učitelji, ki so tudi moji prijatelji, in vsi so me zelo podprli. Njihova spodbuda mi je veliko pomenila, zato sem se odločil, da sprejem kandidacijo.

IZKUŠNJA JE BILA ZELO POZITIVNA - morda bi rekel, da v celotnem procesu ni bilo več kot kakih 5 % neprijetnih trenutkov, kar je glede na vse res malo. Po začetni prijavi se dolgo časa ni nič dogajalo, nato pa me je poklicala moja bivša profesorica in mi čestitala - izvedela je, da sem med tremi finalisti, saj je bila objava v reviji Ona. Takrat se je vse skupaj zares začelo:

glasovanje javnosti in hkrati tudi ocenjevanje komisije, ki jo sestavljajo učitelji, ravnatelji, predstavniki gospodarstva in medijev. Celoten proces se je zaključil z razglasitvijo konec maja, kar je bilo zelo čustveno in tudi nekoliko neresnično.

Za teboj je nešteto intervjujev, pohval in navdušenja? Kakšni so bili odzivi tvoje družine, prijateljev?

Moji hčeri o vsem tem sploh ne vesta ničesar. Sin pa nekaj malega ve - mislim, da je v šoli slišal, da se je »nekaj« zgodilo, morda celo ve, da gre za naziv »Naj učitelj«. Moram pa poudariti, da mi je osebno naziv »Učitelj leta« veliko lepši in bolj smiseln, saj beseda naj implicira neko absolutno presežnost, ki si je ne more nihče zares lastiti. Prepričan sem, da »naj učitelj« kot tak sploh ne more obstajati. Doma se o moji profesionalni sferi ne pogovarjamo veliko. Doma sem oče in to vlogo želim ločiti od svoje službene. Moja žena Andreja, ki je tudi učiteljica tukaj v Moravčah, pa je bila v vse skupaj precej vpeta. Pomagala mi je pri promociji kandidature, saj sem sam pri takih stvareh kar malo nespreten. Po pripovedovanju drugih je prav ona poskrbela, da je moravska šola izvedela, da imajo »svojega« kandidata. Zame osebno je bilo najpomembnejše to, da me je ves čas iskreno podpirala. Bila je ob meni tudi na razglasitvi in mi resnično stala ob strani - in to mi je pomenilo največ prav v času, ko ne veš, kaj narediti s temi novimi čustvi in kaj to pomeni. Praznovanje s prijatelji je bilo še posebej domače, izvrstno in polno presenečenj, od naziva Habemus profesore, karikatur, druženja ob ognju.

Kako so na tvoje priznanje reagirali tvoji sedanji dijaki? Kako so sprejeli novico?

Zanimivo je bilo predvsem to, da jim sam nisem povedal. Ko sem se

Čipmunk iz Skalnega gorovja v Montani

Mamutski vrelni v Yellowstonu

Rezervat bizonov

vračal proti šoli, sem že začel prejemati čestitke prek Viberja in Messengerja, kjer imamo skupine z dijaki. Nekatere mame dijakov so bile na prireditvi in so novico hitro prenesle naprej. Dijaki, predvsem četrtošolci, so me nato pričakali z fotomontažami mojih slik vseh možnih slavnih oseb in celo s kitarami. Zdelo se mi je, da so bili iskreno ponosni name - in to me je res navdušilo.

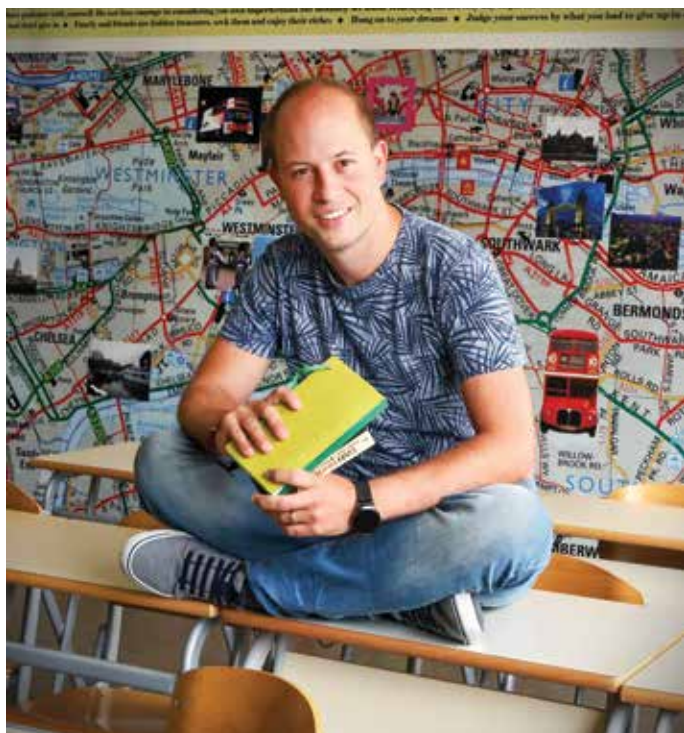
Večkrat poudariš, da si najprej učitelj, ne »naj učitelj«. Kako je zdaj opravljati svoje delo s tem nazivom? Je ta naziv vplival nate, te bremeni?

Ja, v prvih dneh sem bil res pod velikim stresom. Zavrnil sem celo nekaj intervjujev, ker so vsi že takoj prvi dan želeli mojo izjavo. Lahko govorim o svoji izkušnji poučevanja, ne čutim pa se dovolj kompetentnega, da bi javno razpravljaj o širših težavah v šolstvu ali o delovanju šolskega ministrstva, o čemer so me vsi spraševali. Ironično se mi je zdelo, da je ljudem, ki so bolj »pod lučjo javnosti«, lažje - a po le nekaj intervjujih sem hitro ugotovil, da si želim nazaj svoj mir. Ta naziv me je za trenutek postavil v središče, ampak sam se še vedno vidim predvsem kot učitelja - v razredu, med dijaki.

Kot pravi, je prav, da se dobri učitelji opazijo, da se jih pohvali in jim da neko priznanje. "Včasih s tem, ko nekomu priznamo dobro delo, naredimo več, kot si lahko mislimo. Če otroci zacvetijo ob pohvali, odrasli niso nič manj otroci." Je pohvale kdaj preveč?

Pomembno je, da ločimo med pohvalo in hvaljenjem, saj to ni eno in isto. Ljudje imamo izostren občutek,

Milan v učilnici
fotografija: Tina Dokl

"Učitelji imamo noge, da hodimo vstric z učenci - tudi kadar se spotikajo. Imamo roke - ne umetne inteligence, temveč svoje, človeške - s katerimi jih poskušamo potrepljati po rami, ko naredijo nekaj dobrega, in zmerno žugamo, ko skrenejo s poti ... Ko hodite po tem svetu, prosim, vidite te otroke. Morda jih res ne izobražujemo neposredno za vaše poklice, a ne pozabite - vi ste na teh mestih, kjer ste, ker so vas izobrazili starši in učitelji, ki so se res trudili. Luč je vedno tudi v prostorih, ki so najtemnejši, - treba je le najti pravo stikalo. Ne le tehnično ali elektronsko, temveč srčno. Tisto največkrat zadostuje," je ob podelitvi nagrade povedal Milan Mandeljč.

Njegovo sporočilo je jasno: "Z dobrimi učitelji se da spreminjati svet - predvsem svet vrednot mladih."

kdaj je pohvala iskrena in zaslužena ter kdaj gre že za pretiravanje. Prav pri otrocih, ki še nimajo oblikovanega notranjega občutka za vrednost, je pretirano hvaljenje lahko celo škodljivo. Če jih nenehno hvalimo za osnovne stvari, ki so samoumevne, bodo kasneje, ko pohvale ne bo, hitro občutili stres ali dvom vase. Zato je ključno, da pohvalimo konkreten dosežek, vedenje ali trud - ne pa osebnosti kot take. Šola ima pri tem tudi vzgojno vlogo in nekritično hvaljenje zagotovo ne prispeva k zdravemu razvoju otrokove samopodobe.

Zmaga ti je prinesla tudi kandidature za svetovni izbor Global Teacher Prize?

Tako je - vsaka država, ki sodeluje v tem izboru, izbere svojega predstavnika za učitelja leta, ti pa se nato naslednje leto pomerijo na mednarodnem izboru. Tudi Slovenija je že imela svojega kandidata na svetovni ravni - Uroš Ocepek s Srednje tehniške šole v Trbovljah se je pred dvema letoma v Parizu uvrstil med najboljših 50 učiteljev na svetu. Tudi tokrat bo tekmovanje potekalo v prihodnjem letu, podrobnosti o poteku še nimam, priznam pa, da nimam posebnih pričakovanj.

Ko te poslušam, imam res močan občutek, da si iskreno predan kakovosti svojega dela. Se ti zdi, da so vsa

priznanja, ki jih prejemaš, le naravna posledica tega?

Res je, upam, da se ta predanost tudi čuti. Naš poklic je pogosto podcenjen – mnogi menijo, da je biti učitelj nekaj preprostega. Vsakdo pozna vsaj enega učitelja in ker so vsi hodili v šolo, hitro dobijo občutek, da vedo, kako naj bi bilo videti dobro poučevanje. Ampak jaz sem bil tudi že pri zdravniku – pa to še ne pomeni, da znam zdraviti. Zato se mi zdi pomembno, da se v javnosti sliši tudi pozitivna zgodba o učiteljih. Navsezadnje – a ni lepo, ko se govori tudi kaj lepega o tem poklicu?

Je danes učenje angleščine za mlade lažje ali težje? Bi rekli, da jim je angleščina bližje – ali pa prav ta bližina predstavlja past?

Za mano je 19 let poučevanja, od tega 14 let na gimnaziji, in opažam, da je današnji mladini bližje neka oblika "globalščine" – torej poenostavljena, globalna angleščina, ki jo slišijo povsod. Po eni strani je to dobro, saj imajo manj strahu pred govorjenjem, ker je jezik vsakodnevno prisoten, predvsem prek družbenih omrežij in medijev. Tako zelo hitro osvojijo pasivno razumevanje te splošne, osnovne angleščine.

Po drugi strani pa nas učitelje skrbi upad t. i. besedne gibkosti. Mladim pogosto manjka jezikovna širina že v maternem jeziku. Pred nekaj leti sem npr. dijake vprašal, ali poznajo besede, kot so »srž«, »polkna«, »somrak« – od dvajsetih jih je vse tri poznalo le pet. Če učenec nima trdnih temeljev in razumevanja nians v lastnem jeziku, težko razvije globlje razumevanje tujega. Zato opažamo tudi slabšanje natančnosti pri branju, zapisovanju in splošni jezikovni občutljivosti. Dijaki so hitro zadovoljni s povprečnim zapisom, manj pa je prisotne rabe idiomov, frazemov in drugih plasti jezika, ki so ključne za resnejše znanje. Seveda pa obstajajo izjeme. So dijaki, ki pri 16 letih berejo angleške romane debele preko 300 strani. To so dijaki, ki so zelo natančni, se poglobijo v vsebine, so predani in ti, prav ti bodo spreminjali svet.

Tvoje pesmi, ki smo jih bralci Novic že brali v prejšnjih izdajah našega mesečnika, razkrivajo ne le tvojo strast do narave, temveč tudi občutljivost za njeno lepoto, ki se skriva v drobnih, pogosto spregledanih odtenkih narave. Te narava sprošča?

Če je literatura drugi najbolj idealen svet za naravo, potem je narava sama – s svojo usklajenostjo in popolnostjo – vrhunec stvarstva. Moj odnos do narave nedvomno izvira iz pogleda, ki mi ga je privzgojila moja babica. Ona mi je predala občutek za lepoto narave, spoštovanje do nje; in ta odnos zdaj prenašam naprej svojim otrokom. Resnično sem hvaležen, da živimo v delu sveta, kjer doživljamo štiri letne čase – v teh prehodih, v menjavanju

"Učitelj Milan me je poučeval štiri leta. Spomnim se, da je bil na začetku precej strog – vsi smo se ga malo bali, saj je bil izjemno natančen in točen. Pri njegovem pouku smo pogosto popravljali svoje teste, kar je bilo sprva nenavadno, a zelo poučno. Njegove učne metode so bile raznolike – predstavljali smo različne teme, gledali izobraževalne filme in se pogovarjali o dogajanju v svetu. Naučil me je veliko in to na zanimive ter učinkovite načine."

Neža M., Gimnazija Kamnik, generacija 2020-2024

svetlobe, barv in vonjev je nekaj čarobnega. Kot domačin sem vedno želel spoznati vse lokalne hribe, doline, potoke, njihova stara imena – ker s tem prostor resnično postane tvoj. Verjamem, da nič, kar prihaja iz narave, ne more biti zlo. In prav v tem je njena največja prednost pred človekom.

Počitnice so pred vrati – oziroma ob izidu Novic smo že globoko v počitniškem času. Kakšna je tvoja popotnica ob koncu šolskega leta?

Morda leto ni potekalo povsem po načrtih ali željah, a kljub vsemu si učitelji, učenci in starši zaslužijo trenutek oddiha. Želim jim, da se zares odklopijo – tudi od telefonov – in se prepustijo ritmu poletja: vodi, zraku, soncu. Naj bodo to prave počitnice – tiste brez urnikov, brez pritiska, brez obveznosti. Ker počitnic je v življenju morda le kakšnih dvajset, potem pride le še dopust. In dopust ni isto kot počitnice. Počitnice so nekaj, kar pripada otroštvu – svobodne, dolge in polne možnosti. Zato jih je treba doživeti s polnimi pljuči.

BESEDILO: ALBINA MOČILNIKAR

FOTOGRAFIJE: OSEBNI ARHIV MILANA MANDELJCA

Zaščita pred zajedavci: zdravila, ki ščitijo vaše ljubljence

NAPISALA: NEŽA BRILEJ, mag. farm. / LEKARNA NOVA LITIJA
FOTOGRAFIJA: VICTOR G in PARTHA NARASIMHAN ©UNSPLASH.COM

Hišni ljubljenci so naši zvesti spremljevalci, vendar so tudi oni pogosto tarča nezaželenih obiskovalcev. Ena večjih nevarnosti zanje so zajedavci – paraziti, ki lahko povzročijo vrsto zdravstvenih težav, od blagih kožnih vnetij do resnih boleznih notranjih organov. Redna zaščita in pravočasno ukrepanje sta zato ključnega pomena za njihovo zdravje in dobro počutje.

Za zaščito pred zunanjimi zajedavci so v lekarnah na voljo zdravila v različnih oblikah. Najbolj razširjene so kapljice za nanos na kožo (t. i. spot-on pripravki), ki nudijo zaščito do več tednov, zato je potrebna mesečna reaplikacija. Za dolgotrajnejši učinek so primernejše zaščitne ovratnice, ki postopoma sproščajo učinkovine in lahko delujejo tudi do osem mesecev. Za odstranjevanje notranjih zajedavcev se uporabljajo žvečljive tablete. Pri izbiri zdravila moramo razlikovati med zunanjimi in notranjimi zajedavci, pozorni pa moramo biti tudi na vrsto živali, telesno težo in starost, zato je priporočljiv predhodni posvet s farmacevtom ali veterinarjem.

Zunanji zajedavci, kot so bolhe, klopi, garje in uši, povzročajo srbenje, draženje kože in lahko širijo nevarne bolezni. Tudi notranji zajedavci, kot so gliste, trakulje, srčne gliste in bičkarji, niso nič manj nevarni, saj ogrožajo prebavni sistem, povzročajo hujšanje, slabokrvnost, drisko, v hujših primerih pri okužbah s srčno glisto pa celo okvare srca in pljuč. Okužbe z notranjimi zajedavci pogosto potekajo zelo neopazno.

Za zaščito pred zajedavci ni dovolj le izbira pravega zdravila – enako pomembna je redna preventiva skozi vse leto. Skrb za higieno, redni veterinarski pregledi ter izogibanje okoljem z večjo prisotnostjo zajedavcev so dodatni ukrepi, ki pomagajo preprečiti okužbe. Z doslednostjo, odgovornostjo in pravočasnim ukrepanjem lahko svojim ljubljencem zagotovimo dolgo, zdravo in kvalitetno življenje.

MESTNE LEKARNE
Ljubljana

Jemljete več zdravil istočasno?

Potrebujete dodatne informacije o uporabi zdravil?

Naročite izdelavo osebne kartice zdravil.

Osebna kartica zdravil vsebuje informacije o odmerjanju in namenu uporabe zdravila ter dodatna opozorila na katera morate biti pozorni. Za več informacij vprašajte farmacevta Mestnih lekarn.

Lekarna Domžale · Lekarna Kamnik · Lekarna Duplica
· Lekarna Mengeš · Lekarna Novi trg (v ZD Kamnik)
· Lekarna Radomlje · Lekarna Lilijska · Lekarna Lilijska nova (v ZD Lilijska) · Lekarniška podružnica Moravče

Sledite nam na: mestnelekarne1

www.mestnelekarne.si

Lepota je odraz ravnovesja, nežnosti in dovoljenja 'samo biti'

Majin vodnik do sijoče kože poleti: manj je več, a z ljubeznijo in ravnovesjem.

BESEDILO: MAJA BATISTA, FOTOGRAFIJI: OSEBNI ARHIV

Po tem, ko smo spomladi dali koži nežno spodbudo in več zračne, žive energije za njeno prebuditev po težki zimi, je poletje čas, ki zahteva spet popolnoma svoj pristop k negi.

Tukaj so trije enostavni nasveti, ki jih lahko upošteva prav vsak – ne glede na tip kože:

1. Poenostavimo si nego! Poletje ni čas za "težke" kreme in zapletene rutine. Koža hrepeni po lažjih, bolj vlažilnih teksturah in zračnosti. Manj je več – in bolj kot s številom produktov, jo lahko podpremo s konsistentnostjo in nežnostjo.

2. Vlaženje, vlaženje, vlaženje! Svetujem lahke serume z vlažilci (npr. hialuronska kislina) in pravilno nanos kreme na še rahlo vlažno kožo, da zadržimo vlago.

3. Priprava na sonce – a zmerno. Ne čakajmo na dopust – začnimo kožo pripravljati TAKOJ. Zmerna, kratka izpostavljenost jutranjemu soncu spodbuja tvorbo vitamina D in krepi kožno bariero. A hkrati bodimo pozorni: UV zaščita naj postane vsakodnevna navada, ne le "dopustna oprema".

Sama sem sicer zagovornica načela, da sončne kreme uporabljamo zmerno. Zjutraj in popoldan kožo nastavimo soncu brez faktorja, da se tvori vitamin D. In naj spomnim: koža je pokazatelj notranjega stanja. Ko se prebudi naša notranja energija – z gibanjem, svežo hrano, stikom z naravo –, to občuti in pokaže tudi

naša koža. Nenazadnje: lepota je odraz ravnovesja, nežnosti in dovoljenja 'samo biti'.

Tako je tudi Zlatobela – lepotni salon v Domžalah – prostor, kamor obiskovalci pridejo po nekaj, česar v vsakdanjem življenju pogosto zmanjka: tišino, dotik, umiritev misli. In ja, tudi oz. predvsem 'de-stress' še kako pozna na zdravju ter videzu naše kože. *Čim več tega vam želim v čudovitem poletnem času!*

Zlatobelin 4. rojstni dan želim praznovati tudi z domačini, zato sem se odločila bralcem Novic iz Moravske doline ponuditi 15-odstotni popust na vse negovalne tretmaje in pakete, ki jih ponujam.

Popust lahko izkoristite do 1. septembra 2025. Vabljeni v Zlatobelo!

www.zlatobela.eu
041 761 606

Vabljeni na Ne-festival na Mažijevem Griču!

Med 27. in 31. avgustom 2025 bo na Mažijevem Griču pri Gradiškem jezeru potekal Ne-festival – sproščeno srečanje umetnikov, gledališčnikov in obiskovalcev vseh generacij. Vsak večer bo ob predvidoma 20.30 potekal eden izmed brezplačnih javnih dogodkov – od predstav do forumskega gledališča in drugih umetniških srečanj, ki vabijo k razmisleku, pogovoru in soustvarjanju.

Poseben poudarek pa velja nedelji, 31. avgusta, ob 11. uri dopoldne, ko bo na sporedu predstava za otroke in mladino "Kako je nastal svet?" v izvedbi gledališča KUD Ljud. Gre za domiselno in igrivo uprizoritev, ki z veliko humorja in domišljije odgovarja na večna vprašanja o svetu okoli nas. Predstava je primerna tako za mlade kot za mlade po srcu. Vsi javni dogodki so brezplačni.

Celoten program festivala na: **www.kudtransformator.com/ne-festival**

Pomoč pri vključevanju v sistem dolgotrajne oskrbe

Od 1. junija lahko oddate vlogo za uveljavljanje pravice do dolgotrajne oskrbe na domu

S1. julijem 2025 se v sistemu dolgotrajne oskrbe začne uveljavljati *pravica do dolgotrajne oskrbe na domu, pravica do storitev za krepitev in ohranjanje samostojnosti ter e-oskrba*. Vsi, ki boste želeli uveljavljati pravice iz dolgotrajne oskrbe, se lahko obrnete na vstopno točko za dolgotrajno oskrbo na našem območnem Centru za socialno delo Osrednja Slovenija – Vzhod, Masljeva ulica 3, 1230 Domžale.

Svetovalci za dolgotrajno oskrbo priporočamo, da pred oddajo vloge za dolgotrajno oskrbo kontaktirate klicni center 114 ali vstopno točko v času uradnih ur. Tam boste prejeli vse potrebne informacije za pravilno izpolnitev vloge. Prve odločbe o dolgotrajni oskrbi bodo upravičenci predvidoma prejeli jeseni, kar pa je odvisno od števila prejetih vlog in delovanja informacijskega sistema, ki ga vzpostavlja resorno ministrstvo. Vloga za dolgotrajno oskrbo bo objavljena na naši spletni strani: <https://www.csd-slovenije.si/csd-osrednja-slovenija-vzhod/vstopna-tocka/> in na spletni strani **Ministrstva za solidarno prihodnost**. Če boste imeli težave pri izpolnjevanju vloge, vam bomo zaposleni na vstopni točki na voljo za pomoč in podrobno pojasnitev poteka postopka do izdaje odločbe.

Potek postopka za uveljavljanje pravic

Skozi pogovor z vlagateljem in njegovimi svojci bo ocenjevalec ugotavljal, koliko je vlagatelj samostojen oziroma koliko pomoči potrebuje pri gibanju, samooskrbi, dejavnostih izven doma, opravljanju gospodinjskih opravil ter kakšne so njegove kognitivne in komunikacijske sposobnosti, kako se spoprijema z boleznijo in zdravljenjem. Morda bo vlagatelja poprosil, da kakšno aktivnost tudi izvede, na primer skuha čaj, hodi po stopnicah in podobno.

Svetovalci za dolgotrajno oskrbo bo ugotovitve glede sposobnosti vlagatelja vnesel v ocenjevalno lestvico, ki bo to preračunala v točke. Na podlagi pridobljenih točk bo vlagatelj uvrščen v

»Pri vstopu v sistem dolgotrajne oskrbe bodo centri za socialno delo ljudem v podporo«

CENTER ZA SOCIALNO DELO

OSREDNJA SLOVENIJA
– VZHOD

Masljeva ulica 3
1230 DOMŽALE
T: 01 724 63 70
E: gp-csd.osvzh@gov.si

Kontaktni center za dolgotrajno oskrbo: 114.

Deloval bo vsak delovni dan, med 8. in 16. uro.

CSD Osrednja Slovenija – Vzhod: 01 777 00 29

v času uradnih ur
(ponedeljek: 8.00 - 12.00
in 13.00 - 15.00; sreda:
8.00 - 12.00 in 13.00 - 17.00
in petek: 8.00 - 12.00)

eno izmed petih kategorij dolgotrajne oskrbe. Za uvrstitev v prvo kategorijo je potrebno doseči najmanj 12.5 točk. Če bo v okviru ocenjevanja upravičenosti ugotovljeno, da omejitev samostojnosti ni prisotna (torej manj kot 12.5 točk), se v kategorijo dolgotrajne oskrbe oseba ne bo uvrstila in ne bo upravičena do pravic iz dolgotrajne oskrbe. Svetovalci za dolgotrajno oskrbo bo po zakonu o upravnem postopku izdal odločbo o upravičenosti do dolgotrajne oskrbe s prilogo; oceno upravičenosti do dolgotrajne oskrbe in načrt priporočenih storitev. Z odločbo se bo upravičenec obrnil na koordinatorske izvajalce dolgotrajne oskrbe v njegovi občini in skupaj bosta izdelala osebni načrt. Koordinator bo v okolju organiziral izvajalce za storitve, ki jih upravičenec potrebuje.

V imenu vseh svetovalcev za dolgotrajno oskrbo, ki bodo vlagatelje obiskovali na njihovem domu opozarjamo, da so vlagatelji pri vstopu drugih v njihovo domovanje previdni in pred tem preverijo službeno in osebno identifikacijo osebe oz. pokličejo na regijski CSD in se pozanimajo, ali so posamezne osebe res svetovalci za dolgotrajno oskrbo.

Dolgotrajna oskrba na domu se izvaja na domu upravičenca in vključuje pomoč pri dnevni opravi in pri storitvah zdravstvene nege, ki so vezane na osnovna dnevna opravila. Vsak upravičenec, ki bo

izbral to obliko dolgotrajne oskrbe bo upravičen tudi do storitev za krepitev in ohranjanje samostojnosti in do storitev e-oskrbe.

Storitve dolgotrajne oskrbe na domu in storitve za krepitev in ohranjanje samostojnosti bodo krite iz obveznega zavarovanja za dolgotrajno oskrbo do 31. 12. 2027. Po tem datumu lahko pride do uvedbe doplačil.

Pravica do storitev e-oskrbe bo sofinancirana mesečno na posameznega uporabnika. Uporabniku pripada tudi sofinanciranje enkratnega stroška v višini 50 eurov za namestitve opreme in vzpostavitev priključka za izvajanje storitev e-oskrbe tam, kjer uporabnik prebiva.

Pravico do dolgotrajne oskrbe na domu, do storitev za krepitev in ohranjanje samostojnosti ter do e-oskrbe lahko uveljavlja oseba, ki izpolnjuje določene pogoje. Za dolgotrajno oskrbo mora biti zavarovana najmanj 24 mesecev v zadnjih 36 mesecih pred uveljavljanjem teh pravic. Poleg tega mora imeti urejeno stalno ali začasno bivanje v Republiki Sloveniji in se uvršča v eno od kategorij dolgotrajne oskrbe. Hkrati ne sme prejemati primerljivih pravic, kot so dodatek za pomoč in postrežbo, institucionalno varstvo po Zakonu o socialnem varstvu ali osebna asistenca.

Za vse dodatne informacije in pomoč pri uveljavljanju pravic do dolgotrajne oskrbe na domu vas vabimo, da se obrnete na vstopno točko.

Rok za opustitev neskladnih greznic je 31. 12. 2025

V skladu z veljavno zakonodajo je rok za ukinitvev neskladnih načinov odvajanja in čiščenja odpadne vode iz obstoječih objektov 31. 12. 2025. Lastniki objektov morajo v gradbenem dovoljenju preveriti, kakšna ureditev odvajanja odpadnih voda jim je bila predpisana.

- Če ima objekt, za katerega je bilo gradbeno dovoljenje izdano pred 14. 12. 2002, odvajanje odpadnih voda urejeno, kot je predpisano v gradbenem dovoljenju oziroma v skladu predpisi, ki so veljali časa gradnje, se mora odvajanje in čiščenje odpadne vode urediti v skladu s trenutno veljavno zakonodajo **najpozneje ob prvi rekonstrukciji objekta.**

- Če pa se komunalna odpadna voda iz objekta odvaja neposredno ali posredno v vode brez predhodnega čiščenja oziroma obstoječa ureditev odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode ni skladna s predpisi, ki so veljali v času gradnje objekta, pa je za komunalno odpadno vodo, ki nastaja v tem objektu, treba zagotoviti odvajanje in čiščenje v skladu s to uredbo **najpozneje do 31. decembra 2025.**

Po letu 2002 je bila gradnja pretočnih greznic dovoljena samo izjemoma. Še vedno velja, da

mora biti minimalni koristni volumen pretočne greznice 6 m³ oziroma 2 m³/osebo in da mora imeti tri prekate. Vsi uporabniki, ki so gradbeno dovoljenje pridobili po 14. 12. 2002 in odpadno vodo odvajajo preko pretočne greznice, imajo neskladen način odvajanja in čiščenja odpadnih voda, razen če imajo v gradbenem dovoljenju še vedno predpisano pretočno greznico in jo imajo izvedeno v skladu z veljavnimi predpisi v času gradnje. V nasprotnem primeru morajo pretočno greznico opustiti in si vgraditi MKČN do 50 PE (velja za področja brez izgrajene in predvidene javne kanalizacije) ali izvesti priključitev na javno kanalizacijo, kjer je to mogoče.

Kjer je zgrajena javna kanalizacija, je priključitev nanjo obvezna, kjer javne kanalizacije ni, pa morajo lastniki neskladne greznice nadomestiti z malimi čistilnimi napravami.

Postopek priključitve na javno kanalizacijo oziroma vgradnje male komunalne čistilne naprave je opisan na spletni strani **<https://www.prodnik.si/odvod-odpadnih-voda>**. Za dodatne informacije so uporabnikom na voljo strokovne službe Javnega komunalnega podjetja Prodnik.

Županova izjava za javnost ob neljubem dogodku na seji občinskega sveta

Spoštovane občanke in občani.

Ker je razvpiti in po hudobi znani svetnik Roman Cerar ob neljubem dogodku na seji Občinskega sveta znova postregel s kopico brezsravnih laži, sem dolžan izpovedati resnico. Neljubi dogodek, za katerega je v največji meri odgovoren sam Roman Cerar, se je pred tremi ducati prič, ki so ali bodo izpovedali enako, odvil takole: tik pred začetkom seje je s svojim nastopom začel poslovniški red kršiti starejši občan (g. Škufca), katerega sem pozval, naj se umiri in spremlja sejo. Ker tega ni hotel storiti, sem v skladu s poslovníkom od njega zahteval, da zapusti sejno sobo. Ko je tudi to večkrat zavrnil, sem odredil predstavitev seje in poklical policijo. Ta je profesionalno ter korektno opravila svoje delo ter starejšega občana pospremila iz sejne sobe, tako da smo lahko začeli s sejo Občinskega sveta.

Vse ostalo, kar natolcuje Roman Cerar, izhaja iz njegovih vse večjih problemov. To je pokazal tudi tako, da je agresivno zavpil nad policistom in mu v obraz zalučal mastno psovko. Ne bi me čudilo, ko se bo pokazalo, da je za vsem tem prav Roman Cerar režiser tega dogodka. Skrajno nemoralno od njega je to, da izrablja starejše ljudi za svoje pokvarjene politične načrte. Naj k temu dodam, da smo pred leti skušali popraviti krivice g. Škufci, ki sta mu jih povzročila bivši župan Martin Rebolj in bivši podžupan Roman Cerar. Dogovor je bil s pomočjo njegove hčerke sklenjen, vendar pa je na dan, ko so prišli stroji, zaustavil prej dogovorjena dela.

Cerarjeve blodnje o moji diktaturi so naravnost smešne. Vsi ljudje na občinskih odgovornih mestih so bili izvoljeni na demokratičnih volitvah. O vsem odloča Občinski svet z večino glasov, izvajata pa občinska uprava in župan. Zakaj z Romanom Cerarjem ne gre skupaj nobena stranka ali lista je povsem očitno, saj nihče noče imeti v svoji družbi takšnega zahrbtnega politikanta. Delamo v skladu z zakoni, naše delo

nadzira vsaj pet nadzornih institucij. Zlorabe, ki jih omenja, so sodno dokazane kot neobstoječe – zadnji primer je padec njegove kazenske ovadbe glede gradnje Doma starejših občanov, ki jo je skušal preprečiti. Žal imamo opravka s človekom, ki ima preganjavico.

V Občini Moravče je prvič po dolгих letih čutiti veliko sloge, tako med ljudmi kot v moravški politiki, saj je ta pogoj za pospešen napredek, ki ga lahko vsi spremljamo. To pa seveda ne odgovarja svetniku Romanu Cerarju, ki skoraj tri desetletja samo ruši, obrekuje, natolcuje in serijsko proizvaja laži. Vse z enim namenom: dokopati se nazaj do občinske oblasti, da bi se tako kot včasih okoriščal z davkoplačevalskim denarjem. Zato že zdaj poziva, da ga drugo leto izvolite za župana. Prav nobenemu ni potrebno pojasnjevati, kaj bi to pomenilo za Moravško dolino. Njegove žaljive besede so nevarne, saj podžigajo sovraštvo med ljudmi, nestrpnost in nekulturno ter primitivno obnašanje.

Kot župan, ki je odgovoren za napredek in dobrobit občank in občanov Občine Moravče, želim vsem povedati, naj se ne vznemirjajo ob paranoidnih provokacijah Romana Cerarja. Vse je v redu, kar še ni, pa bomo uredili – skupaj ob prijaznem sodelovanju. Doslej sem to zavračal, zdaj pa vidim, da ni druge poti: ker si Roman Cerar v svoji nepospravljeni glavi predstavlja, da si lahko privoščiči čisto vse in ne kaznovano izreka največje laži, bom pravico in resnico izterjal po sodni poti. Naj pa bo povsem jasno eno: vsi ljudje dobre volje zavračamo umazanije Romana Cerarja, saj smo mi Moravčani, ne pa nek lokalni brezdelnež, ki živi samo še za to, da dela slabo nam vsem.

Dr. Milan Balažič, župan

Moravče smo mi vsi

Spoštovane občanke in občani Moravške doline,

v zvezi s člankom v Novicah iz Moravške doline na straneh 7 in 8, kjer župan Milan Balažič (pisarna župana) lažno trdi, da sem vložil kazensko ovadbo zoper njega in da serijsko vlagam ovadbe, odločno zavračam te neutemeljene obtožbe. Te navedbe so neresnične in predstavljajo poskus zavajanja javnosti ter blatenja mojega imena. Jasno izjavljam, da nisem nikoli osebno vložil kazenske ovadbe zoper župana Milana Balažiča, prav tako pa nikdar nisem nasprotoval gradnji Doma starejših občanov. Nasprotno, pred dvema desetletjema sem bil prvi pobudnik tega projekta.

Prav tako nimam čisto nič z dogodkom, ki se je zgodil na zadnji seji OS, ko je posredovala policija.

Župan Milan Balažič s svojimi lažmi in manipulacijami sistematično spodbuja sovraštvo ter razdvaja našo občino. Še bolj zaskrbljujoče je, da kot župan onemogoča objavo odgovorov in kritičnih mnenj v občinskem časopisu, s čimer krši temeljna načela demokratične transparentnosti. Občinski časopis, ki bi moral služiti vsem občanom, je žal postal orodje njegove osebne propagande za obračun z vsemi, ki si mu upamo kaj kritičnega povedati.

Če župan Milan Balažič meni, da me bo z blatenjem očrnil v očeh občanov, se moti. Prepričan sem, da občanke in občani Moravške doline vse bolj prepoznavajo, da župan Milan Balažič predvsem skrbi za lastne interese, kar je očitno vsem. Obiščite najbolj obiskano spletno stran »moravce.net«.

Občinski svetnik, Roman Cerar

Šteje samo delo za naše moravške ljudi

Vsi vemo, da je Roman Cerar nesramen, žaljiv, nespoštljiv in lažniv. Župan dr. Milan Balažič bi zamahnil z roko, saj ga nered v njegovi glavi ne zanima. Ker pa meče svoj strup naokrog, smo dolžni občankam in občanom pojasniti sledeče:

1) Roman Cerar lažno trdi, da ni kot posameznik vložil kazenske ovadbe zoper župana glede gradnje Doma starejših občanov: kdo je potem Roman Cerar, ki nastopa v zavržbi kazenske ovadbe, kjer črno na belem piše: zavrača najprej Reboljevo »...in kazensko ovadbo Romana Cerarja z dne 13. 2. 2023«. Roman Cerar očitno ne priznava, da je Roman Cerar; Roman Cerar laže, da ni Roman Cerar; Roman Cerar laže, da ni vložil kazenske ovadbe (glej kopijo dokumenta); kdor se tako na suho zlaže, je lažniv povsod;

2) Roman Cerar pravi, da je bil »pred več kot dvema desetletjema prvi pobudnik« projekta gradnje doma starejših občanov; morda res, toda dejstvo je, da v dolgih letih, ko je »vladal« Občini Moravče, VEČ KOT DVE DESETLETJI NI BIL SPOSOBEN ZAČETI Z GRADNJO DOMA;

3) Res je, za to, da smo projekt gradnje doma ohranili pri življenju, smo porabili dobrih 90.000 evrov; Roman Cerar je skupaj z Reboljem za ta projekt po poročilu občinske finančne službe (Marjanca Urbanija) zapravil več kot milijon evrov, ne da bi položil en sam zidak; ko jima ni uspelo, sta poskušala na vse načine preprečiti gradnjo doma, da ne bi uspelo tudi županu dr. Balažiču;

4) Po lažnih informacijah Romana Cerarja je župan podaril dom Domžalčanom: v resnici je naš moravški dom v lasti Republike Slovenije za 99 let - in **ker je državni, bo za varovance cenejši;** če bi gradila Cerar in Rebolj, bi bil dom privatni (Comett) in veliko dražji;

5) Roman Cerar trdi, da je večina občinskih svetnikov »kupljenih«, saj so na občinski plačilni listi; vsi občinski svetniki v skladu z zakonom prejema jo sejnine – takšno **sejnine prejema tudi Roman Cerar, saj se ji ni odpovedal; je kupljen tudi on?**

6) Cerarjev dvom v to, da župan ostaja »borec za čisto Moravško dolino« je

odveč: zdaj je nadzor nad okoljskim delovanjem podjetja Termit večji, glede na prijave občanov takoj posežemo in odpravimo morebitno onesnaženje; ko se je okrog vogalov Termita motal Roman Cerar, ni bilo na ekološki zaščiti Moravške doline storjenega – nič (s številko: 0);

7) Roman Cerar dokazljivo in brezsravno laže, da so bile kazenske tožbe Termita proti županu ali v nasprotni smeri v prejšnjih letih plačane iz občinskega proračuna; iz občinskega proračuna ni šel za te namene niti 1 cent, **vse umaknjene tožbe je plačalo podjetje Termit;**

8) Vsa društva v Moravški dolini so dobivala občinska sredstva pod enakimi pogoji – enako tudi društvo njegove partnerke; ker ga takrat občinska uprava ni opozorila, je poleg ostalih podpisal tudi to pogodbo, moral pa bi jo podžupan - to je vse; s kom podpisuje njegova partnerka pogodbe za delo ga ne zanima: trg odloča in zaenkrat še živimo v kolikor toliko svobodni državi; morda bi morali sprejeti zakon, da je treba vse župane za čas njihovega mandata zamrzniti v hladilnici?

9) V nasprotju z mnenjem Romana Cerarja so naše Novice iz Moravške doline odprta tribuna za vse, ki imajo kaj dobrega povedati; urednica se v skladu z zakonom sama odloča o tem, da pljuvaške nesnage ne objavi; kljub

OKROŽNO DRŽAVNO TOŽILSTVO
V MURSKI SOBOTI

OBČINA MORAVČE

Številka: Kt 18272/2021/TGB/tgb
Datum: 30. 4. 2025

Na podlagi petega in prvega odstavka 161. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP) izdajam naslednji

sklep:

Kazensko ovadbo Svetnikov Liste župana Martina Rebolja in Martin Rebolj z dne 27.10.2021, dopolnjeno z dopolnitvijo naznanitve suma storitve kaznivega dejanja in kazensko ovadbo Romana Cerarja z dne 13.2.2023, v zvezi s poročilom PU SKP Ljubljana, št. FIO: D4069027/K2271433/2024 z dne 25.11.2024, dopolnjenim s poročilom PU SKP Ljubljana, št. D4069027/K2271433 z dne 17.2.2025, zoper osumljenega: **1. MILAN BALAŽIČ**, s stalnim bivališčem Dole pri Krašcah 21, 1251 Moravče, zaradi kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic tretjem v zvezi s petim in prvim odstavkom 257. člena Kazenskega zakonika (KZ-1), zaradi kaznivega dejanja oškodovanja javnih sredstev po drugem v zvezi s prvim odstavkom 257a. člena KZ-1 in kaznivega dejanja nevestno delo v službi po določilih 258. člena Kazenskega zakonika (KZ-1) in kaznivega dejanja preslepitev pri pridobitvi in uporabi posojila ali ugodnosti po prvem odstavku 230. člena KZ-1, **2. IVAN KENDA**, s stalnim bivališčem Tovarniška ulica 57, Preserje pri Radomljah, zaradi kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic tretjem v zvezi s prvim odstavkom 257. člena Kazenskega zakonika (KZ-1)

zavržem,

ker ni podan utemeljen sum, da sta osumljena storila naznanjena kazniva dejanja.

Obrazložitev:

Svetniki Liste župana Martina Rebolja in Martin Rebolj so dne 27.10.2021 na Okrožno tožilstvo v Ljubljani vložili pisno kazensko ovadbo, s katero so naznanili sum, da v zvezi s prodajo

1 / 15

OKROŽNO DRŽAVNO TOŽILSTVO V MURSKI SOBOTI
Slovanova ulica 1, 9000 Murska Sobota | t: 02 530 47 20 | e: odn@otd-rs.si | www.otd-rs.si

temu je članek Romana Cerarja **vsak mesec objavljen** v Novicah – sam pa ne bi na svoji pljuvaški strani nikoli objavil odgovor župana;

10) Roman Cerar natolcuje, da je v središču Moravč veliko smeti – res je, okoljska kultura je nizka, vendar se trudimo Moravško očistiti; letos smo povsem prenovili osrednji Park slovenske samostojnosti v središču Moravč;

11) Roman Cerar trdi, da župan širi sovraštvo; škoda, da sodi po sebi, saj je v tej disciplini svetovni prvak; resnica je ravno nasprotna: **na Moravškem še nikoli ni bilo toliko sodelovanja, tudi moravska politika je partnerska, združena okrog župana in enotna** v tem, da je Roman Cerar edini, s katerim noče skupaj nihče; le zakaj je temu tako?

Moravče si res zaslužijo več – ta VEČ se vsak dan dogaja pred očmi občank in občanov; k dolgemu spisku uresničenih projektov se dodajo novi: letos bo odprt dom starejših občanov in nova Vegova cesta v Moravčah, pripravlja se gradnja obvoznice, končuje se gradnja optike, nadaljujemo z obnovo vodovodov, izgradnja vodohrana Drtija je pred durmi, sledi obnova trškega jedra, nove kanalizacije, jeseni odpiramo novo čistilno in filtrirno postajo, prenovljena sta nogometni stadion in osrednji park v Moravčah...šteje samo delo za naše moravske ljudi. Kaj je naredil Roman Cerar v svojih dolgih letih na oblasti v Občini Moravče? Nič. Ljudi sodimo po delih, ne po besedah. Še posebej, če so lažnive.

Pisarna župana

11. MORAVŠKA NOČ
PETEK, 25. 7. 2025
20:00 ANSAMBEL VŽIG &
DJ JOHNY

45. KMEČKI PRAZNIK
SOBOTA, 26. 7. 2025
12:00 SEKAŠKO TEKMOVANJE
LASTNIKOV GOZDOV
17:00 ANSAMBEL ZALET
20:00 SKUPINA TEQUILA

DEMONSTRACIJA
GOZDARSKE
MECHANIZACIJE

STOJNICE

BOGAT
SREČELOV

I FEEL DPM MORAVČE **VSTOPNINE NI!**

*V naša srca si se vpisal,
čas ne bo te več izbrisal.
In čeprav spokojno spiš,
z nami kakor prej živiš.*

Zahvala

Svojo življenjsko pot je v 74. letu starosti sklenil naš dragi mož, oče, dedek, brat in stric

Jože Grilj

IZ MORAVČ.

Ob boleči izgubi se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče, darovane svete maše in darove namenjene cerkvi. Posebej se zahvaljujemo župniku Kancijanu Čižmanu in diakonu Matiji Golobu za vodenje pogrebnega obreda ter gospodu Dominiku Krto za tople in ganljive poslovilne besede. Hvala tudi kvartetu Krt in pogrebni službi Vrbančič za opravljeno pogrebno storitev.

Vsi njegovi

*Prazen dom in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.*

Zahvala

V 85. letu nas je zapustil

Anton Ravnikar

IZ ZGORNJE JAVORŠICE.

Najlepše se zahvaljujemo vsem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter mašne darove. Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Pogrešamo te!

Vsi njegovi

Zahvala

V juliju mineva 10 let, ko nas je nenadoma in za vedno zapustil naš dragi

Tone Močilnikar

IZ MORAVČ.

*Dober, plemenit človek, ki je z nami živel,
nam ne more biti odvzet,
kajti v našem srcu je zapustil svetlo sled
svoje dobrote in plemenitosti.
(Thomas Carlyle)*

Spomin nanj ostaja živ v naših srcih. Njegova tiha moč dobrote nas povezuje v spominih, v besedah in v tišini. Hvala ti za vse, kar si bil.

Njegovi najbližji

KZC Kmetijska zadruga Cerklje
info@kzcerklje.si

Trgovina MORAVČE, Vegova ulica 7, tel: 01/834-56-84
Trgovina BLAGOVICA, Blagovica 10, tel: 041/370-437

DOSEVKI (Mnogocvetna ljujčka, Inkarnatka, Oljna ogrščica, ...)

PESTRA IZBIRA PAŠNE OPREME (izolatorji, zvonci, količki, žice...)

UGODNO

DOMAČA ŠPAJZA

PROGRAM ZA VLAGANJE

Prí Jurku
GOSTILNA IN PICERIJA

DOSTAVA HRANE NA DOM

tel.: 01 723 28 83
gsm: 040 144 783

Trg Svobode 15, 1251 Moravče
<https://www.facebook.com/PicerijapriJurku>

BARVE LAKI PIRC

NOVA TRGOVINA ZA DOM

Sončna ulica 1a, Domžale - Vir
NASPROTI TRGOVINE HOFER
051 647 602

ODPRTO ŽE OD 6. URE
BARVE, AVTOLAKI, ČISTILA ...

Glasurit 3M TEKNOS ALCEA C.A.R.F.I.T.

optika KRHLIKAR

- brezplačna kontrola vida
- korekcijska očala
- sončna očala
- športna očala
- kontaktne leče

Očesna optika Krhlikar
Trg svobode 2, 1251 Moravče
T: 01 723 28 22, M: 040 709 232
optika.krhlikar.pe@gmail.com
www.optika-krhlikar.si

Avtohiša Moravče KRULC

Prodaja vozil **NISSAN**

Pooblaščen serviser vozil znamk
NISSAN RENAULT DACIA

Cenitve in popravila karoserijskih škod
(vse znamke vozil, vse zavarovalnice)

Sklepanje zavarovanje (Triglav, Sava, Allianz)

Optika vozil, vulkanizirstvo, hotel pnevmatik

www.avtohisna-krulc.si info@avtohisna-krulc.si 01-7231-200

POP PONUDBA
POPestrite življenje s
POPularnimi vozili Nissan

POPust do **5.000 €***
8 LET
JAMSTVA*

REZERVIRAJTE TESTNO VOŽNJO
Avtohiša KRULC

že več kot 35 let pooblaščen prodajalec in serviser vozil **NISSAN**
Cesta heroja Vasje 5, 1251 Moravče www.avtohisna-krulc.si

Kombinirana poraba goriva: 7D-4,8 l/100 km. Emissioni CO₂: 160-108 g/km. Emissioni stopnje Euro6 in Euro6E Full. Emissioni NO_x: 0,0025-0,0237 g/km. Ogjnikov dioksid (iCO₂) je napogomembnejši toplogrejni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emissioni iz prometa zrakoplovov: zrak in tako pomembno pripeljejo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povzblanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. *Prilagodljivi paktirani v višini do 5.000 € (z DDV) velja za model Nissan X-Trail MY24, za verzije N-CONNECTA, TEKNA, TEKNA+ in pogon e-POWER. Popust ni oovestiljoč za pooblaščen prodajalec in že vključuje DDV. **8 let jamstva, ki vključuje 5 let jamstva oz. 160.000 skupno prevoženih kilometrov (5 leta tovarniške garancije in 2 leti podaljšane jamstva Real Garant) in dodatna 3 leta podaljšane jamstva Real Garant oz. 160.000 skupno prevoženih kilometrov, kar nastopi prej. Podaljšano jamstvo je skladen zavarovalnica Real Garant. Versicherung AG in velja od izteka tovarniške garancije pod pogoji, navedenimi v pogodbi o podaljšanem jamstvu in pogoji jamstva. Popust/kolcija velja izključno za vozila na zalogi oz. do 31. 5. 2025 oz. do razprodaje zalog Nissan si pridružuje pravico, da predčasno zaključi akcijo ali jo podaljša. Vse prodajne cene (BPM) + maloprodajne cene so netovarniške. Priporočane cene in vključujejo 22% DDV in DARS. Prosim, upoštevajte si pravico do napak. Slike: to simbolične. Pooblaščen licenčni GA-Adriatic, d. o. o., Dunajska 22, 1000 Ljubljana. Več na nissan.si

BORIS KOPITAR
SVETUJE
**PREVERITE SLUH IN
POSKRBITI ZANJ**

**POKLIČITE
ZA TERMIN
059 044 055**

BREZPLAČNO
PREVERJANJE
SLUHA IN TESTIRANJE
SLUŠNIH APARATOV
BTC LJUBLJANA

OBIŠČITE **AUDIOBM**
AUDIOBM.SI SLUŠNI CENTRI

Montaža JERMAN
MARKO JERMAN S.P.

VRATA VSEH
VRST IN ZNAMK

Z VAMI
ŽE 15
LET

041 387 111
mare.jerman@gmail.com
montaza-jerman.net

izmere • svetovanje • prodaja • montaža • servis

SIJA
inštalacije d.o.o.

voda * ogrevanje * plin * adaptacije kopalnic

Vegova ulica 1, 1251 Moravče, tel: 041 527 820

Avtoservis Vesel
Anže Vesel s.p.

Češnjice 16b
1251 Moravče
T: 01 72 31 032
G: 041 288 075
info@servis-vesel.si

- servis in popravila vozil vseh znamk
- priprava vozil za tehnični pregled
- diagnostika vozil
- kleparska dela
- vulkanizerske storitve
- brezplačno nadomestno vozilo

Odprto:
od ponedeljka do petka
od 8.00 do 17.00

www.servis-vesel.si